עיריית רמת-גן

תמלול

ישיבת מועצה מן המניין מס' 14

מיום חמישי, כ"ט בשבט תשפ"ה, 27/02/2025

באולם מועצת העיר

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, עו"ד עינב בר כהן – מ"מ ראש העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, עו"ד אסף וייס – סגן ראש העיר, עו"ד דוד מנחם – משנה בכיר לראש העיר, עו"ד אביהוא בן משה – משנה לראש העיר, גב' מאיה פלומבוים – חברת מועצת העיר, גב' קרן בר – חברת מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר ליר לוי – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, גב' אפרת אביטל לויאן – חברת מועצת העיר, גב' מירב גבע גרומר – חברת מועצת העיר, גב' תל אביב לי וידריך דידיו – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, גב' נאוה רביבו – חברת מועצת העיר, פרופ' יזהר אופלטקה – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר.

חסרים: עו"ד רועי ברזילי – מ"מ ראש העיר, מר ישראל זרי – סגן ראש העיר, עו"ד זוהר ישרים – משנה לראש העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר,

נוכחים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, עו"ד אפרת דידי קונפינו – מ"מ היועץ המשפטית, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, גב' לימור מרקנזון סגל – מנהלת אגף החינוך, גב' נועה מירקין – דוברת העירייה, מר חיים קאפח – מנהל אגף ביטחון ואכיפה.

מוזמנים נוספים: גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון ארגון וייעול, גב' תמר עפרוני – מנהלת לשכת ראש העיר, עו"ד ורד כהן – עורכת דין השירות המשפטי, עו"ד אורית אמיתי – משקיפה מטעם האוכלוסיות עם צרכים מיוחדים.

1) **עדכוני ראש העיר**

2) **הצעות לסדר:**

א. הצעה לסדר של ליר לוי חבר מועצת העיר:

״הנצחת זאב רווח״

ב. הצעה לסדר של ליר לוי חבר מועצת העיר:

״הטבות למילואים״

ג. הצעה לסדר של משה רווח חבר מועצת העיר:

״קריאת שמה של תחנת הרכבת הקלה העוברת ברמת גן על שמו של נשיא ארצות הברית דונלד ג׳ון טראמפ, הנשיא האהוד ביותר על ישראל״.

ד. הצעה לסדר של משה רווח חבר מועצת העיר:

״קריאת היכל התרבות העתיד להיבנות במזרח העיר על שמו של זאב רווח ז״ל

1) **סדר יום:**

א. כספים:

1. רשימה מס׳ 3 בתקציב הבלתי רגיל.
2. רשימה מס׳ 7 לשנת 2024 בתקציב הרגיל.
3. אישור רשימת תב״רים לסגירה לשנת 2024.
4. אישור מתן ערבות עירייה להלוואה של חברת הפארק הלאומי על סך של עד 5,000,000 ₪ לצורך הקמת פרויקטים מניבים.

ב. אישור חוק עזר לרמת גן (אגרת תעודת אישור), התשפ״ה-2024.

ג. אישור הנצחת **רב-סמל במילואים ארז בן אפרים ז״ל** –
אישור יציאה לפרסום החלפת קטע מרחוב טבנקין ברמת-גן (בין בית מספר 1 עד בית מספר 25 כולל בית מספר 4 + 16 + 18)
מספר בתי האב בקטע של ר״ג 292, התגורר ברחוב טבנקין 18.

ד. אישור הנצחת **רב-סרן דביר ציון רווח ז״ל-**
אישור יציאה לפרסום החלפת קטע מרחוב הרב לוין
(מרחוב איליאן מבית מספר 1 ועד בית מספר 15 ומבית מספר 2 עד בית מספר 16)
מספר בתי האב בקטע להחלפה 273. התגורר ברחוב הרב לוין 10.

ה. החלטות נוספות בענייני שמות.

ו. ועדות חובה:

1. ועדת ביקורת:

ביטול מינוי חברת מועצת העיר לילי שמה בוועדת הביקורת.

2. ועדת פס"ח:

א) מינוי מנהלת אגף החינוך כיו"ר הוועדה

ב) מינוי 2 נציגים מאגף החינוך

ג) מינוי 2 נציגים מאגף ביטחון ואכיפה

ד) מינוי 2 נציגים מאגף שירותים חברתיים

ה) מינוי נציג.ה ארגוני מתנדבים

ו) מינוי נציג.ה מועצה דתית

ז) מינוי קצין קישור יקל"ר

ח) מינוי נציג.ה ביטוח לאומי

ט) מינוי נציג.ה משטרת ישראל

י) נציג מחלקת שירותי חרום

יא) מינוי נציג.ה אגף שפ"ע

יב) מינוי נציג.ה מח' חוסן להערכות לחירום

***בטל בזה מינויים של חברי הוועדה הקודמים**

ז. תאגידים:

מינוי נציגי עירייה או נציגי ציבור בתאגידים העירוניים.

אגודת שוחרי מוזיאון האדם והחי (ע"ר)

אישור עדכון תקנון ושינוי שם העמותה ל"מוזיאון האדם והחי".

ח. דיווח ואישור על משלחות לחו"ל.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצת העיר מן המניין מספר 14, כאן באולם מועצת העיר. אני מקריא פרק תהילים.

* הקראת פרק תהילים.

ראש העיר, כרמל שאמה הכהן, קורא מתוך ספר תהילים, פרק ט"ז

1) עדכוני ראש העיר

מר כרמל שאמה הכהן: סעיף ראשון על סדר היום – עדכוני ראש העיר.

קודם כל, אנחנו בעיר שלנו קשורים לכל האירועים הקשים עם החטופות והחטופים שגורלם הסתיים בצורה מרה בידי המפלצות של החמאס. מנצור היקר, אביה של מושית, גופתו הוחזרה וזוהתה, טרם התקיימה לוויה. מושית היא עובדת מערכת החינוך שלנו ואנחנו מלווים אותה עוד מהיום הראשון באופן צמוד וכמובן עכשיו עוד יותר. ליבנו איתה ואנחנו כולנו משתתפים בצער המשפחה.

משפחת ליפשיץ ומשפחת ביבס יושבות שבעה בכפר המכביה. היום ביקרתי אותם. הצענו לשתי המשפחות כל עזרה, כל סיוע, כל תמיכה מעבר למה שהמדינה מקנה ונותנת. סייענו גם בעמידת כבוד עם דגלים גם אתמול וגם היום. הבנו ממשפחת ליפשיץ שהבן הוא תושב העיר שלנו, הנכדים לומדים בבית ספר נטעים ועוד ילד באשכול רימלט בגני הילדים. משפחת ביבס – השבעה ברמת גן, אין להם קשר מעבר לזה לרמת גן, אבל הם חלק היום לדעתי מהלב של כל אחד ואחד מאיתנו, הנסיבות המיוחדות.

הלב שלנו עם כולם כמובן, אבל עם ישראל באופן ברור, דרך אגב, אני גם חייב לומר שהביקור של ירדן ביבס היה ביקור הכי קשה שלי אצל אדם. הוא לא צעק, הוא לא בכה, אבל להסתכל לו בעיניים ולראות את שפת הגוף, זה משהו עוצמתי מאד. עדכנתי אותו בסעיף שאנחנו נדון בהמשך. זה עשה לו טיפה נחמה וטיפה טוב, אבל אי אפשר היה לראות הרבה יותר מזה. יש מועדים שאפשר לבקר את משפחת ביבס. את משפחת ליפשיץ יש פחות מגבלה. משפחת ביבס ביקשה, גם בגלל העומס, הרבה בטח ביום ראשון התחילו להגיע.

אנחנו משתדלים גם לעשות שם סדר ככל האפשר. ביקרנו גם את סאשה טרופנוב ששוחרר, שהוא תושב שלנו. זה הסתיים בטוב והיה ביקור מרתק,

גם עם בת הזוג שלו ואמא שלו. זה לא כמו לשמוע דרך הטלוויזיה דרך אגב. ישבנו איתו לדעתי מעל שעה, שעה וחצי ישבנו איתו. קודם כל, זה מדהים לראות אדם שחזר מתופת, הוא היה 500 ימים לבד, רק 3 ימים היה איתו מישהו, עוד ישראלי, 500 ימים לבד, מתוכם 9 חודשים במנהרות של הג'יהאד שהן עוד פחות, מה שנקרא, פחות סימפטיות מאלה של החמאס. הוא בחור של 1.90 מטר וכל הגובה של התקרה במנהרה 1.70 מטר. כלומר, 9 חודשים הוא לא יכול היה לעמוד לרגע. תבינו את המשמעות, תיאורים קשים מאד.

אבל הבן אדם, אני רוצה לומר לכם, נראה, נשמע, מתנהג 100%. מדהים איזה חוסן נפשי. מדהים איזה חוסן נפשי, איזה עוצמות. מתייחס לזה, קשה להגיד בשלוות נפש, אבל כאילו זה מה שהוא שידר לנו. הוא אומר – כן, הייתי, עשיתי, התמודדתי. נתנו לו רק מחברת ועיפרון וזה מה שהיה לו, כי בן אדם עם עצמו והקירות. חושך מוות מרגע שהשמש שוקעת. כי גם השומר שלו היה צריך לכבות את הפנס, כי זה היה ההוראות שלהם. וחרדות אין סופיות כמובן.

אבל גם כשצה"ל היה מתקרב זה היה נורא, זה היה קשה 'כי אני יודע שהם לא יודעים איפה אני'. אבל חזר ויחזור לחיים. סיפרתי לו שביקרנו באמזון בביקור מקצועי שלנו לפני בערך 4 חודשים, ביקרנו באמזון וראינו, אני יודע שאמזון העולמית לא עשו הרבה עבורו, זה מה שאומרים, אבל פה היתה עמדה מסודרת, קבועה, מכובדת מאד. אמרתי לו – אני ראיתי אותה. אבל הקטע הכי שהפיל את האסימון על פרק הזמן שהוא היה, הוא מהנדס באמזון, היה ביקור בקשר לבינה המלאכותית, ואז התחלתי לדבר איתו קצת על בינה מלאכותית. הוא אומר לי – רגע, כל זה קרה, אני לא יודע. כי ההתפתחות היתה כל כך מהירה. זה כאילו הביאו בן אדם, כמו שאומרים, במנהרת הזמן, זה היה מדהים לראות את זה. אז חיזקנו אותו. וכמובן לכולם אמרנו שאנחנו כעיר לרשותם. זה באירוע הזה, זה מה שהיה לי לעדכן אתכם בעניין הזה וכמובן תלכו ותחזקו ותעשו.

אוהל שם ועניין התפילין, מנהלת אגף החינוך כאן? (כן) באותו בוקר פנה אלי התלמיד בהודעה בווטס-אפ, אני חייב לומר, הודעה מנומקת, מסודרת, מכובדת, ברוח טובה. אנחנו היינו בביקור בשיבא, בביקור סופר מעניין, שלקח חצי יום, ואני מיד העברתי למנהלת אגף החינוך שתבחן את הנושא, כי הבנתי שהנושא הוא נושא רגיש. לא העברתי לצוות שלי, העברתי למנהלת האגף ישירות שתבחן ותטפל. כבר בצהריים כשסיימנו את הביקור ויצאתי לארוחת צהריים לפני המשך היום, התחילה התבערה, התקשרתם, חלקכם פניתם, שר החינוך גם מיד התקשר אלי.

ואני כמובן בדברים האלה באמת מתורגל, גם על בשרי וגם מניהול העיר. קודם כל צריך לברר את העובדות. צד אחד, גם אם יש לו כוונות טובות, תמיד יכול לראות מציאות אחת ותמיד חלילה גם יכול להיות לו אינטרס לצייר מציאות מסוימת וצריך לשמוע את שני הצדדים לפני ששופטים וקובעים מה קרה ומה המסקנות ובטח מה הסנקציה.

אז חיכיתי בצורה מסודרת לבירור העובדתי, אבל מיד היה די מאד ברור מהדיווח הראשוני שנתנה לי מנהלת האגף שמה שמוצג בתקשורת ורץ במדיות לא קרה. גם לא הגיוני שיקרה, אבל גם לא קרה. והאירוע הוא בכלל אירוע משמעתי. כאשר נוח מאד לבעלי עניין בסיפור הזה, והצטרפו המון בעלי עניין, עד מכנסת ישראל ומהאולם הזה ועוד כל מיני טיפוסים מוזרים שהגיעו לעיר במיוחד לעניין הזה, לא היה שום איסור על הבאת תפילין לבית הספר, או הנחת תפילין בבית הספר, ההיפך הוא הנכון.

ישראל וילוז'ני, על דעתו, אישר לפני יותר משנה להקים עמדת תפילין קבועה במרחב הציבורי בבית הספר, קרי במסדרון. ואני אחדד – כל תלמיד שרוצה להביא איתו תפילין, כיפה, תנ"ך (גם אם אין באות ויום שיעור תנ"ך) כמובן שיבורך, יכול להביא, זה בסדר גמור. הוא לא יכול לעשות שום דבר באמצע שיעור, אבל לפני השיעור, בהפסקה, בזמן פנוי שיש לו, הוא יכול כמובן גם להניח תפילין ולהתפלל, זו זכותו המלאה. פה המנהל, שהוא לא מנהל של בית ספר דתי והוא גם לא אדם דתי בעצמו, כיבד את הבקשה, הלך יותר מצעד אחד לקראת הבקשה, כי התחילה המלחמה והנער אמר שזה יחזק ואנשים רוצים להתחזק, לחזק את הרוח ולהתפלל עבור החיילים שלנו.

וגם הבנתי שזה היה חלק מהליווי של השיקום של חבר שלהם שנדרס ונפגע קשות מאוהל שם, כולנו זוכרים את הסיפור. לשמחתנו הוא עבר שיקום מפליא. כך זה היה בשקט וזה עבר תקופה ארוכה. בוקר אחד הגיע המנהל וראה שבשונה מהפעם הקודמת שביקשו ממנו אישור, הוצבה עוד עמדה. אז העניין פה לא היה תפילין או לא, כי עובדה שגם המנהל הכיל את זה ואישר את זה, שזה לא קיים לדעתי, אני לא מכיר תקדים לזה בבתי ספר ממלכתיים אחרים.

ויותר מכך, גם שאר הילדים והמורים, הרי תמיד יוכלו, הנה, כמו עכשיו, אחרי זה אני אספר לכם מה קרה מאז, להגיד - מה זה העמדה הזו? מה זה התפילין? אנחנו לא בית ספר דתי. והוא, מהזווית המשמעתית, בצירוף האופי הייחודי שלו, אמר להם – לא יהיה. לא באתם, לא שאלתם, לא ביקשתם, לא הערכתם את זה שפעם קודמת נתתי את האישור – לא יהיה. תיקחו את זה מפה. ענו לו כנראה בצורה גם לא כמו שתלמידים צריכים

לענות למנהל וזה עוד יותר, אני לא, אני אומר, מנהל צריך לשמור על קור רוח גם במצבים כאלה, אבל כולם בשר ודם. והוא אמר להם – לא יהיה. אחרי זה הם גם נכנסו וצילמו אותו, ואת זה כולכם ראיתם, צילמו אותו בסתר.

ומפה כמובן זה כבר חגיגה שלמה של 48 שעות של פופוליזם, פוליטיקה, תקשורת מטעם. והכי חמור, אני אמרתי את עמדתי, אף אחד לא יכול לאסור על אדם בעיר רמת גן לשאת תפילין, לא להניח תפילין, זה בכלל לא לדיון. אבל יותר חמור מזה, אף אחד לא יכול להרשות לעצמו לקחת את החוק לידיים – לא לוונדליזם, לא לאיומים, לא להסתה, בטח לא התפרצות עד לשולחן של מנהל בית הספר. אמרו לי, קיבלתי מהרבה הורים – ראש העיר, מה זה ההפגנה הזאת בחוץ? אמרתי, סליחה, גם אנחנו מפגינים מעת לעת. מי שלא מפגין הוא לא אזרח טוב.

הפגנה, גם שהיא לא נעימה לך ואתם לא אוהבים את התוכן של ההפגנה, וגם לפעמים את הקולות וגם את הסגנון, והיו שם כל מיני. אבל אני הייתי בקשר תמידי, גם עם אבי סרוסי, גם עם המשטרה ואמרו לי – זה בשליטה. אין סכנה לאף אחד. ואם אנשים רוצים להביע את המחאה שלהם ורוצים כל אחד בדרכו, לרקוד ולשיר וזה, כל עוד לא מאיימים, כל עוד לא מסיתים, כל עוד לא מבזים שום אדם – אין שום בעיה. הקטע שאדם נכנס או מעל הגדר או במרמה דרך השומר, מתפרץ לחדר של מנהל בית ספר, מהמוסדות הגדולים בארץ והמצטיינים בארץ, ומאיים עליו מול מצלמה פתוחה – זה דבר חמור מאד. חמור מאד.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> מה הכוונה קפץ מעבר לגדר?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אמרתי, אני לא יודע איך הוא נכנס, איך הוא הגיע, הוא לא תלמיד. חברים, זה שני דברים שונים – יש את הנער עם התפילין, יש מישהו שהוא לא מבית ספר בכלל, שבתוך כל החגיגה, בתוך כל האווירה הגיע לתוך-

<u>עו"ד אסף וייס:</u> איים עליו.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הגיע לתוך חדר המנהל ובפרצוף של המנהל ובפני אנשים רבים בתוך החדר, חדר מנהל בתיכון צריך להיות מקום

קדוש, מאיים עליו, מבזה אותו, מצלם ומפיץ את זה. כלומר, זה להתחצף לחוצפה. אני לעולם לא מתערב בעבודת המשטרה, כמו שאני לא מתערב גם בעבודת הפיקוח העירוני שלנו, הליכים פליליים צריכים להיות לא מזוהמים בשום דבר. אבל במקרים כאלה חריגים, אני הרמתי טלפון למפקד התחנה ואמרתי לו את החומרה שאני רואה את העניין. בהתחלה היה את הגרפיטי, אני לא מדבר עוד על הגרפיטי שמקלל ומתבריין על המנהל ועל בית הספר, בתוך בית הספר. היה גרפיטי בהתחלה אמוני כזה, אבל זה עדיין וונדליזם וזה גרפיטי. כשראיתי את זה אמרתי, אתם יודעים מה, לא נעשה מזה רעש. למה? לתת פרס למי שעשה את זה וזה גם השראה לאחרים. בוא נתחיל עכשיו גל.

גם מירב פנתה אלי, אמרתי לה – מירב, יותר חכם עכשיו, שאלתי אם יש מצלמות, תבדקו, כבר כתבתי לביטחון על הבוקר שראיתי את זה ולמשטרה, תטפלו בצורה שקטה, תגיעו למי שעשה את זה ותטפלו בו. אבל באותו רגע זה עבר מכתובת אחת להשחתה של חדרי השירותים וכתיבת דברים נוראיים על ישראל וילוז'ני מנהל בית הספר. ברור שזו עבריינות והסתה. אני מבקש לא להפריע, אני אתן אחרי זה לדבר למי שרוצה, אני מבקש לא להפריע לי. זו עבריינות, בריונות מסוכנת, פסולה, אנחנו כעיר לא נסבול את זה.

אז לכן, זה לפני הכול. כמה שהתפילין קדושים בעיני והנחת תפילין היא חלק מהמסורת שלנו, וראיתם, אני בעצמי מניח תפילין. כל פעם שהוא בא אלי ואומר לי – ראש העיר, תניח תפילין – הוא גם קנה לי תפילין מתנה לפני כמה שנים, עוד לא נשחקו, הם עדיין תקינים. אבל כל פעם שהוא בא אלי, ודרך אגב, גם כשאני הולך ברחוב ואם יש לי זמן ואין לי איזה שרוול של חולצה אלגנטית שאני לא רוצה שתתקמט, בקיץ, אומרים לי – בוא תניח – אני מניח. אני מכבד את הבקשה של הילדים החמודים האלה, הנערים שאומרים בוא תניח, אני מניח.

אבל אני כמובן לא מניח כל יום, אני עושה את זה כמסורת. למדתי את זה לבר מצווה, זה טוב, לימדתי את הילדים שלי לבר מצווה, לא הם מניחים כל יום ולא אני מניח כל יום, אבל עדיין זה טוב, זה מחזק את הרוח, זה חלק מהשורשים שלנו. אבל, בשם של התפילין ובשם המצווה החשובה של הנחת תפילין, לא יכולים להכשיר בריונות, עבריינות, וונדליזם, ביזוי של אדם אחר, דבר שקר – כל הדברים שנעשו כאן. זה חילול השם. זה חילול השם ממש.

עכשיו, כל אחד יעשה את חשבון הנפש שלו. אנחנו נותנים גיבוי מלא, אבל לא אוטומטי. כל דבר צריך לבדוק. כי כמו שעניתי, אתם יודעים, היום יש

קבוצות ווטס-אפ של כל מיני בעלי עניין – יש קבוצת דתיים, יש קבוצת חילונים, יש קבוצת נמוכים, יש קבוצת גבוהים – אתה מרגיש שמישהו אומר – תציפו עכשיו את ראש העיר, פתאום אני נכנס, כולם בערך באותו נוסח. בהתחלה זה היה – תערפו את ראשו של המנהל – זה התחיל ככה. למה אתה לא עורף? מדינה יהודית, עיר יהודית. אהה, אתה כזה, סבבוס, כל השטויות, להט"בים, אין דבר שלא ערבבו בסיפור הזה. אמרתי, חברים, בעיר מסודרת ומתוקנת, לא רק שלא עורפים את ראשו של המנהל בשיפוט מהיר בכיכר העיר, אלא אפילו לא מעלים את זה ב'שלוף' לפני שבכלל ראשית העובדות התברר משני הצדדים. ואחרי זה הגיע גל מהצד השני – תגבה את המנהל ב-100%, תוציא מכתב שהוא הכי טוב בעולם ונהג בצורה מושלמת – לא. כי גם מהבירור, יש כמה דברים שהוא לא התנהל באופן מיטבי. חלילה הוא לא עשה דבר רע או חמור, אבל להחרים תפילין בנסיבות האלה זה היה לא נכון.

תפילין זה דבר קדוש, של אדם שמאמין, גם אם האדם התחצף אליך, גם אם האדם עשה, זה לא סכין, זה לא דבר מסוכן, יש בזה סמליות, אני לא מוכן לשמוע שמישהו מחרים למישהו את התפילין. היית יכול להתקשר נניח באותו רגע, לזמן הורים, כמו שעשו אחרי זה, להגיד להורים – זה התפילין, קחו אותם, הילד עושה בזה שימוש פה, תקרא לזה, לא יודע, אתה רוצה לקרוא לזה פוליטי, אתה רוצה לקרוא לזה מפר את המשמעת, אתה רוצה לקרוא לזה פוגע בסדר של בית הספר, במהות שלך כמנהל, אבל לא להחרים לא תפילין ולא ציצית ובעיקר, גם היה צריך להגיב יותר מהר. זה בעניין הזה. אבל כמובן, שום דבר מהדברים האלה, זה הפקת לקחים שלנו.

אני אמרתי למנהלת האגף בדיוק מה אני חושב, איך נכון לנהוג באירועים האלה ואיזה מסר להעביר גם למנהל בעניין הזה. אבל ברגע שחודרים לשולחן של המנהל, ברגע שמתחילים להתלהם ולפגוע ברכוש בית הספר, במבני בית הספר, במרחב הציבורי – פשוט פוגעים גם בדיון החשוב של הכלה, של פלורליזם. ואתם יודעים שאני מאמין בפלורליזם 360 מעלות. ליברליות אמיתית. ליברליות זה לא רק משהו פרוגרסיבי, משהו שמאל ומשהו חילוני, זה אולי באופן טבעי כך נתפס, אבל לא, ליברליות זו היכולת של אדם גם לתת דוגמא לאחרים ולחנך את הדורות הבאים להכיל את השונה ואת מי שאיני מסכים איתו.

ומהר מאד, גם התלונות על ההפגנה, זה לא נעים הפגנה, לא נעים שחוסמים כביש, אבל אין הבדל בין מי שחסם את הכביש בכל שבת בקפלן או באיילון לבין מי שחסם את רוקח והפריע לנו לשרת את השכונה. עד

שזה הגיע שההסעות לא יכולות להגיע לגנים של ספיבק, אז כן התערבתי והערתי לפיקוח ולשיטור. זה המסר שאני רוצה לומר לכם.

מר דני גולדשטיין: פנית לרותם, מנהל התחנה?

מר כרמל שאמה הכהן: פניתי, פניתי. אני מצר מאד על ההתערבות של בן גביר, מי שהיה עד לא מזמן השר לביטחון פנים. להתסיס, זה מה שהוא עשה, להתסיס ולהוציא שקרים, זה דבר לא נכון. יכולים להיות ביניינו פערים ותהומות באידיאולוגיה, אבל בדברים כאלה, בטח כשמדובר על דור צעיר, נערות ונערים, אנחנו צריכים להיות מאוחדים, לתת להם דוגמא אמיתית. אני מצר גם על מי שמהבית הזה, מה שנקרא, התערבב בקלחת בצורה שלא היתה ענייינית.

אבל שוב אני אומר, אנחנו צריכים להיות כאן מאוחדים בסיפור הזה, שאחד – אנשי החינוך שלנו עושים מלאכת קודש. צריך לנהוג בהם בכבוד, בשמם הטוב, ב-reputation המקצועי שלהם. ראיתי כל מיני פוסטים וכל מיני דברים על המנהל, אני דוחה אותם בשאת נפש, דוחה אותם בשאת נפש. וילוז'ני הוא לא חברי, מעולם לא ביליתי איתו, אבל הוא מוביל מוסד לטוב ולרע, מוסד מפואר, אוהל שם תיכון מהמובילים בישראל. זה אתגר יום יומי.

לא תמיד אני אוהב את כל ההחלטות שלו, לא פעם גם הערתי לו, לא בהקשרים דווקא האלה, בהקשרים האחרים, אבל אני יודע בסוף מה זה אחריות של להוביל מקום גדול, לתת מענה יום יום למורות, למורים, לצוותים, לעובדי העזר, להורים, לתלמידות, לתלמידים. עבר קורונה, מלחמות, סבבים, לא מוחקים דברים כאלה ברגע אחד, גם אם חלילה היא מתגלה שהוא שגה איזו שגיאה חמורה בשיקול הדעת. אמרתי, לא התנהל באופן מיטבי, אבל אתה יודע, זו אולי גם חוכמה שבדיעבד, הוציאו אותו משלוותו והוא לא היה צריך לספק להם את הסחורה, לא של הסרטון ולא את הפעולה של ההחרמה, זה לא נתן כלום.

כן, אני תומך בו תמיכה מלאה ביכולת שלו לחנך את ילדי בית הספר בהפרות משמעת, מבלי שאף אחד יהלך עליו אימים. זו צריכה להיות תמיכה מלאה. אנחנו סומכים על המנהלים והמנהלות שלנו שהם לא יגרמו שום דבר שהוא בלתי הפיך או נזק מבלי לעדכן אותנו. לא מדובר על להעיף ילד מבית ספר, לא מדובר על פגוע בילד ברמה הרגשית בצורה בלתי

הפיכה, יש להם ניסיון, יש להם את הגישה, גם הפדגוגית וגם המשמעתית הנכונה והמאוזנת.

זהו, אז אני חושב שנתתי לכם את כל הרקע של מה שידוע לי. החקירה היא בשלב מאד ראשוני. חלק מהעניין, אני מקווה שהמנהל ישלים דברים שהוא צריך להשלים. החקירה כרגע מתעכבת בגללו, זה נכון לצהריים. אני גם אדבר איתו בעניין הזה. צריך להיות נחושים בדברים האלה. זו לא חוכמה להגיד – עשו לי, חדרו לי – יש הליכים שצריך להסדיר אותם. יש דברים שצריך להציג ולהביא למשטרה בצורה ברורה. אנחנו מאמינים בהליכים מסודרים ולא בכותרות. כמו שאנחנו לא רוצים שישפטו צד אחד בכותרות ובסיסמאות, גם לא את הצד השני.

<u>גב' עדנה וידל:</u> כמנהלת שעברה איומים מילוליים ופיזיים גם יחד, אני מברכת על התגובה שלך. יפה מאד שעמדת לצידו ומאחוריו של מנהל בית הספר. ואני רוצה לומר גם שתקיפת עובד ציבור זו תקיפה, היא עבירה על החוק, היא עבירה פלילית. נקודה. מעבר לזה שהאנשים האלה הם לא באמת דתיים, זה רק עלה תאנה עבורם, כי אדם דתי שהולך בדרכי האמת הוא לא אלים והוא שומר את כבודו של הזולת, יהיה כבוד חברך חביב עליך כשלך. ויותר מזה, נכון מנחם? מי שהלבין פני חבריו ברבים כאילו שפך דמים. זאת אומרת, זאת לא היהדות שלנו. אז אני ממש מעריכה את התגובה שלך, היא חשובה ביותר, בוודאי לאגף החינוך, למנהל עצמו, כדי להמשיך ולעשות את עבודתו נאמנה. אף אחד לא מושלם, מלאכים יש רק בגן עדן. יכול להיות שפה ושם הוא טעה. ויחד עם זאת, עצם העובדה שהוא אפשר לפתוח עמדה של הנחת תפילין בכללי, זה יפה מאד מצידו וזה נקרא פתיחות וקבלת, זה לא קבלת השונה, בשבילו זה שונה, לאותם אנשים שמניחים תפילין זה לא שונה. זה קבלת האחר. כל אחד, איש איש יחיה על פי אמונתו ואנחנו נקבל. אבל לתקוף עובד ציבור, אני ממש מודה לך על ההגנה שלך ועל העמידה מאחורי המנהל. תודה.

<u>מר צחי זליכה:</u> התגובה של ראש העיר באמת היתה מהירה, הדברים היו נורא ברורים בפוסט, הגיבוי שהוא נתן למנהל היה מהיר. כמובן שהוא אמר שצריך לבדוק, כמו שהוא אומר את זה כאן. אני גם חיכיתי עם הדברים שלי אחרי 24 שעות גם בסיפור של ביבס, זה היה יום נורא קשה לכולנו. ביום כזה מנסים להביא את כל החבר'ה מכל הערים הסמוכות לייצר הפגנה שעוד רגע נדבר עליה על מה שמנהל בעצם יצר, מה שראש העיר בא ופתח ואמר – לפני שנה אישרו לילדים שם להניח תפילין

ולעשות את הפעולה הזאת, ואף אחד לא התווכח, ואני יודע שהיה ויכוח על זה בהנהגה והחליטו-

מר דני גולדשטיין: שם הטעות.

מר צחי זליכה: טעות לא, אבל הם החליטו והנה, אתה יודע מה-

מר דני גולדשטיין: שם הטעות אני אומר.

גב' עדנה וידל: לא, לא טעות. זה שאנשים הם עבריינים זה לא אומר שזו טעות.

מר צחי זליכה: אבל זה שהם החליטו לתת עמדה כדי לציין, באמת, שנה קשה עברה ורצו להתפלל, אז היה כאן באמת סוג של התחשבות. ומשהו, אולי מצפוני, שכל אחד מאיתנו בתור יהודי בשנה כזאת מרגיש. אני לא חושב שיש כאן בחדר אחד שהשנה הזאת עברה לו וכאבי הבטן והבטן שמסתובבת יום יום היא פשוט, אני שמעתי משהו שהוא לא יאומן, שבשנה האחרונה לא היה יום אחד, ראש העיר, שלא היתה משפחה אחת שישבה שבעה או חייל צה"ל נהרג, יום אחד במשך שנה שלמה. שתבינו מה זה, באיזה מדינה כזה דבר קיים. יום אחד אין כזה דבר שמשפחה במדינת ישראל יושבת ומנהלת אותו רגיל. לא היה כזה דבר. וזה באמת מספר את הסיפור של המדינה שלנו. והילד הזה בא לייצר פרובוקציה. הוא לא בא לייצר שום דבר אחר.

גב' עדנה וידל: ואתה יודע מה, הכול מתוכנן. יש פה כוונות נוספות.

מר צחי זליכה: הכול מתוכנן. הילדים האלה הם ילדים-

דובר: בן גביר כתב שהוא הרכז של עוצמה יהודית. בן גביר כתב את זה.

מר צחי זליכה: בדיוק. היה כאן תעלול-

גב' עדנה וידל: היו פה כוונות נוספות.

מר צחי זליכה: היה כאן תעלול. התעלול הזה הגיע כדי לתפוס את המנהל בצורה כזו או אחרת, הקליטו אותו, הוציאו דברים מהקשרם ויצרו כאן, בכלל הסיפור הוא לא התפילין, הסיפור הוא אחר לגמרי כאן-

גב' עדנה וידל: בוודאי, בוודאי, מסתתר פה משהו אחר.

מר צחי זליכה: אין כאן שום דבר שקשור. הסיפור האמיתי זה ילד שמגיע לחדר מנהל ומקליט אותו. ולא נורא, גם אם אתה לא מקבל את ההחלטה, עדנה, את יודעת, היית מנהלת, לא מקבלים את ההחלטה, נניח שהיא גם לא נכונה, אתה לא מתפרץ, אתה לא צועק, אתה לא מקליט, אתה לא משחית ציוד, אתה לא מביא אנשים, אתה לא מתסיס, אתה לא מגייס. זה לא קורה, זה לא אמור לקרות במקום חינוכי. לכן אני אומר, בנקודת הזמן הזו ראש העיר, אני חושב שכולנו צריכים לגבות את המנהלים כמו שאמרת ואת המורים ואת בתי הספר. אני חושב שהם עושים כאן שליחות אדירה. ואם אנחנו לא נעשה את הצעד הזה, אני חושב שנאבד אותם, כי הם צריכים את האמון הזה ואת החיזוק הזה מאיתנו. ולא שהזנב יכשכש בכלב. אנחנו צריכים לשלוט בדבר הזה, באירוע, ולא הפוך, הילדים כאן ינהלו את האירוע בבית הספר. יישר כוח ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה מירב ואחרי זה דני.

גב' מירב גבע גרומר: אני מצטרפת, לא מדובר פה בהנחת תפילין, זה פרט שולי מהאירוע שקרה. מה שקרה פה זה ניצול של נער אם לא יותר מנער אחד, שפשוט אמרו לו כנראה מה לעשות בשביל, ואני חושבת שאי אפשר לשפוט את ישראל בתגובה שלו, כי זו היתה מלכודת ובן אדם לא

מאמין כנראה ולא חשב בכלל שמדובר במלכודת כזאת. ואני חושבת שמה שקרה שם אתמול זה לא הפגנה, זו היתה מסיבה, וגם ככה הציגו את זה, ולקחו את הדבר הזה של הנחת תפילין ועשו ממנו מסיבה, בזמן שאנחנו קוברים את אחינו ואחיותינו, באותם רגעים שאני שומעת את ירדן ביבס מספיד את שירי ואריאל וכפיר, וזה פשוט, אני מתביישת, מתביישת. ואני ראיתי שם אנשים שאני מכירה, שגם יושבים פה בחדר, כאילו זה יום חתונתם. וזה עצוב, עצוב וקשה, ואני לא יודעת, באמת, זה קצת מעבר להתחצפות-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> עדיף שלא תדעי.

<u>גב' מירב גבע גרומר:</u> וזה קצת מעבר-

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> זה לא אני, עדנה.

<u>גב' מירב גבע גרומר:</u> חס וחלילה. אנחנו יודעים שמי שבאמת אדם מאמין לא מתנהג ככה, כי יש בתורה כמה דברים קצת יותר חשובים מהנחת תפילין, כמו דרך ארץ וכמו ואהבת לרעך כמובן ועוד הרבה. ואני חושבת שהיהדות היא לא דת כזאת, היא לא דת מסיונרית, היהדות היא דת פנימית וככה היא תישאר. אנחנו יהודים. ובאמת, זה פשוט, ההתעסקות ביום כזה, בתקופה כזאת בדבר הזה, זה פשוט מביש ועצוב. אני חושבת שמה שקורה פה זה מעבר לזה, יש פה, הילדים שלנו בעצם, אנחנו צריכים לשמור עליהם. אנחנו לא שמרנו עליהם כנראה. מוסד חינוכי, אני חושבת שישראל פעל בצורה מאד, באמת, מוערכת, ואני כן חושבת שאנחנו צריכים לגבות אותו ואני שמחה שבאמת ראש העיר מגבה אותו וכולנו, כי היום זה ישראל ומחר זה מישהו אחר. אנחנו גם חווים את זה – תוקפים אותנו מכל מיני סיבות ומכל מיני כיוונים והגיע הזמן שנשמור על הילדים שלנו. יהי זכרם ברוך של אריאל, כפיר, שירי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> ראש העיר, קודם כל שאפו על הדרך בה נהגת. אין פה הרבה ותיקים, אבל לפני מעל 20 שנה התמודדנו עם סיפור די דומה באותו בית ספר שאדם היה מנהל בית הספר, אני הייתי יו"ר ועד ההורים וצבי בר היה ראש העיר. נושא של מיסיונרים שמנסים להיכנס לבית ספר.

נושא של הנחת תפילין – ניתן להניח מצאת החמה עד השקיעה. לא מחייב שזה יהיה בבית ספר. בזמנו היה לנו בבית הספר הזה גם תלמידים שהיו מוסלמים וגם נוצרים, ואמרנו להם – אם אנחנו ניתן חדר או תפילין או מקום לתפילה ליהודים, ואנחנו מדברים על חופש דת וליברליות שאתם מדברים, אז זה לתת גם לילדים נוצרים שיש היום בבית הספר הזה נוצרים ויש היום בבית הספר הזה-

גב' עדנה וידל: מה, תבנה להם כנסיה?

מר דני גולדשטיין: סליחה, אין היום מוסלמים. אבל אם את נותנת חופש, אז זה חופש לכולם.

מר כרמל שאמה הכהן: מקובל לתת חדר שקט כזה.

גב' עדנה וידל: נכון, נכון, נכון. ואם כן צריך, אז כן.

מר כרמל שאמה הכהן: אם היה חדר פנוי באוהל שם, היינו פותחים עוד כיתה.

מר אביהוא בן-משה: דני, זו קודם כל מדינה יהודית, אחרי זה מדינה דמוקרטית.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא.

מר אביהוא בן-משה: כן, כן, כן.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא.

מר אביהוא בן-משה: קודם כל מדינה יהודית.

גב' עדנה וידל: יהודית ודמוקרטית.

מר אביהוא בן-משה: קודם כל מדינה יהודית ודמוקרטית.

(מדברים ביחד)

גב' עדנה וידל: הנקודה היא ראש העיר, שנופלים בפח, זה לא מסיונריות, זו פוליטיקה.

מר אביהוא בן-משה: אין שום בעיה, שיתפללו בבית.

מר דני גולדשטיין: בדיוק ככה, שיתפללו בבית. שיניחו תפילין בביתם.

גב' עדנה וידל: אבל כאן זה לא מסיונריות, זו פוליטיקה.

מר אביהוא בן-משה: למה אתה פה בארץ?

מר דני גולדשטיין: אל תגיד לי למה אני בארץ.

מר אביהוא בן-משה: לא, למה אני פה בארץ?

עו"ד אסף וייס: אבל, דני, למה אתם נופלים לשיח הזה? הרי זה לא השיח.

עו"ד דוד מנחם: דני, זה לא השיח הזה. נמשיך בקו שהיה.

מר אביהוא בן-משה: זה בדיוק העניין, זה בדיוק העניין שזאת הארץ שלנו. נקודה.

מר דני גולדשטיין: אני לא הפרעתי לאף אחד, אולי תתנו לי לסיים?

עו"ד אסף וייס: זה בדיוק מה שרוצים שיקרה. זה בדיוק מה שרוצים שיקרה. עכשיו בן גביר צופה בכם, מה זה מבסוט.

גב' עדנה וידל: בדיוק. זה פוליטי, זה לא דתי, זה פוליטי.

מר דני גולדשטיין: אני חוזר ואומר, לי יש ילדים-

עו"ד אסף וייס: זה לא אירוע של חופש דת. זה לא אירוע של חופש דת.

גב' עדנה וידל: בדיוק. אל תיפול בפח.

מר דני גולדשטיין: זה נושא של מיסיונרים שבאים בדרך כוחנית להשתלט על מקומות שהם לא שייכים למקומות דתיים.

גב' עדנה וידל: הנה, נפלת בפח של בן גביר.

מר דני גולדשטיין: מי שרוצה להיות בבית ספר דתי – זכותו, שיילך לבית ספר דתי. מי שבא לבית ספר חילוני, אני בדעה שלי, הטעות של ישראל, ואני מאד מעריך את ישראל שהוא נתן בכלל את העמדה הזאת לתפילין מתחילתה. אני אומר, מי שרוצה להתפלל, מי שרוצה להניח תפילין, יכול לעשות את זה משעת הזריחה עד השקיעה, שיעשה את זה ביתו או בכל מקום אחר. לא בבית ספר שהוא בית ספר חילוני. תודה רבה.

מהנדס שלומי בן ששון: אפשר?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אני ארשום, כי נהיה ביקוש גדול. רווח זה לפני כולכם. אתם יכולים לחלום לדבר לפני רווח.

מר משה רווח: קודם כל תודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, שניה רגע, רק תן לי להשלים את הרשימה.

עו"ד אסף וייס: אנחנו כל כך מסוקרנים.

מר משה רווח: הכול ענייני.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה, משה רווח, זכות הדיבור שלך.

מר משה רווח: אני מבין שכל אחד פה להקת המעודדות, מדברים מהאג'נדה שלו, זה בסדר. זה בסדר לכולם. אני מבין שכל אחד חייב-

עו"ד אסף וייס: לא זלזלנו בך בלהקת המעודדות.

מר משה רווח: לא, חייב לדבר מהאג'נדה שלו. זה בסדר.

מר כרמל שאמה הכהן: הנה, נתנו לך לדבר מהאג'נדה שלך.

מר משה רווח: בסדר, בסדר. אני רק רוצה להגיד שאני הייתי במחאה, אני הייתי שם והיא היתה מכבדת, היא לא היתה בריונית, אנשים באו מאהבה-

גב' מירב גבע גרומר: מכבדת?

גב' עדנה וידל: זה מה שנקרא למות מאהבה.

מר משה רווח: הגברת באדום, לא הפרעתי לך, אל תפריעי לי.

עו"ד אסף וייס: כמובן שאישה, אז מתייחסים ללבוש שלה, אההה? אישה מתייחסים ללבוש שלה. הגברת באדום.

מר כרמל שאמה הכהן: שניה, חברים, אני מבקש לא להפריע למשה רווח.

עו"ד אסף וייס: מעניין אם תקרא לי הגבר בז'קט כחול.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, רגע, משה רווח כרגע בזכות דיבור, הוא לא הפריע לאף אחד, הוא לא הסכים עם הדברים שאנחנו אמרנו-

מר משה רווח: נכון, הקשבתי.

מר כרמל שאמה הכהן: בואו תנו לו לדבר, תמיד מדבר דברי טעם. בבקשה, משה רווח.

מר משה רווח: הקשבתי בנועם לכל אחד, למרות שלא היה נעים לי. תראו, הנחת התפילין היא חלק מהזהות היהודית שלנו. וברגע שבמדינה יהודית לא נותנים להניח תפילין, וראש העיר, אני שמעתי מספר גרסאות. אתה אמרת גרסה אחרת, אני שמעתי גרסה אחרת-

מר כרמל שאמה הכהן: תגיד לנו.

מר משה רווח: בסדר, אני גם ראיתי הקלטות וגם שמעתי את הילדים וגם שמעתי את ההורים של הילדים. בסוף אתה מזקק את זה

ואתה אומר, אני מסכים איתך שלהתפרץ, כרמל, בזה אני מסכים איתך. כרמל, גם הגרפיטי, אין לזה מקום, זה השחתה-

עו"ד אסף וייס: תגיד את זה קודם כל.

מר משה רווח: תקשיב, אין מקום לאלימות. נקודה.

עו"ד אסף וייס: להתפרץ לחדר המנהל זו אלימות?

מר משה רווח: אבל אל תפריע לי.

עו"ד אסף וייס: תגנה את זה. שיגנה.

מר משה רווח: היו"ר, אסף חברי-

מר כרמל שאמה הכהן: לא להפריע. לא להפריע למר רווח אני מבקש, לא מהקואליציה ולא מהאופוזיציה.

מר משה רווח: אי אפשר לנהל ככה דיון. אני אומר, התפילין זו הזהות היהודית שלנו. אם אנחנו לא מבינים מהי הזהות היהודית שלנו, אין לנו פה בכלל עתיד.

מר דני גולדשטיין: שלך, לא שלנו.

מר משה רווח: שלנו, של כולנו.

מר דני גולדשטיין: ממש לא.

מר כרמל שאמה הכהן: די, די, רגע, חברים, די. לא להפריע לו, אני מבקש, אני אתחיל לקרוא לסדר. אני מההפרעה הבאה מתחיל לקרוא לסדר. בבקשה.

מר משה רווח: לכן, אני הייתי אתמול במחאה ובאתי לחזק את הילדים האלה שאכפת להם. כל מי שאכפת לו מהזהות היהודית שלו, היה צריך להיות שם. כי זה ה-א"ב. עכשיו אתם לוקחים את זה לכיוון, איך שאתם רוצים, לפי האג'נדות שלכם, זה בסדר, אבל יש פה שורש ואתם צריכים להבין את זה. ועוד פעם, כמו שאמרתי לכרמל, אנחנו נגד השחתה, נגד גרפיטי, זה לא מקובל, זה אלימות. אתמול מי שהיה במחאה ראה שאנשים באו מכבוד, באו מרצון, באו מאהבה, באו מחיבור. זה מה שהיה אתמול שם. וכל אחד פה מדבר, מתייפייף, אני רוצה שתבינו מה היה שם.

מר צחי זליכה: אני אשלח לך סרטונים ...

מר משה רווח: צחי, זה בסדר, חברי צחי, חברי צחי-

מר כרמל שאמה הכהן: שותפך. שותפך.

מר משה רווח: חברי. אני מכיר אותו, תאמין לי, מלמעלה עד למטה. זה בסדר. אני גם מוחל לו, אתה מבין? אני גם יודע למחול לו.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה רואה? זהו, נגמרה הפרשה.

מר משה רווח: לכן אני חושב, כרמל, ואני אגיד לך משהו חשוב, זו לא פעם ראשונה של מנהל בית הספר הזה, הוא שגה מספר פעמים. ואני חושב שיש לזה גם עניין. הוא שגה עם המכתב שלו בתחילת המלחמה, הוא שגה בדבריו מעל במה שהוא מכניס את דעותיו הפוליטיות לתוך בית הספר, ואתה יודע על מה אני מדבר. ואתה יודע על מה אני מדבר. לכן, זו לא פעם ראשונה שהמנהל הזה שגה. לכן, אני חושב שעליך כראש המערכת לעשות סדר וזה הזמן. זו לא עוד נקודה קטנה שקרתה פה,

שם. לא, זו דרך של מנהל ששוגה בהתנהלות שלו, ועל זה אנחנו צריכים להתנגד. תודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לחבר המועצה משה רווח. עוה"ד עינת בר כהן, מ"מ ראש העיר, בבקשה.

עו"ד עינב בר כהן: ראש העיר, אני קודם כל מצטרפת לדברים שלך, גם להתנהלות מול מנהל בית הספר והגיבוי המלא. אני חושבת שבסוף יש גבולות מאד ברורים גם בדמוקרטיה. וכשזה חוצה את הגבולות האלה, אין לזה מקום, בטח לא בבית הספר, אבל גם בחברה הישראלית. אני לא חושבת שזה עניין שאנחנו צריכים להסתכל עליו רק נקודתי לעניין בית הספר, כי אני חושבת שמבית ספר כולנו, בטח הילדים שלנו לומדים את כל הערכים. אז בעיניים שלי, אני חושבת שחשוב לתת באמת גיבוי מאד חזק, גם למנהל, אבל בטח ובטח לשים את הגבולות הברורים לגבי הבריונות ולגבי מעשים כמו שנעשו, כמו הגרפיטי, ואני שמחה אגב רווח שבעניין הזה אתה מצטרף לדעתנו. אני כן אגיד שלי מאד קשה- אני אגיד לך את האמת, לרמן, היה לי אתמול מאד מאד קשה לראות את הרצף של האירועים האלה בזמן שאני רואה את ההספד של ירדן, שאני אחר כך בלילה שמעתי אותו ב'לופים'. אני גם אגיד את האמת, אני כאמא מאז הבשורה, למרות שזה היה משהו שידענו אותו, קיוויתי לפחות שזה ייגמר אחרת ואני לא ישנתי כמה לילות. ואני חושבת שהדבר שהכי כאב לי מהאירוע הזה, זו העובדה שאנחנו מצליחים לפורר בכזאת קלות את הרקמה האנושית האחת שהיינו עד לפני שנה וקצת. וזאת היתה דוגמא, באמת, אני אומרת מושלמת, מההודעות שקיבלנו לטלפון שלנו על העובדה שמנהל בית הספר מונע הנחת תפילין, ועד ההודעות מהצד, מה שנקרא השני, למה נתנו בכלל להניח תפילין. ראית את זה, ממש, זה היה עניין של שעות איך זה עבר מצד לצד. אני חושבת, אני אוחזת בעמדה מאד מאד דומה לראש העיר בעניין הזה. אני מאמינה בליברליות מלאה, על כל המשמעויות של זה, גם להבין שיש אנשים שהם שונים ממני וגם להבין שיש כאלה שחושבים כמוני. ולכולם יש מקום בחברה הישראלית. ואני חושבת שמהשולחן הזה אנחנו צריכים להיות לפחות מאוחדים בגבולות – גבולות של בריונות, של אלימות ושל העובדה שבין לבין יש שיח מאד מכבד ועדיין אפשר לא להסכים, אבל, ביום כזה קשה בחברה הישראלית, להתסיס בכזאת מהירות, פוליטיקאים שמגיבים בכזאת מהירות ומתחילים לשפוט, תושבים שרואים את זה מהקצה, מצפים לפחות מנבחרי הציבור לקצת אחריות, רגע לעצור, לשמוע

מה אומרים הילדים, מה אומר המנהל, להגיע לבירור, להבין שניה את הפרטים ורק אז להביע עמדה. זה העולם החדש, זה התקשורת וזה המדיות וזה בסדר ואנחנו חיים את זה. אבל רגע, לרמן, אני חייבת להגיד משהו אחד, אני בעיניים שלי האחריות שלנו זה לייצר סובלנות וליברליות אמיתית, ובאותה נשימה לדעת גם להכיל, להכיל צדדים שהם שונים מאיתנו. אני לא מסכימה פה עם כל החברים בחדר, אני גם יודעת את זה, יש לי מחלוקות עם חלק מהדברים שנאמרו פה. אבל אני כן מסכימה על דבר אחד, שאנחנו כחברה צריכים ללמוד משהו ממה שקרה ב-7.10, והמשהו הזה זה מהירות התגובה, היכולת שלנו לא להפוך כל דבר לשיח של בעד ונגד וצדדים, ולהכיל את השותפות והאחדות. ואמרתי את זה פה במועצה לא פעם אחת ואני אומרת את זה הרבה בתקופה האחרונה – למות ביחד זו לא החוכמה הגדולה, לחיות ביחד זו החוכמה הגדולה. וגם פה, זו אותה הנקודה. בסוף אנחנו חייבים ללמוד לחיות ביחד. להעלות כל יומיים מישהו על הגריל ולהגיד כל פעם באיזה צד אנחנו, זה לא יוביל את החברה הישראלית למקום טוב, לא אף אחד מאיתנו. ואני חושבת שהאחריות שלנו כנבחרי ציבור זה לדעת לעצור את זה ולהגיד שאנחנו מובילים שיח אחר. אני רוצה להאמין ואני אומרת לך, פתחתי פה הבוקר פורום עם מנהלים, ישבנו ודיברנו על נושא הקהילה, ואמרתי להם שאפשר לדבר על הרבה דברים בקהילה, אבל הדבר הכי חשוב זה לבנות את דור העתיד ולדבר על השותפות ועל היכולת להכיל שונים ממני ואחרים ממני, וגם להיות, מה שנקרא להוביל את העמדות שלי שאני מאמין בהם, וזה בסדר גמור. אבל ה-איך לא פחות חשוב מה-מה. ואני בעיניים שלי פה ב-איך אנחנו היינו, חלקנו, וגם חלק מהציבור, לקח חלק בדרך של ה-איך שהיא לא טובה והיא לא מובילה אותנו למקומות טובים. ואני, התפילה שלי היחידה, זה שבאמת נלמד, מה שנקרא, את השיעור הקשה מאד של ה-7.10 ונדע להיות קצת אחרים, קצת יותר רגועים, קצת יותר אחראים ולא לעשות שימוש ציני לא לצד הזה ולא לצד השני, כדי שנוכל לחיות כאן ביחד. וזה הדבר הכי הכי חשוב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני מסכים לכל מילה, כרמל, שניה ברשותך. אני מסכים לכל מילה שאת אמרת, ממש, לא חלוק איתך על מילה, אבל זה נובע מההתנהלות שקשורה, איך אמרת, לדור התקשורת שקיים היום.

<u>עו"ד עינב בר כהן:</u> אז נהיה אנחנו אחרים.

עו"ד אסף וייס: מה זה דור התקשורת? אנחנו צריכים להוות דוגמא אבל. אנחנו הדוגמא. משה רווח שהולך להפגנה הזאת מעודד את זה, אז מה?

עו"ד עינב בר כהן: אחריות, זו אחריות. אנחנו לא סתם אנשים, אנחנו נבחרי ציבור.

עו"ד אסף וייס: זו האמירה פה.

מר שמואל לרמן: ההתססה נגרמת מזה שנורא מהר היום מעלים לטיק-טוק או לווטס-אפ או למה שקיים.

עו"ד עינב בר כהן: אני וראש העיר קיבלנו הודעות ועניינו לכולם את אותה תשובה, אתה יודע מה? אחרי שכבר החליטו בכל המקומות, מה ענית ראש העיר? עד הבירור-

מר דני גולדשטיין: ... האספסוף שהיה שם.

מר כרמל שאמה הכהן: לא כולם היו אספסוף.

עו"ד אסף וייס: זה כי זה בן גביר, זה קצת אנשים עם עוד כמה מאות אלפי עוקבים מאיתנו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני ראיתי את כל הסרטונים, היו גם מתסיסנים מקצוענים-

עו"ד דוד מנחם: דני, גם הלך להפגין שם?

עו"ד אסף וייס: הילד עצמו מפרסם סרטון טיק-טוק.

מר כרמל שאמה הכהן: אסף וייס, מהרגע הזה הזמן שלך.

עו"ד אסף וייס: תודה רבה ראש העיר ואני מצטרף לרוב הדברים שנאמרו פה ואני חושב שדיברת מאד מאד יפה והצגת את הדברים בצורה מאד נכונה גם. אני רוצה להגיד שניחא, ניחא היה מדובר פה באירוע של חופש דת, ואז היינו יושבים פה ומדברים, תפילין, לא תפילין, להתפלל, עמדה אחת, לא עמדה אחת – זה אפילו לא אירוע של חופש דת. זאת פרובוקציה נטו. אין פה כלום ושום דבר שפוגע בחופש דת של מישהו. וכמו שאמרת ראש העיר, אף אחד לא דיבר על תפילין כן או לא, ואין פה מצב שבו למישהו לא נתנו להתפלל, ואין פה שום דבר שפגע בחופש דת של מישהו בשום צורה שהיא. כל מה שהיה פה את פרובוקציה נטו, שהמטרה שלה היא לגרום לליבוי שנאה, לגרום לשנאת חינם, לגרום לזה שאנחנו נריב כאן ושהעיר תריב כאן ושכל הדברים האלה-

גב' עדנה וידל: מרעילי בארות. מרעילי בארות.

עו"ד אסף וייס: ממש. היה פה ניצול ציני ודוחה של היהדות ושל הדת ושל זכויות אדם בשביל להתנגח בנו ולגרום לנו להתפורר. וכמו שאמרת, עינב, שאנחנו מצליחים להתפורר אחרי ה-7 באוקטובר, מפוררים אותנו, מנסים לפורר אותנו ואנחנו נופלים בטריקים האלה ובשטיקים האלה. ולא סתם, עובדה שבן גביר מפרסם בעצמו, עם תמונה של התלמיד, וסליחה, אני מצטער, מדובר בבחור בן 15, זה לא ילד בן 3, אני לא מתחבר לכל הדברים האלה של כאילו-

גב' עדנה וידל: כבר עבר את גיל האחריות הפלילית, שזה גיל 12.

עו"ד אסף וייס: כן. מפרסם בן גביר שהתלמיד הוא רכז של עוצמה יהודית. כאילו לא מספיק שהקימו לו עמדה אחת בבית הספר, הוא מחפש את הפרובוקציה, הוא הולך לעוד עמדה, הוא מקים בעצמו עוד, הם פורצים לחדר של המנהל. ואני רוצה להגיד שאנחנו, אסור לנו ליפול לדבר הזה. ומה שהמנהל של בית הספר, של אוהל שם עובר, זה מגונה, וכל אחד באולם הזה ואנחנו צריכים כאמירה ברורה כמועצת העיר לגנות את הדבר

הזה שעובר עליו, כי זה לא רק הוונדליזם, זה לא רק ההתפרצויות לחדר שלו, מה שקורה ברשתות זה פשוט גועל נפש ובושה, בושה וחרפה. ואנחנו צריכים לצאת מפה באמירה מאד מאד חמורה ולחזק את ידו. ויכול להיות שיש דברים ולא נסכים איתו על דברים מסוימים ולא נסכים איתו וכל מיני דברים כאלה, אבל אנחנו נותנים לו גב מלא בפעילות הזאת, כי זאת פרובוקציה. ומה שהוא עובר בימים האלה זה לא ראוי ולא מכובד ומפה צריכה לצאת האמירה הזאת. ואני מקווה מאד, לא שמעתי את זה, את שמעת, אני לא שמעת את זה, את הגינוי המלא לכל מה שעובר. לא רק הגרפיטי, גם האלימות ברשתות, גם הכול, כל הנושא הזה זה פשוט אירוע שכל מטרתו ליבוי שנאה ומפה צריכה לצאת אמירה שאנחנו לא נופלים לשנאה הזאת ואנחנו בעד אהבת חינם.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה, אסף. שלומי בן ששון, בבקשה.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> תודה ראש העיר. קודם כל, אני רוצה לוודא שבאמת גם אותו תלמיד שהסריט את הסרטון הראשון, גם הוא קיבל עבירת משמעת על האירוע הזה שהוא צילם את המנהל לסרטון-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> זה המנהל מטפל בזה, זה לא העירייה. זו הפררוגטיבה של המנהל, אני לא יודע מה-

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> עדיין אני רוצה לוודא שתלמיד שצילם בסתר את המנהל שלו בחדר שלו מדבר איתו, מצלמה נסתרת, זאת עבירת משמעת, התחלה, עוד לפני שהתחלנו בכלל לדבר על התוכן ועל מה נאמר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> זה הנהלת בית הספר צריכה לשקול ולפעול לפי שיקול דעתה.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> זה בסיס בעיני, לימור, אני גם אומר את זה לך, תלמיד שמצלם בסתר את המנהל בחדר שלו, זאת בושה וחרפה. בלי בכלל שמדברים על תוכן, על מה נאמר, זאת בושה וחרפה. זה דבר אחד.

גב' עדנה וידל: זו עבירה על החוק קודם כל.

מהנדס שלומי בן ששון: זו לא עבירה על החוק.

גב' עדנה וידל: הוא לא ביקש רשות לצלם אותו בחדרו. אתה יכול להקליט כשאתה מדבר איתי, לא לצלם.

מהנדס שלומי בן ששון: דבר שני, כשאני ראיתי את הדברים האלה, זה תפס אותי, חברים, אותי זה תפס קצת אחרי שאני קראתי את ההספד של ירדן ביבס. ואני אהיה כנה אתכם, בשנה וחצי האחרונות לא מעט פעמים יוצא לי באמצע העבודה, אני שכיר, עובד, ופתאום קורה איזה שהוא הספד או משהו, אני עוצר בצד ובוכה. בכיתי, על הילד, על הילדים, ההספד כאב לי מאד. שעה אחר כך ראיתי את האירוע הזה שקרה בבית הספר, בתיכון, והיה לי שוב פעם עצוב. היא לי שוב פעם עצוב כי אני ראיתי את ה-6 באוקטובר לנגד עיני, איך אנחנו מנסים שוב פעם לפלג, להסית. אנשים פה דיברו איתי על תפילין, מתי מניחים תפילין, אז רבותי, אמנם אני הנציג החילוני הכי מובהק פה במועצה, אבל לדעתי אני הנחתי תפילין יותר פעמים מרובכם פה. כל בוקר, כל בוקר במשך שנים, קמתי רבע שעה לפני הזמן, הנחתי תפילין, תפילת יחיד עם עצמי, זה אירוע קדוש, אירוע אינטימי, שאתה פונה לאלוהים ואתה מבקש ממנו את העזרה. ואתה פונה אליו, באמת, בשיא הרגש. לפעמים זה קצת טכני, אתה קורא את זה ככה מהר, לפעמים באמת אתה נתפס על איזה שהוא משהו ואתה מבקש ממנו את העזרה באותו היום. ואז אתה רואה את מה שקורה, את הזילות בערכים של היהדות, את הרגרסיה בטקסים היהודיים, את הלקחת את הדברים הקדושים האינטימיים הרגשיים האלה ולהפוך אותם לאירועים פומפוזיים, לקרקס פוליטי, לקרקס של לא יודע מי, זאת בושה. זה רגע עצוב, עוד לפני בכלל הפרובוקציה עצמה. זה שאנשים לוקחים את התפילין ומשחקים איתו, זה רע, זו בושה, זה עצוב. זה אומר שהערכים עצמם של היהדות, הבייסיק של הבייסיק, הבפנים, הלך כבר לאיבוד. אנחנו עסוקים כל הזמן בתפארת, בכותרת, במה נאמר, במי אמר, האם יש לו תפילין או אין לו תפילין, הוא בכלל יודע לקרוא תפילין? הוא בכלל מתפלל? הוא בכלל יודע מה זה אומר? ואני חושב שלי ובזה אני אסיים, זה הדליק נורה אחת אדומה מאד גדולה, שאני שואל את עצמי – איך ילד, ילד, 16, 15, אני לא יודע בן כמה הוא בכלל, בתיכון, שאני רדפתי אחרי הפיסיקה והכימיה ובחורות, זה מה שמעניין אותו – התפילין, האם זה יהיה במרכז המסדרון,

האם יתפללו? איך הגענו למצב הזה? האם יש כוחות שפועלים, לא רק כוחות פוליטיים, האם יש פה גופים, האם יש פה אנשים שמסתובבים פה ברחובות בזמן שאני הולך לעבוד, הם מסתובבים ואוספים את אותם הילדים האלה. האם יש פה את האנשים האלה? את העמותות, את הגופים, את האנשים שמסתובבים פה בתוך העיר ומה שהם עסוקים זה להשתמש באותם הילדים המסכנים האלה ככלי עבור המשחק שלהם. ואת זה אנחנו צריכים לתפוס, אדוני ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: מה אתה יכול לתפוס? מישהו שמסתובב בשעות הפנאי-

עו"ד אסף וייס: הרכז של עוצמה יהודית.

מהנדס שלומי בן ששון: זה אנשים, זה גופים, זה עמותות, אנחנו צריכים לזהות את זה ואנחנו צריכים לעצור את זה בזמן. תודה.

מר כרמל שאמה הכהן: תמיד, אתה יודע, אנחנו חיים בעולם שיש בו ספקטרום של דעות וכל אחד בביתו, בדלת אמותיו. המרחב של בתי הספר גם מאד מוגן מדעות שלא מקובלות ולא עברו מה שנקרא בקרה של משרד החינוך. אבל במרחב הציבורי, בגינות, בכיכרות העיר, ברחוב כמו שאתה אומר, יש את כל הדעות, יש את כל הניסיונות, אבל אנחנו חיים בעיר שמטבע אופיה והמנהיגות שלה, הנוער שלנו נחשף בעיקר לרעיונות ליברלים, מכילים, עם ערכים מה שנקרא אוניברסליים שאנחנו מאמינים בהם. וכן, יש גם אנשים שמסתובבים, זה יכול להיות נציגים של עוצמה יהודית, של אחרים, שמנגישים גם אמונות אחרות, גישות אחרות. אי אפשר לצנזר את זה לדעתי, זה גם לא נכון. גם הילדים שלי מסתובבים, שומעים, ויש לי בבית מנעד שלם של, הם גדלו באותו בית, קיבלו את אותו חינוך, יש אחד שהוא מאד קרוב יחסית למסורת ולדת, ויש אחד שצריך כל רגע מה שנקרא להגיד לו ש-

מהנדס שלומי בן ששון: צריך לפרגן לו.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיוק. אבל בסדר, הם כולם ילדים טובים. וגם אם הילד בוחר להאמין, יש אנשים דרך אגב, שמהלך החיים שלהם והאישיות שלהם והמצב הנפשי רוחני שלהם, הדת היא חיזוק משמעותי עבורם. והמסגרות האלה הן פתרון לפעמים במקום אגף הרווחה. לא לכל אחד החליפה המתאימה היא החליפה החילונית הליברלית. יש בסוף כוחות שמסדרים את זה – מערכת החינוך, ההורים בבית, יש דברים שיוצאים מאיזון.

מהנדס שלומי בן ששון: השאלה אם אותם גופים, עמותות, אנשים עוברים דרכנו, אם אנחנו מסבסדים אותם, מממנים אותם, תומכים בהם, נותנים להם ואנחנו מאפשרים לזה לקרות. אני מדבר על איך ילד בן 15-16 הגיע למצב שזה הדבר הכי חשוב לו כרגע.

עו"ד אסף וייס: הוא הרכז של עוצמה יהודית, שלומי.

מהנדס שלומי בן ששון: לא, לא, אתה טועה.

עו"ד אסף וייס: מה צריך יותר? מה אני טועה? בן גביר פרסם את זה, מה אני טועה?

מהנדס שלומי בן ששון: כי אתה טועה.

עו"ד אסף וייס: הוא פרסם את זה.

מהנדס שלומי בן ששון: אבל אתה טועה.

עו"ד אסף וייס: אז מה, אז הוא לא הרכז פתאום? הוא ראש המפלגה, הוא לא יודע מי הרכזים שלו?

עו"ד אביבית נמרודי: יש אנשים שזה מה שמדבר אליהם. יש אנשים גם שהם חיים בבית חילוני, שזה מה שמדבר אליהם. מסורת.

מהנדס שלומי בן ששון: יש אנשים שפותחים מקומות ברמת גן שהתפקיד שלהם זה לאסוף את אותם הילדים ולגרום להם לעשות מה שהם עושים. והם מקבלים תקציבים.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אתה יודע, רוב המקומות בעיר משדרים משהו אחר. אני לא מגדל פה, אני לא חושב שהעיר יש לה אינטרס לגדל פה דור של, עכשיו, אתה יודע, מתחילים לייצר רובוטים דמויי אדם.

מהנדס שלומי בן ששון: הם משחקים באותם הילדים. במקום ללמד אותם על התפילין ועל העומק ועל הערכים, שזה מה שהתפספס, אנחנו עסוקים בתפאורה.

מר כרמל שאמה הכהן: יש חוקים לדעתי בהתנהלות מול נוער. מי שעובר על החוק, צריך לטפל בזה. תל אביב ואביהוא ואז אנחנו עוברים-

עו"ד דוד מנחם: לא רשמת אותי?

מר כרמל שאמה הכהן: לא ביקשת.

עו"ד דוד מנחם: ביקשתי 10 פעמים.

מר כרמל שאמה הכהן: ביקשת? או קיי.

עו"ד דוד מנחם: אם לא אז לא צריך, עזוב. באמת, אני לא צריך לדבר, לא, באמת.

גב' תל אביב וידריך דידיו: ניכר שזה מסעיר פה את החדר. אני לא תכננתי להתייחס לזה, אבל אז היה פה את הצעקות ואת הרמת הקול, אני חושבת, עינב, שאת התייחסת לזה מאד יפה, לכן אני לא ארחיב. אבל מה

שכן רציתי להגיד, זה שאם במידה והיה פה באמת אנשים מאחוריו או פרובוקציה מכוונת, זה בדיוק מה שהם היו רוצים שיקרה. כלומר, הצעקות האלה שהיו פה בהתחלה והסכסוך הזה שאנחנו ממשיכים, זה מה שלא צריך לקרות, וזו הדרך שאנחנו לא צריכים לעשות בה. אם יש אנשים שונים ויש דעות שונות, אנחנו יכולים לפחות כאן בחדר הזה לתת דוגמא ולפתור את הדברים בשיח אחר. תודה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. עו"ד אביהוא בן משה, בבקשה.

מר אביהוא בן-משה: ערב טוב. אני אגיד את זה ככה, בכל בית ספר, כשנכנסים אליו, בית ספר דתי, לא דתי, ממלכתי דתי, יש מזוזה. אני לא חושב שיש פה מישהו מחברי המועצה שחושב או מדמיין או מעוניין או רוצה שבגלל שמדובר פה בבית ספר ממלכתי, אז אנחנו נעקור את המזוזות רק משום שאנחנו-

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו הוספנו.

מר אביהוא בן-משה: אני יודע. אני יודע. מה שאני בא לומר, שבסופו של דבר בשורה התחתונה אנחנו נמצאים פה במדינה שהיא מוגדרת כמדינה יהודית ודמוקרטית, ואני לא רוצה שבשום מקום, ואני כבר לא עושה אבחנה בין בתי הספר ממלכתיים או פרטיים או דתיים, צריכים לכבד את העניין עצמו של התפילין. אני לא רואה בתפילין כפרובוקציה. תיכף תראו בדיוק את ההשלמה שלי שתבינו למה התכוונתי. כשאני ראיתי את הפייסבוק הראשון שראיתי מחבר ממעלות, ששלח לי את זה, ישר התכתבתי עם ראש העיר ואמרתי לו – תקשיב, זה הסרטון, לדעתי זה הולך להיות פה אש בשדה קוצים, טפלו בזה כמה שיותר מהר. אני חושב שלו היה המנהל מוציא הבהרה, היו פה בדיקות, אבל לדעתי זה התארך יותר מדי, הבהרה מאד ברורה, שהוא לא נגד תפילין, פשוט היה מכבה את השריפה הזאת בשניות. אבל הבדיקות האלה-

עו"ד עינב בר כהן: פשוט מי שלא רצה לשמוע את העובדות. לא רק זה, הוא גם אמר שהוא איש את זה מלכתחילה.

עו"ד אסף וייס: גם בסרטון הוא אומר את זה.

מר אביהוא בן-משה: זהו, את הסרטון שלו אני לא ראיתי-

עו"ד עינב בר כהן: מדובר בעבירת משמעת בלבד ולא בעמדה על התפילין. הוא אמר את זה מההתחלה.

מר אביהוא בן-משה: שוב, אני לא יודע באיזה שלב פורסם סרטון ההבהרה הזה שלו-

עו"ד עינב בר כהן: מיד, זה ממש מיד, זה היה ברור גם, זה היה גם ידוע שהיה שם-

מר אביהוא בן-משה: אז אני לא ראיתי את הסרטון וחבל לי שזה, כי זה הצית את כל האש.

עו"ד עינב בר כהן: היה דוכן במשך תקופה ארוכה. אז איך אפשר להגיד שהוא נגד?

מר אביהוא בן-משה: זה בדיוק מה שאני אמרתי לאנשים.

עו"ד אסף וייס: זה אותו תלמיד שביקש את העמדה הראשונה.

גב' עדנה וידל: ... מטבריה או מצפת, מאיפה?

מר אביהוא בן-משה: שלחו מכל מיני מקומות.

עו"ד עינב בר כהן: זה בדיוק מה שהיה עצוב, שבסוף העובדות היו ברורות.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה לאביהוא בן משה. דוד מנחם, בבקשה בקצרה, כדי שנוכל להמשיך.

עו"ד דוד מנחם: חשבתי לא לדבר. באמת, לא רציתי לדבר, כי כל מה שאני אגיד או לא אגיד, הבעיה שלי-

עו"ד אסף וייס: אתה יודע שאני אומר שכבר יומיים תוקפים אותי מהצד הדתי על זה שאני בעד העמדה, ובצד החילוני שאני בעד העמדה.

עו"ד דוד מנחם: נהפוך הוא, מי כמוני יודע שמה שאני אגיד, אם יהיו עלי ריקושטים זה לאו דווקא מאנשים במקום הזה, אלא זה דווקא מגורמים בחוץ שכביכול הם שומרי הדת והם והם והם-

מר כרמל שאמה הכהן: 'שלוחס'.

עו"ד דוד מנחם: בלי להכניס 'שלוחס'. אני רק רוצה לומר דבר כזה, קודם כל, למה החלטתי לדבר? שמעתי את דני, קודם כל באמת, מה שאביהוא אמר, צריך לזכור, אנחנו עם ישראל בארץ ישראל, תורת ישראל, התפילין זה אחד מהאותות שלנו והקשר שלנו לבורא עולם. עם ישראל אלפיים שנות גלות החזיק מעמד לא בגלל בתי הספר הממלכתיים, עם כל הכבוד לצה"ל ושרתתי בסדיר וקבע – לא בגלל צה"ל, ולא בגלל שום דבר, בגלל תורת ישראל, זה הדבר שקישר את כל העם היהודי בתפוצות אלפיים שנה שרדפו אותו יותר מכל אומה אחרת והוא נשאר. אז לכן התפילין זה משהו שהוא עוצמתי. אז צריך להפריד בין הדו-שיח לגבי התפילין שאין לי ספק שכולם בעד תפילין. כי לא רק ראש העיר מניח תפילין, עוד אחד ששייך כביכול לצד החילוני, לא היתה פעם שהבאתי לו תפילין והוא לא הניח. ואני לא אומר את זה בשביל לא לפגוע במגזר החילוני. תראו את האבסורד שאני מדבר, זו אמת לאמיתה. או לבוא להשלים מניין, לא היתה פעם אחת שהוא יכול היה ולא בא, בטח כרמל אתה יודע על מי אני מדבר.

מר כרמל שאמה הכהן: כן. הוא לא בחדר.

עו"ד דוד מנחם: מה אני רוצה לומר?

מר משה רווח: רגע, כרמל, יש פה סקופ, רגע, רגע.

עו"ד אסף וייס: יש פה סקופ.

מר כרמל שאמה הכהן: כשרווח מדבר אף אחד לא מפריע לו, אני מבקש ממך.

מר משה רווח: רק שאלתי אם יש פה סקופ. רק שאלתי, סליחה שהפרעתי. מה שאני רוצה לומר, תפילין, זה ברור לכולם פה שזה דבר חשוב מאד. דני אמר לפני 20 שנה באוהל שם, אז המאבק הגדול על התפילין היה נדמה לי, תזכיר לי אביהוא, לפני 13 שנה, 12 שנה בבליך, שדחפו את הילד באמצע התפילה. ונדמה לי, אני, וגם נדמה לי הרב אריאל שליט"א, שנלחמנו, כתבו על זה גם כתבות בעיתון ידיעות רמת גן, והכול הסתדר. לגבי הדרך ומה שקרה, אני לא מכיר את המנהל, לא שומע, לא בא להגן עליו, אתה ראש העיר הגדרת, וחבל שפתחת את הדו-שיח הזה, בעיני, מה שאמרת תמצתת את הכול באיזון הכי נכון. ולא, לא, אני לא בא להחמיא לך, תקשיב, רק לומר לך עכשיו כעובדה-

מר כרמל שאמה הכהן: מותר גם להחמיא.

עו"ד דוד מנחם: לא, אני רק אומר, כי מה שכולם פותחים לכאן ולכאן ואיסלאם וכו' וכו' וכו', כי אני למדתי באוניברסיטת תל אביב 8 שנים, אז יושב פה שמוליק, הוא נמצא פה, חבר שלו למד איתי, אני באגודת הסטודנטים הייתי מטעם הליכוד, אבל הייתי עוזר לחסן ג'יבריל מאום-אל-פאחם שלמד איתי משפטים, וגם לקאדי מחמוד ענתון שהיה מלמד פילוסופיה ואת האיסלאם באוניברסיטת תל אביב. אמרו לי – איך זה יכול להיות? מה שאני רוצה לומר, אין ספק שהתפילין, אני לא מדבר רק על התפילין, לצערי יש משהו בהתנהלות שהיתה לגבי התפילין כביכול

בשם התפילין, שאני פה אומר, לא רק שלא מקובל עלי, זה אנטי תזה למה שאני גדלתי עליו.

עו"ד אסף וייס: התפילין זה חשוב וטוב שיש עמדה באוהל שם שאפשר להניח בה תפילין.

עו"ד דוד מנחם: ואחרי כן יתקפו אותי, ולעיתים אלה שכביכול באים לשמור על הדת, הם מחריבים את הדת ואני יודע את זה. חד וחלק.

גב' עדנה וידל: מנחם, דברי חכמים בנחת נשמעים.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. תודה רבה. חברים, אני חושב שמיצינו את הנושא. אני רק רוצה שמנהלת אגף החינוך, שבסוף זו הממלכה שלה, תאמר את דברה. היא גם היתה מנהלת תיכון המון שנים, אז יש לה זווית יחסית ממוקדת על האירוע.

גב' לימור מרקנזון סגל: איך אפשר להגיד משהו אחרי כל מה שאמרתם פה? אבל רגע אני אגיד, שאם היינו יכולים לקחת את הדיון הזה ולהכניס אותו לתוך בתי הספר לשיעורי חינוך ולשיעורי אזרחות, אז אולי היינו לומדים קצת משהו.

מר כרמל שאמה הכהן: ביקשנו ממך להכין מערך שיעור לסובלנות ודמוקרטיה.

גב' לימור מרקנזון סגל: מוכן לא אחד, ארבעה.

עו"ד אסף וייס: צריך מחלקת גנים פה אבל, זה לא תיכונים.

גב' לימור מרקנזון סגל: אני רוצה קודם כל להגיד תודה לך ראש העיר, על ההתייחסות המהירה, על הפוסט שהעלית, על הגיבוי שנתת לנו ולמנהל, ולהגיד שאם אני למדתי משהו זה על הקצב שבו דברים מתנהלים. אתה

שלחת לי את ההודעה בבוקר, דיברתי עם המנהל, לא הבנתי את הנפיצות שיש לדבר הזה בקצב הזה, והנה זה התגלגל. אני רוצה רגע כן לומר מהפרספקטיבה שלי.

אחד, היה לי מאד קשה לראות אתמול, ביום הכל כך כל כך קשוח מבחינה לאומית, התעסקות בסיפור הזה ברמה הזאת, בפרובוקציה שנוצרה סביב זה, ושאלתי את עצמי מה אנחנו מחנכים את הילדים והילדות שלנו. אבל רגע לסיפור עצמו, אני יכולה להגיד לכם שכמנהלת בית ספר אני לא מכירה הרבה מנהלים ומנהלות של בתי ספר ממלכתיים שמאפשרים הנחת תפילין במרחב הציבורי, לא מכירה הרבה מנהלים שנותנים מקום – בטח לא במרחב הציבורי ובטח לא במסדרון. אני יכולה להגיד לכם שאצלי היה חדר שכל מי שרצה, דני, אפרופו מה שאמרת, יכול היה להתפלל, לא משנה אם הוא יהודי, מוסלמי, נוצרי, וכן יכול היה להביא לביטוי את האמונות והדת שלו והכול בסדר. ישראל עשה את זה ונתן את זה לפני שנה והאירוע הוא אירוע משמעתי. וכל מי שלקח את זה למקום אחר, עשה את זה מטעמים פוליטיים, מאג'נדות שאני לא רוצה להתייחס אליהן כאן, וחבל. וזה לגמרי לגמרי לגמרי היה משמעתי. אני כן אגיד שהיה אפשר כמנהל בית ספר אולי לחשוב איך לנהוג בצורה אחרת, אולי יותר חכמה ופחות צודקת באירוע הזה, אבל לגמרי לגמרי מבחינה משמעתית.

עכשיו אני רוצה רק להגיד דבר אחרון ובזה לסיים. יש פה אירוע אחר. דיברתם פה על הוונדליזם ודיברתם פה כמובן על הגרפיטי וכל האירועים שהיו שהם חמורים. אבל יש פה אירוע אחר שכולנו צריכים לקחת בחשבון. יש תופעה שהולכת וגדלה במערכת החינוך – ילדים והורים נכנסים, מקליטים, מצלמים ולא משנה כמה המנהל או מי שיושב איתם בחדר מנסה להקשיב ולבוא לקראתם, הם יקחו את מה שהם שמעו שם, הם יערכו את זה. זה סרטון ערוך, תסתכלו על הסרטון. הם עורכים אותו, הם משנים אותו, הם ממש מוחקים חלקים שהם לא רוצים והם מפיצים אותו. ואני חושבת שהאחריות שלנו, שלנו המבוגרים, ואני הייתי רוצה שאתם תהיו שותפים שלנו, של מערכת החינוך פה, לראות שני דברים: אחד – שבודקים את הדברים ומוודאים אותם עד הסוף לפני שמגיבים לסרטונים כאלה; והשני – לא נותנים להם יד ולא מגבים אותם. כשמגיע אלי הורה ואומר לי – הקלטתי, אני לא מוכנה לשמוע את ההקלטה. כשמגיע אלי הורה ואומר לי – הסרטתי, אני לא מוכנה לראות את הסרטון. אני מכונה לשמוע, אני מכונה להקשיב. כי מה שקרה באירוע הזה, זה הילד הזה והילדים בכלל קיבלו לגיטימציה להמשיך ולנהוג באופן הזה. ורגע אם נשים את כל הסוגיות שהעליתם פה והן חשובות והן הכרחיות והן דיון חשוב, צריך להבין בסופו של דבר מה קורה. אתמול היו אצלי קבוצה של מנהלים בחדר

והם אמרו לי – אנחנו לא רוצים להיות בתוך המערכת הזו, שכל היום צריכה להתמודד בלהצדיק הקלטות וסרטונים שאין להם שחר. אז רק שתדעו שהתפקיד שלנו, של כולנו, כדי לחזק את העיר הזו, זה באמת לשמור על מערכת החינוך ולשמור על המנהלים ועל הצוותים. תודה.

עו"ד אסף וייס: יישר כוח, לימור.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד כמה דברים בקצרה, לא לדיון. אחד – נברך כולם את בית החולים שיבא שזינק בדירוג בתי החולים המובילים בעולם, של המגזין הבינלאומי ניוזוויק. חברים, זה לא לטפס את המדרגה הראשונה, המדרגה הראשונה תמיד קלה. להיות במקום 200 ולעלות ל-199 זה קל.

גב' עדנה וידל: בול.

מר כרמל שאמה הכהן: לחדור לעשירייה הראשונה ממדינת ישראל, זה בכלל, זה נס רפואי. ובתוך זה להתקדם בשנת מלחמה, כשהפוקוס של בית החולים הוא בשיקום ובהצלת חיים של חיילים, עם כל מה שזה גם עושה, חברים, זה כבוד גדול ובשורה אדירה לעיר וגם לבריאות-

גב' עדנה וידל: ובטוח היו כאלה שניסו לטרפד את המקום.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור, ברור, ברור.

גב' עדנה וידל: אז כפליים.

דוברת: זה גם הסברה.

מר כרמל שאמה הכהן: ואתם יכולים לראות את שאר בתי החולים-

מר שמואל לרמן: גם בילינסון זינק.

מר כרמל שאמה הכהן: איכילוב הגדול במקום 60, תבינו את הפרופורציה, ואחרי זה שאר בתי החולים 100 ולקראת ה-100 השלישית, לקראת ה-200. אז שאפו גדול לפרופ' קרייס ושאפו גדול לאבי ברוך סמנכ"ל בית החולים, שהם עובדים מולנו.

יחד עם זאת ובהצטרף לכך, היינו השבוע בביקור מעשיר במרכז החדשנות של שיבא, ב-ARC והציגו לנו שם מספר פרופסורים את מה הם עשו בתחום של חדשנות ובעיקר בינה מלאכותית, ואיך הם מפיקים בזה גרם חדשנות וגם כסף וגם רווחים גדולים. הם כבר עשו כמה אקזיטים במיליארדי שקלים כתוצאה מזה של שיתוף גם עם המקצוענים שבתוך בית החולים וגם חברות מבחוץ שרוצות להשתמש בתשתיות של בית החולים. אני חושב שלא ירחק היום שגם אנחנו נוכל לעשות את זה, על חדשנות נניח בחינוך, על בינה מלאכותית שתשולב בחינוך, לנו יש את התשתית הכי מתקדמת, הכי רחבה, הכי חדשנית. ויזמים וגם מורים ומנהלים אצלנו שיבואו עם רעיונות, כמו בשיבא, חלקם רופאים מתוך בית החולים, יוכלו לעשות ולקדם סטרט-אפים גם בתחום הזה. ובכלל, בכל מה שקשור לניהול עיר ועירוניות. אז זה דבר נוסף.

אני רוצה להגיד שאפו גדול למנהלת אגף החינוך על כנס הבינה המלאכותית במערכת החינוך, שהיה כנס מרשים מאד, של 500 נשות ואנשי חינוך וועדי הורים. היתה נציגות מכובדת מאד של נבחרות ונבחרי ציבור. ואני חושבת שהדברים האלה ממצבים, זה פורץ דרכים, זה פותח לאנשים את כל, מה שנקרא, הצ'אקרות של הסקרנות והנכונות וההעזה ללכת צעד קדימה בתחום הזה, ואלה באמת הזרעים הראשונים שאנחנו נוטעים בתחום ועוד יהיו בשורות אדירות בתחום הזה.

אנחנו היום, חברים, מסכמים שנה לבחירות. לפני שנה נגזר גורלנו. עברנו שנה, שנה מורכבת מאד, שנה שכל כולה מלחמה, בשורות קשות, התמודדות תקציבית לא פשוטה, שנה ראשונה של קואליציה, שנה ראשונה של מועצת עיר. נקווה לשנה טובה יותר. כולנו עשינו כל מאמץ שהשנה הזאת תהיה לטובת העיר רמת גן, לטובת התושבים. תמיד נזכור שיש שני דברים שהמשפחות השכולות לא מתאמות ביניהן, אבל הן אומרות את זה מאוהל לאוהל, מבית לבית שמענו את זה, שהנפילה של הבנים שלנו לא תהיה לשווא ושנהיה כולנו ראויים להם. והראשונים שצריכים לראות את שני המשפטים האלה כל הזמן מול העיניים, זה נבחרות ונבחרי הציבור. אז תזכרו שזה שאנחנו יושבים כאן ועדיין יכולים לקבל החלטות על בינה

מלאכותית ועל חינוך ועל תרבות ועל ספורט ועל תשתיות, זה בזכות זה שאנשים שילמו בחייהם. אני כבר לא מדבר על עשרות אלפי פצועים, בגוף ובנפש, שימשיכו להסתובב בתוכנו עם מחיר אדיר. אמנם נשארו בחיים, אבל הם והמשפחות שלהם הולכים לשלם מחיר שאף אחד מאיתנו לא מסוגל כרגע בכלל לתפוס ולהבין. בחור צעיר שהתעוור, זה הוא וכל המשפחה שלו, זה מ-day one ועד 120. אנשים שאיבדו את הרגליים ואת הידיים שלהם, אנשים שנפגעו נפשית בצורה קשה, אנחנו צריכים להבין שאנחנו קיבלנו מהם אמון ושליחות להוביל את העיר הזו ואת המדינה הזו למקום טוב. כל אחד ייקח את זה למקום הכי טוב שהוא יכול. כולנו, לפני שיהיו רובוטים מושלמים של בינה מלאכותית, בשר ודם. אנחנו לפעמים מתכוונים להכי טוב ויוצא פחות טוב, אבל להשתדל, לעשות את ההשתדלות כדי שבאמת, הם מסתכלים עלינו מלמעלה ובני המשפחות מסתכלים עלינו ממש מקרוב. זה המסר שלי בשנה לבחירות.

עכשיו אנחנו עוברים לסדר היום שמשה רווח חרד לו. הסעיף הראשון, חבר המועצה ליר לוי, הנצחת זאב רווח. בבקשה.

2) הצעות לסדר:

א. הצעה לסדר של ליר לוי חבר מועצת העיר:
"הנצחת זאב רווח"

<u>מר ליר לוי:</u> אני אהיה קצר. אם אתה תצביע בעד זה יהיה מפתיע, רווח.

<u>מר משה רווח:</u> ממש לא יהיה מפתיע. אני ענייני. אם זה משהו שהוא באמת עושה שכל, אז אנחנו נצביע בעד.

<u>מר ליר לוי:</u> אני אהיה קצר. אני חושב שגם אין פה מחלוקת יותר מדי. אני חושב שהאמירה פה של מועצת העיר צריכה להיות ברורה בנושא ההנצחה של זאב רווח. אני לא יודע להגיד ולא יודע להצביע עכשיו מה המקום הכי מדויק, מה המקום הכי מתאים, אני חושב שזה משהו שצריך להיבחן גם בראייה מקצועית וגם בחלופות שיגיעו לראש

הצעה לסדר ליר לוי

מירב שוורץ

מאת: ליר לוי- lir levi <levilir02@gmail.com>
נשלח: יום שני 03 פברואר 2025 10:34
אל: ירדן רינגל; מירב שוורץ
נושא: Re: הצעות לסדר

אבקש לעלות שוב לישיבת המועצה הבאה .

בתאריך יום ב', 27 בינו' 2025 ב-16:03 מאת ליר לוי- lir levi <levilir02@gmail.com>:
שלום רב,

אבקש לעלות על סדר יומה של מועצת העיר הקרובה את ההצעות לסדר הבאות:
1. הנצחה של זאב רווח
2. הטבות למילואים

ליר לוי

זהירות: שולח חיצוני, אין ללחוץ על קישורים או לפתוח קבצים מצורפים אלא אם כן השולח מזוהה, והתוכן מוכר.

1

העיר. אבל אני כן חושב שצריכה להיות פה אמירה עירונית שזה מה שמועצת העיר רוצה ומצפה שיקרה בזמן הקרוב. זאב רווח היה אדם גדול, אין לנו פה בכלל, אין סיבה שלא ננציח על שמו איזה שהוא מוסד תרבות, אחד ממוסדות התרבות או הקיימים או החדשים ברשות. וזהו, כמו שאמרתי, אני אהיה קצר, וגם אין פה נראה לי שום מחלוקת אז אין יותר מדי צורך להרחיב בנושא. מה את רוצה, עדנה? זו הצעה לסדר, זה עוד לא עלה לדיון.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רק אם נעלה אותה לסדר היום.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני אצרף את ההצעה לסדר של רווח כשננהל את הדיון, כי התשובה תהיה אותה תשובה לשניכם, גם להצעה מהקואליציה וגם להצעה מהאופוזיציה. אז רווח, תעלה את הדברים שלך, נתייחס פעם אחת כדי לחסוך בזמן, התוצאה תהיה אותה תוצאה.

לא התקיימה הצבעה.

ד. הצעה לסדר של משה רווח חבר מועצת העיר:

"קריאת היכל התרבות העתיד להיבנות במזרח העיר על שמו של זאב רווח ז"ל

<u>מר משה רווח:</u> אני גם אהיה קצר, אבל חשוב לי שתדעו עוד כמה דברים, לא רק מה שאתם מכירים ברמה התרבותית. קריאת היכל התרבות החדש על שם זאב רווח, כרמל, גם רחוב או מוזיאון, גם זה במסגרת האפשרויות. רמת גן יצאה להוציא מקרבה אנשי רוח, יוצרים ואמנים, שהשפיעו עמוקות על התרבות הישראלית. לפני כחודש איבדנו את אחד מגדולי הבמה והקולנוע זאב רווח ז"ל. רווח לא היה רק אייקון תרבותי, אלא גם איש הומור, רגש ואהבת הארץ. רבים אולי לא יודעים, אך היה לו קשר הדוק לעיר רמת גן והוא תמיד היה שגריר נאמן של הישראליות היפה והחמה. עבורי מדובר באובדן אישי, זאב רווח היה קרוב משפחתי וזכיתי להכיר את האיש מקרוב. מעבר להיותו שחקן ענק ואיש תרבות מהמעלה הראשונה, הוא היה גם אדם צנוע. מי שהיה בביתו או ביקר בניחום האבלים, היה רואה על מה אני מדבר. אדם עם לב ענק,

שתמיד ידע לפרגן, לתת עצה טובה ולעזור לכל מי שנזקק לכך. האישיות שלו היתה גדולה לא פחות מהכישרון האדיר שלו. זאב רווח לא היה רק שחקן, הוא היה איש של אנשים, הוא היה מאחד, מחבר. אגב, רק שתדעו, שהשם האמיתי שלו זה זאב נחום ז'בוטינסקי רווח. מה זה זאב? על שם זאב ז'בוטינסקי, מנהיגת תנועת הרביזיוניסטים, ונחום סוקולוב מהצד השני של המפה. וזה השם שאביו נתן לו לפני שהוא נולד בכלל. האדם הזה שאתם חושבים שהוא היה פה בקרבנו, כל חייו הוא תמיד שילב. כשהיית מדבר איתו על – ההוא ככה וההוא ככה – הוא לא היה שם, הוא פשוט לא היה שם, הוא תמיד היה מאחד. וזה, גם בסרטים שלו וגם בחיבור בכלל, בכל הקולנוע. אדם שידע לראות את היופי שבכל אחד, בלי הבדלים של דת, עדה או השקפת עולם. דרך הסרטים שלו, ההומור שלו והחום האישי שהוא הקרין, הוא הצליח להביא יחד קהלים מכל גווני החברה הישראלית. הוא חיבר בין מזרח ומערב, בין צעירים למבוגרים, בלי קלסיקה למסורת. דמותו היתה גשר בין חלקים שונים של החברה. וברגעים של פילוג וחילוקי דעות, אנו זקוקים יותר מתמיד לדמויות כאלה שנשארות בלבבות של כולנו.

לכן, אין מתאים יותר מאשר לקרוא את היכל התרבות החדש שמתוכנן לקום בעיר על שמו, או רחוב, או מוזיאון, כהוקרה על תרומתו האדירה לתרבות הישראלית ולחברה כולה. אני קורא לחברי המועצה לאשר מהלך זה ולתת כבוד לאדם שכה רבים גדלו על יצירותיו ואהבו אותו. כחבר אופוזיציה אני תמיד דוגל בכך, שלמרות שיש חילוקי דעות, יש דברים מעבר לפוליטיקה. והמהלך שאני אדבר עליו בהצעה הבאה, זו גם הזדמנות של כולנו להתאחד סביב דמויות שהטביעו חותם משמעותי הן בזירה הבינלאומית והן בזירה התרבותית המקומית. אז אני אשמח שכולכם תצביעו בעד ההצעה שלי. תודה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה רבה לחבר המועצה ליר לוי וחבר המועצה משה רווח. אני חייב להתייחס לסיפור הזה. אני אהבתי מאד את זאב רווח, גם שחקן מאד מוכשר, גם אדם מאד יקר. אין לנו איזה קשר אישי או חברי, פגשתי אותו פעם פעמיים שלוש-

<u>מר משה רווח:</u> כמעט הוא היה ברשימה שלך-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הוא היה ברשימה שלי.

מר משה רווח: בפעם הראשונה, אתה זוכר?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר משה רווח: בפעם הראשונה שרצנו ביחד, כרמל, באת אליו ואמרת לו – חשוב, חשוב, תרבות. אתה יודע, אני ואתה יש לנו כברת דרך. זה הם לא יודעים, זה אני ואתה יודעים. כרמל, אין מה לעשות, יש דברים שרק אני ואתה יודעים.

מר כרמל שאמה הכהן: רווח, אתה מגלה את כל הסודות.

מר משה רווח: אבל מה לעשות?

מר כרמל שאמה הכהן: כמה אני מסביר לך-

גב' עדנה וידל: תסיק את המסקנות על הבן אדם.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, אני רוצה להסביר לכם.

מר משה רווח: החלפת ללבן? כאילו היית אדום, החלפת ללבן עכשיו? מה קורה איתך?

מר כרמל שאמה הכהן: אני מבקש לא להחפיץ. עדנה, את נראית מצוין בכל צבע ובכל בגד. שאף אחד לא-

גב' עדנה וידל: נורא נבהלתי ממה שהוא אמר.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, כי הוא אמר אדום – הלכת הורדת, לא יודע מה קרה.

גב' עדנה וידל: אני לא הורדתי כלום.

מר כרמל שאמה הכהן: לא? אז לא היה אדום?

גב' עדנה וידל: היה חם. התחממנו, אז היה חם. אני בטח לא מורידה בשביל מר משה רווח. אני רוצה להבין, זה עולה להצבעה?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, רגע, את לא נותנת לי לענות. אני אסביר. אין צורך בהצבעה ואני אסביר למה. אבל חשוב לי כן להעביר מסר לכל מי שצופה, רואה, ישמע.

לפני 5 שנים זאב רווח חגג 80 שנים. אני העליתי אז יוזמה שננציח אותו. איך אמר זאב רווח באחד מהסרטים? בחייהם הובטח להם. אתם זוכרים את זה? אבל, התרומם אז גל פסיכי של התנגדות. אני לא הכרתי את הרקע, באמת, אני לא יודע, כנראה שכשהייתי בחו"ל היה פה איזה אירוע או איזה תחקיר, אני לא בקיא בפרטים. ואז דיברנו בטלפון, אני חושב שרווח חיבר אותנו לשיחה בטלפון. ואז הבנתי כבר שזאב רווח לא כזה בריא. בשיחה איתי הבנתי שהוא עכשיו נכנס למערבולת והבן אדם כבר לא במיטבו. ואמרתי, טוב, אז נניח לזה. אני לא רוצה לפרט, אבל היו כתבות ופוסטים-

גב' עדנה וידל: ותלונות במשטרה.

מר משה רווח: חשוב כרמל שתגיד שהוא יצא ללא רבב.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור, ברור, ברור. האירועים שהיו תלונות-

גב' עדנה וידל: מחוסר ראיות.

מר כרמל שאמה הכהן: היו תלונות, נחקר ולא הוגש אפילו-

מר משה רווח: הגברת באדום, יצא זכאי.

גב' עדנה וידל: מחוסר ראיות.

מר משה רווח: תמשיכי, הגברת באדום.

גב' עדנה וידל: חוסר ראיות. אני אלמד אותך את המושג הזה אחר כך.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, מה שאני אומר לכם הוא מאד חשוב, בבקשה אל תפריעו.

מר משה רווח: ממֶך אי אפשר ללמוד הרבה.

עו"ד אסף וייס: ממך אפשר ללמוד הרבה, ראינו מה אפשר ללמוד ממך.

גב' עדנה וידל: אתה צנוע. אתה צנוע.

עו"ד אסף וייס: אפשר ללמוד הרבה ממך.

גב' עדנה וידל: מה שאני יודעת אתה לא תלמד גם עוד 10 שנים.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, זה היה גל כזה, שאחרי השיחה עם זאב רווח, שראיתי שהוא כבר במצב מאד עדין, אמרתי, אני עושה לו עוול שאני מכניס אותו שהוא צריך לחוות את החוויה הזו והכול צף, והנחתי

לזה. ועכשיו כשהוא נפטר לצערנו, יש כבר כמה עיריות שהודיעו שמנציחים אותו – רחובות, כיכרות, דברים אחרים. אף אחד, אולי שמעתי, היה איזה אזכור אחד, אבל זה עובר בשקט מופתי, כאילו בקונצנזוס. כמו שאומרים, אחרי מות קדושים אמור. זה פרשיות שעוקבות אחר השני ואומרים – אחרי מות, שמישהו אומר, תגיד עליו רק דברים טובים. אבל אני חושב שנכון לדעת גם לכבד אנשים בחיים. ואני אומר לכם, אז הקיזו את דמו בצורה נוראית. ועובדה שעכשיו זה לא קיים.

למה צריך להיות הבדל בתגובה ציבורית בין אדם שנפטר לבין אדם, הוא לא היה כבר פעיל, כשאני דיברתי, ראיתי איך הוא ענה לי והתשובות שהוא ענה לי, הבנתי שהבן אדם כבר לא 100% מה שנקרא קוהרנטי. ואמרתי, הוא לא בשביל בכלל להכניס את הוויכוח. ואז הרגשתי שאני גרמתי לו עוול מעצם העלאת היוזמה, כי זה באמת בא ממקום שגדלנו עליו, לא היה לי בכלל שום שמץ על אותן כתבות שהיו והחקירה שהיתה והסתיימה, הוא אפילו לא עמד למשפט. ולכן הקפאתי את זה.

עכשיו כשראיתי שערים אחרות, אז בטח אם ערים אחרות מנציחות את זאב רווח וציבורית הציבור מגבה את זה, בין בתמיכה ובין אחרים לא מתנגדים ואחרות, אז נכון בטח שהעיר שלו שהוא גדל בה והיא היתה חשובה לו, הוא אהב את העיר. אז כשהוא רצה להתמודד למועצת העיר, היה חשוב לו מאד נושא התרבות בעיר, זה כל מה שעניין אותו, לא עניין אותו להיות סגן בשכר ולא דברים אחרים. הוא אמר לי אז – אם אני אהיה מחזיק תיק התרבות, עשיתי את שלי.

יש לי חלומות, אני רוצה לעזור פה מקטן ועד גדול להעשיר את חיי התרבות ברמת גן. אז אנחנו נשמח לקבל הצעות, יש לנו גם כל מיני מחשבות. יגיע לוועדת שמות ונחזיר את זה למועצה. לכן אני לא חושב שצריך הצבעה בנושא הזה, גם לא בהצעה של ליר וגם לא בהצעה שלך, משה רווח.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אבל אני כן מבקשת לדבר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בבקשה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אני רוצה לומר שלקרוא כיכר או רחוב על שם מישהו, זה דבר כבד משקל, זה לא דבר פחות ערך, זה דבר מאד מאד רציני.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון.

גב' עדנה וידל: בעיקר היום, שיש כל כך הרבה אנשים שהקריבו כל כך הרבה. אמת המידה צריכה להיות שזה אדם שהוא ללא רבב, ללא רבב.

עו"ד אביבית נמרודי: אבל לא הוגש נגדו כתב אישום.

גב' עדנה וידל: רק רגע, רק רגע. זה שלא הוגש כתב אישום כי לא היו מספיק ראיות, מחוסר ראיות, זה עדיין- רק שניה, אני יכולה לסיים?

מר משה רווח: זה בריא, בריא הדבר הזה? את בריאה? זה בריא?

גב' עדנה וידל: ראש העיר, תאפשר לי לסיים.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מבקש לא להפריע.

מר משה רווח: באמת, נו, באמת.

עו"ד אביבית נמרודי: אין דיון. אבל אם יהיה דיון-

גב' עדנה וידל: אבל, אביבית-

מר משה רווח: ראש העיר, אתה יודע שנגיב לה, אתה יודע שנגיב לה.

גב' עדנה וידל: לא, הוא לא יודע, זה לא הסגנון שלו. ראש העיר, מה שאני רוצה להגיד, הרי זה יגיע לוועדה ואנחנו לא נצביע פה, ואני לכן רוצה לומר. יש לנו מספיק אנשים שהם ללא רבב, שהם צריכים להיות דוגמא וסמל לנוער, לאנשים, לתושבים, וזה לא המקרה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אתייחס לזה. אני אתן לך דוגמא, רגע, רגע, אני רוצה לומר.

עו"ד אביבית נמרודי: רגע, שניה, לפני.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, החוק מתייחס לנושא, החוק מתייחס, יש חוק ספציפי, חוק שחוקק לא לפני דורות, לפני כמה שנים, החוק מדבר על קלון. מי שנקבע שיש לגביו קלון, נניח כמו צבי בר, עם כל זה שהוא תרם עשרות שנים לעיר ולפני זה לביטחון המדינה, אי אפשר לקרוא עליו אפילו לא סמטה, כי החוק עבר חקיקה ספציפית. אני אתן לך דוגמא גם מהצד השני. אישה מאד יקרה שלקחה נניח את העיר נתניה מרים פיירברג, 30 שנים, עשתה מהפכה בנתניה-

מר משה רווח: אגב, עכשיו היא חולה קצת.

מר כרמל שאמה הכהן: היתה מנהלת אגף החינוך, הרווחה, חינכה, גידלה, טיפחה, נתנה את החיים שלה. היתה אפילו עצורה שבועיים באבו כביר, ראשת עיר, אישה, היתה שבועיים באבו כביר. חשדות חמורים לשוחד. נסגר בסוף התיק בחוסר ראיות. מישהו יעלה על דעתו, הולכים לקרוא אצטדיון על שמה ובצדק. מי בריא? אני עכשיו כואב לי, כואב לי, כואב לי משהו, אני נחשב כאילו לא בריא לעומת מי שיושב ומרגיש כמו פנתר.

אבל מרגע שהלכתי ונבדקתי ב-CT וב-MRI ויצא תקין, אני קצת יותר בריא ממנו. הבן אדם נחקר, בן אדם בפרופיל ציבורי מאד גבוה, הכול צף לו, כל מה שאי פעם נדמה, נחזה, היתה הזדמנות לכולם. היה, מה שנקרא, אתם יודעים את הדינמיקה הזו, יש בזה הרבה השראה, נותן ביטחון גם לנשים שחששו אולי לפני כן להביע מה קרה להם או מה נעשה להם. המשטרה שמקבלת איש ציבור לידיים לא עושה הנחות.

להיפך, זה תמיד דג שמן, מביא כותרות, מביא הרתעה, מביא תודעה, מביא טפיחות על השכם. חקרו אותו, הפכו בו, עשו אותו, תחקירים, עיתונים – בסוף לא הגישו אפילו, הוא לא זכה אפילו להזדכות בבית משפט. אז זו כבר תפיסת עולם. אם אנחנו מחפשים, ואני לא בטוח שמי שמעולם לא נחקר אפילו, יותר נקי מי שנחקר ויצא בסוף ללא כתב אישום. צריך לקחת את זה, וממול, עדנה, הבן אדם עשרות שנים מאושיות התרבות של מדינת ישראל. עשה כל כך הרבה גם טוב. אף אחד מאיתנו לא מלאך ואני אומר, נתתי את הדוגמא בכוונה של מרים, היה משהו, היו חשדות, תפקיד המדינה לחקור חשדות ברגע שזה עובר סף מסוים של חשד ולא רק השמצות ואמירות בעלמא.

חקרו אותה, הושיבו ראשת עיר מאחת מהערים הגדולות בישראל שבועיים באבו כביר, זה בלתי נתפס. ואחרי כל זה, באה הפרקליטות ביושר ואמרה – טעינו. תמיד יכול להיות רחש ודברים כאלה, במיוחד נתתי את הדוגמא, בתוך המערכות הפוליטיות, שהן נורא ייצריות ונורא אישיות, ואנחנו יודעים שזה מקצוע מסוכן להיות ראש עיר. אבל מישהו יעלה על הדעת לפסול אותה עכשיו? מה עוד שאני אומר, שבא המחוקק בעקבות פרשת קצב ודן, המחוקק הישראלי, הריבון, מה הנורמה הנכונה, וזה היה תוך דיון ציבורי נוקב.

וזה לא קל להגיד לבן אדם, אתה בסוף, תחשבי, יכול להיות בן אדם, רמטכ"ל, הכול, ובסוף נחקר על, נניח אפילו עבירת בנייה. זו גם חקירה, זה פלילי. נחקר, באמת, מישהי התלוננה עליו, אבל יצא ללא כתב אישום. אז יש מצב שלא ייקרא על שמו שום דבר בישראל? צריך לראות את התמונה הכללית. בסוף זה יגיע לכאן.

אם רוב החברות והחברים יחשבו שזה לא נכון, אני אומר, תראו גם מה דעת הציבור. אני אומר לך, אז כשהעליתי היתה תבערה, תבערה בכל הארץ. כל רשתות התקשורת, כולם.

מר משה רווח: גם כשהוא נפטר הוא קיבל רק מילים טובות.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, ברור. כבר יש הודעות על הנצחה.

גב' עדנה וידל: נפטר, למה לחזור אחורה?

עו"ד אביבית נמרודי: אני מחכה, אבל בשקט.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי, אני רואה מי מחכה בשקט. אז זו דעתי. אבל אנחנו לא מכריעים בזה עכשיו, לכן רק אם את רוצה לומר משהו.

עו"ד אביבית נמרודי: רק משפט. אני לא דיברתי גם בדיון הקודם. כשזאב רווח נפטר, אני ממש בכיתי. כאילו בן אדם-

גב' עדנה וידל: זה לא אומר שצריך לשנוא אותו.

עו"ד אביבית נמרודי: שניה, שניה. הבן אדם הזה, שמצחיק, אני יודעת, אני יושבת לפעמים עצובה, במיוחד בשנה הזאת, עולה איזה קטע באינסטגרם, איזה משהו מכל הסרטים שלו, אי אפשר, את יודעת מה, מגיע לבן אדם הזה. אני גם רציתי להגיד לכם בוועדת שמות, גם על יהודה ברקן, אגב, אף עיר לא הנציחה אותו, בכלום, קראתי על זה. אם הוא עשה משהו והיה מוגש נגדו כתב אישום, היינו בשיח אחר.

זה לא המצב. בואו נכבד את הבן אדם שנתן המון כבוד לנו, המון כבוד למדינה הזאת. הצחיק אותנו ברגעים הכי קשים בכל התקופות ואני מקווה שבוועדות השמות נמצא מקום ראוי, תיאטרון יהלום, לא יודעת מה. ממש, אגב רווח, גם התרגשתי ממה שאמרת, ממש מקווה שנקבל החלטה נכונה.

מר כרמל שאמה הכהן: קודם כל, זה גם שניים במחיר אחד, זה גם הנצחה של רווח-

עו"ד אביבית נמרודי: נכון. אני רוצה להנציח המון זמן את משה רווח-

גב' עדנה וידל: זה קרוב משפחה שלו, הוא בניגוד עניינים.

(מדברים ביחד)

הוא הצהיר שהוא קרוב משפחה שלו והוא בכלל בניגוד עניינים.

עו"ד אביבית נמרודי: אז אל תצביע, רווח. רווח, אתה יכול לא להצביע.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, ניגוד עניינים, יש לנו כבר מומחית.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אגב, זה בדיוק מה שעשינו, בדקנו בדיוק את הקרבה. אין בעיה.

עו"ד אביבית נמרודי: רווח יכול גם לא להצביע, אין בעיה.

מר משה רווח: יש פה כמה שאוהבים לקטר כל הזמן. תמיד, אנחנו נגיד – הם יהיו נגד. אנחנו נגיד בעד – הם יהיו נגד.

גב' עדנה וידל: למדתי את זה ממך, היית מורה טוב.

מר משה רווח: זה מחלה, זה מחלה, זה משהו פנימי. שום תרופה לא תעזור. שום תרופה לא תעזור.

(מדברים/צועקים ביחד)

גב' עדנה וידל: אני אפנה אותך למטפלת טובה. יש לי מטפלת טובה בשבילך.

מר משה רווח: אפילו טיפול בזרם חשמלי-

גב' עדנה וידל: אותו סגנון של אמסלם.

עו"ד אסף וייס: משה, אתה חוזר ל-6 באוקטובר, נכון? אחרי ה-6 באוקטובר דיברת כל כך יפה על אחדות. איפה האחדות שלך?

מר משה רווח: לא עוזר. אין מה לעשות.

לא התקיימה הצבעה.

ב. הצעה לסדר של ליר לוי חבר מועצת העיר:

"הטבות למילואים"

מר כרמל שאמה הכהן: ליר לוי, ההצעה הבאה בבקשה.

מר ליר לוי: בשנה האחרונה הרשות עשתה הרבה דברים לטובת המילואימניקים. הובלת, ראש העיר, מדיניות ברורה בכל מה שקשור להטבות. זה מתחיל מהדבר הקטן שעשינו בארנונה עכשיו, לאירועים, להופעות, ל'גיפט קארדים' למילואימניקים, לכל מה שקשור לשים דגש בשירות לתושב למילואימניקים, במוקד שנפתח ייעודי אליהם.

עכשיו, עם האווירה שהמלחמה, אמנם עוד לא נגמרה וגם אנחנו עוד קצת רחוקים מלהיגמר כי עד שלא יחזרו כולם זה לא ייגמר, אבל אנחנו קצת בהרגשה של קצת דעיכה מהדבר הזה שהיה בשנה האחרונה מהמלחמה. אני חושב שאנחנו כרשות צריכים, ואני גם יודע שזו המדיניות שלך, אבל כן צריכה להיות אמירה עירונית פה שאנחנו ממשיכים בכל מה שקשור למתן הטבות למילואימניקים גם בשנים הבאות.

אני אומר, זה לא משהו שאפשר להחליט עליו פה, זה משהו שצריך לשים עליו הרבה מאד מחשבה. צריך לייצר סל הטבות גדול, שכן, גם בסוף ימשיך את הדברים שעשינו בשנה האחרונה. וגם פה, אני לא חושב שיש מחלוקת, אבל זה כן משהו שצריך להיאמר ברמה העירונית ולכן זה היה לי חשוב להעלות את זה על סדר היום של המועצה.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו בדיוק בעיצומה של הכנה של עבודה להטבות נוספות למילואימניקיות ולמילואימניקים של העיר שלנו. משהו גם קצת שונה מהחבילה הקודמת, יותר עדכני. אם יש לך הצעות ספציפיות או לכל מישהו אחר – תגישו. אנחנו לדעתי עד יום העצמאות נסיים עם זה. אנחנו נציג את זה לקראת יום העצמאות.

מר משה רווח: לא נראה לי שמישהו מתנגד לזה, כרמל.

מר ליר לוי: גם להנצחה של זאב רווח אף אחד לא התנגד, משה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, היא התנגדה.

מר ליר לוי: עדנה גם אני מניח שהיא לא מתנגדת. יש לה פשוט כל מיני, יש לה את הדעה שלה, זכותה.

גב' עדנה וידל: סליחה, קראתי את הכתבות ויש מספר מתלוננות ואני כן מתנגדת. אבל רגע, אני חושבת שאולי כדאי לעשות יום הפנינג לכל ילדי המילואימניקים.

מר ליר לוי: עשינו עכשיו בפארק.

מר כרמל שאמה הכהן: עשינו לא מזמן, עכשיו עשינו. תודה רבה. אז אתה מוותר על ההצעה.

מר ליר לוי: כן.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. אנחנו חוזרים אליך, יקירנו משה רווח.

לא התקיימה הצבעה.

ג. הצעה לסדר של משה רווח חבר מועצת העיר:

"קריאת שמה של תחנת הרכבת הקלה העוברת ברמת גן על שמו של נשיא ארצות הברית דונלד ג'ון טראמפ, הנשיא האהוד ביותר על

ישראל".

מר משה רווח: כמו ההצבעה הקודמת, אני מקווה גם שתהיו-

מר כרמל שאמה הכהן: אתה רוצה שאני אקצר לך?

מר משה רווח: לא, לא.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אבל אני יכול לקצר לך.

מר משה רווח: שניה, אבל תן לי להגיד את הדברים שלי. כרמל, אתה יוצא טוב בדברים, אז בסדר, תאמין לי. הכול בסדר.

לא התקיימה הצבעה.

משה רוח הצטרף לפגישה

מירב שוורץ

מאת: יפית ידיד
נשלח: יום רביעי 05 פברואר 2025 09:26
אל: מירב שוורץ; משה רווח-דאר חיצוני
נושא: הצעות לסדר לישיבת המועצה הקרובה

בוקר טוב מירב,
מצורפות 2 הצעות לסדר בשמו של משה רווח חבר מועצה.

1. אני מבקש להציע לסדר: קריאת שמה של תחנת הרכבת הקלה העוברת ברמת גן על שמו של נשיא ארצות הברית דונלד ג'ון טראמפ ,הנשיא האהוד ביותר על ישראל.

2.אני מבקש להציע לסדר: זאב רווח האדם, קריאת היכל התרבות העתיד להבנות במזרח העיר על שמו של זאב רווח ז"ל.

נא אשרו קבלה

קבל עבור Android Outlook

מר כרמל שאמה הכהן: כבר ביקשנו את זה.

מר משה רווח: גם במשרד התחבורה, גם אני ביקשתי את זה, והם גם, לא אמרו לי שאתה ביקשת אגב, רק שתדע. ואני מתנהל עם המנכ"ל.

מר כרמל שאמה הכהן: יש לנו גם תכתובות.

מר משה רווח: תן לי גם להגיד.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה, בבקשה משה רווח.

מר משה רווח: אז אני שמח, קלעתי לדעת גדולים. קריאת תחנת המטרו ברמת גן על שם דונלד ג'ון טראמפ. אין ספק כי נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ היה הידיד הטוב ביותר, חבר'ה, תקשיבו-

מר דני גולדשטיין: לא שמעתי, עוד פעם אם אתה יכול.

גב' עדנה וידל: אתה יכול להגיד את השם שוב? לא שמענו.

מר משה רווח: דונלד ג'ון טראמפ. יש לך בעיה עם זה? אני מאחל לך שאחרי שזה יקראו על שמך-

גב' עדנה וידל: לא, אין לי צורך. אין צורך. אני רוצה למות בשקט.

מר משה רווח: לא, לא, אל תמותי, חס וחלילה. אמרתי יותר מאוחר יקראו על שמך.

גב' עדנה וידל: אין צורך.

מר משה רווח: נשיא ארצות הברית חי, חי וקיים.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אעביר אתכם לשבת אחד ליד השניה.

מר דני גולדשטיין: בוא, בוא תתחיל מהתחלה.

מר משה רווח: חברי׳ה, די, נו, אתם עושים צחוק.

עו"ד עינב בר כהן: אני אסגור לו את המיקרופון. לא כדאי. תנו לו לדבר.

מר משה רווח: כרמל, תרגיע את הקטע. אין ספק כי נשיא ארצות הברית טראמפ היה הידיד הטוב ביותר שהיה אי פעם למדינת ישראל בבית הלבן. תמיכתו האיתנה בישראל חצתה גבולות של דיפלומטיה רגילה והפכה לברית אמיצה בין שני עמים. טראמפ היה הנשיא שהעביר את שגרירות ארצות הברית לירושלים, אני קצת מזכיר מה הוא עשה, הכיר בריבונות ישראל ברמת הגולן, קידם הסכמי אברהם היסטוריים. זה שאתם נוסעים לדובאי – זה בזכותו. נאבק באויבי ישראל. הוא פועל נחרצות לשנות את מעמדה של מדינתנו בעולם. מדובר באדם שפעל ופועל מתוך אהבה אמיתית לעם ישראל ולזכותו ההיסטורית על ארצו. הנחישות של טראמפ להשיב את החטופים הביתה עכשיו היא כנה ועשייתו כבר ניכרת. לאורך השנים מדינת ישראל ידעה להוקיר ורמת גן יכולה להיות הראשונה שתקרא לתחנת המטרו החדשה שלה על שם שמו של טראמפ, כהוקרה על תמיכתו יוצאת הדופן במדינת ישראל ובעם היהודי. אני רוצה לעדכן כי פניתי למשרד התחבורה, ולא רק השארתי את זה איזה קוריוז-

גב' עדנה וידל: גבורה גדולה.

מר משה רווח: עוד פעם, נו, מה יהיה איתה? כרמל, תעשה סדר עם התלמידה הזאת. אני רוצה לעדכן כי פניתי למשרד התחבורה בבקשה רשמית לאשר את קריאת התחנה על שמו של טראמפ ואני מקווה שהמהלך יזכה לגיבוי מלא של המועצה ושל תושבי העיר ושל ראש העיר.

גב' מירב גבע גרומר: אבל הוא לא יהודי. הוא לא מניח תפילין. איך זה מסתדר?

מר כרמל שאמה הכהן: הנכדים שלו יהודים. הבת שלו הפכה להיות יהודיה. כל מה שרווח יגיד את רוצה להגיב?

גב' עדנה וידל: לא, לא, לא, אני נשבעת שזה לא קשור, לא בגלל שזה רווח. אני רוצה להגיד משהו בבקשה.

מר דני גולדשטיין: נשיא ארגנטינה היום-

עו"ד אסף וייס: נכון, דני, אתה צודק. אתה צודק ב-100%.

מר דני גולדשטיין: הוא מגיע לארץ, דרך אגב.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד שבועיים.

מר משה רווח: אתם מסכימים איתי?

גב' עדנה וידל: אני מסכימה עם דני. אני רוצה להגיד משהו-

עו"ד אסף וייס: גם ראש העיר של בואנוס איירס.

גב' עדנה וידל: אני מבקשת רק לחדד ולהזכיר שהאירוע הזה של החטופים עוד לא נגמר. והאירוע של מה שאנחנו מקבלים מטראמפ עוד לא נגמר. אנחנו רואים מה קורה עם זלנסקי, אנחנו עוד לא יודעים מה המחירים. זה נכון שהחטופים חוזרים בזכותם ולא בזכות ראש הממשלה, זה נכון, בזכותו, אני מקבלת את זה, אבל בואו נחכה עוד קצת ונראה איך זה נגמר, איך הסיפור הזה נגמר.

מר משה רווח: אני חולק על דברייך.

עו"ד אסף וייס: מפתיע.

מר דני גולדשטיין: היא לכלכה על ביבי.

גב' עדנה וידל: אני חושבת שבאמת לארגנטינה-

מר משה רווח: אני חולק על דברייך.

גב' עדנה וידל: אני ממש מסכימה עם דני עם מה שהוא אמר וזה קודם. בואו נחכה קצת. אני ממש לא נגד, אני אומרת – בואו נראה איך זה ייגמר.

מר כרמל שאמה הכהן: בשונה מרחובות, כיכרות ודברים אחרים שזה סמכות שלנו, התחנות הן בסמכות משרד התחבורה ו-נת"ע. אני העליתי את הנושא הזה, גם של ביידן, שכבר קיבלנו החלטה בעבר, וגם של טראמפ בישיבה עם מנכ"ל-

מר משה רווח: כרמל, אבל לא הצליח עם ביידן. לא הצליח עם ביידן.

מר כרמל שאמה הכהן: שניה. אנחנו הגשנו וגם שלחנו מכתב בעניין בעקבות ההסכמה שהיתה בדיון. הם לא יודעים איך לאכול את זה. הם

רגילים לקרוא שמות רחובות והצומת המדובר. אם אתה יכול לעזור בעניין – הרי גם משרד התחבורה זה המפלגה שלך, אז תבורך. אנחנו, ברגע שתביא לנו את האישור, אנחנו בהתכתבות איתם, הם כל הזמן שואלים אותנו עוד שאלות, עוד שאלות-

מר דני גולדשטיין: השרה בארץ?

עו"ד אסף וייס: לא, היא בארגנטינה. היא בארגנטינה.

גב' מירב גבע גרומר: אני חייבת להגיד לך, רווח, שהם העלו את זה שזה חייב להיות לפי שם הרחוב וזה לאורך כל התוואי.

מר כרמל שאמה הכהן: בישיבת העבודה לפני 3 חודשים עם משה בן זקן וכל הנהלת משרד התחבורה, העלינו את זה, ביקשנו את זה-

מר דני גולדשטיין: היא במרוקו.

גב' עדנה וידל: היא במרוקו, היא רוקדת עם הגלבייה.

מר כרמל שאמה הכהן: לאחר מכן זה עבר לדרג מקצועי, לשיח והתכתבות בין הדרג המקצועי בעירייה לבין הנהלת נת"ע, ואנחנו עוד לא הצלחנו לפרוץ דרך בעניין הזה. אם יש לך קשרים ב-נת"ע והשפעה ב-נת"ע-

גב' עדנה וידל: ברור שיש לו.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, שיעזור.

גב' מירב גבע גרומר: אז אולי שיקראו על שם חיילים ולא על שם הנשיא טראמפ.

עו"ד אסף וייס: אם כבר למרים אדלסון מגיע על העשייה שלה.

גב' עדנה וידל: נכון, מרים אדלסון, חד וחלק.

מר כרמל שאמה הכהן: אדלסון זכאי-

גב' עדנה וידל: לגמרי.

עו"ד אסף וייס: וגם היא. שניהם. שניהם.

גב' עדנה וידל: אנחנו נגיש הצעה לסדר לפעם הבאה.

עו"ד אסף וייס: היא עשתה למען החטופים 'כל המציל נפש אחת'.

מר כרמל שאמה הכהן: אני חייב להודות למשה רווח על ההצעות החשובות לסדר היום.

מר משה רווח: תודה רבה.

1) סדר יום:

א. כספים:

מר כרמל שאמה הכהן: רשימה מס' 3 בתקציב הבלתי רגיל. ליר לוי יו"ר הפארק הלאומי ממהר למשהו לאומי.

מר משה רווח: גם אני, כרמל, יש לי אירוע שאני חייב להיות שם.

מר כרמל שאמה הכהן: אתם הולכים לאותו אירוע?

מר משה רווח: לא, זה אירוע אחר. אז אני מקדים ברשותכם את סעיף מספר 4, כי ליר רוצה לדבר על זה. הגזברית, בבקשה.

4. אישור מתן ערבות עירייה להלוואה של חברת הפארק הלאומי על סך של עד 5,000,000 ₪ לצורך הקמת פרויקטים מניבים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הסעיף אומר כזה דבר – אישור מתן ערבות עירייה להלוואה של חברת הפארק הלאומי ע"ס של עד 5,000,000 ₪ לצורך הקמת פרויקטים מניבים. ליר בא אלינו עם רעיונות מאד נחמדים, יחד בעצם עם שיתוף פעולה שלנו, חשבנו לעשות בפארק פרויקטים כמו פדלים, כמו קרוסלה, כל מיני פרויקטים שגם יניבו הכנסות לעיר וגם ישרתו את הציבור בצורה נפלאה. וגם, יש עוד רעיונות. לכן, רצינו בעצם לאפשר לכם לקחת הלוואה, לצורך קבלת ההלוואה אתם תצטרכו ערבות מהעירייה, עשינו את זה בשנים קודמות שנתנו ערבויות לתאגיד, לדוגמא לספארי נתנו, אז ההצעה היא לתת לכם ערבות לצורך הקמת פרויקטים מניבים.

מר ליר לוי: אני כן אתייחס בקצרה. אני אגיד שיש לנו על הפרק כמה פרויקטים שכולם פרויקטים מניבים, שיחזירו את עצמם, חלקם גם הוצגו לדירקטוריון ואושרו באופן עקרוני. אחד הפרויקטים, כמו שהגזברית אמרה, זה הקמה של מרכז פדלים, אני לא יודע אם אתם מכירים, זה סוג של טניס-

מר משה רווח: איפה תשים את זה בפארק?

גב' עדנה וידל: כן, זאת שאלה.

מר ליר לוי: אז אני מודה שבאתי יותר צנוע, עם איזה שהוא משהו קטן, וראש העיר החליט להקים את מרכז הפדל הכי גדול כמעט בישראל. פדל זה סוג של טניס כזה, בתוך מגרש סגור כזה, ואנחנו מתכננים-

מר כרמל שאמה הכהן: טניס לעצלנים.

מר ליר לוי: משהו כזה.

גב' עדנה וידל: ואיפה עושים את זה?

מר כרמל שאמה הכהן: אחלה משחק, כייפי. מאד פופולרי.

גב' עדנה וידל: איזה מרחב זה דורש?

מר ליר לוי: אני אגיד.

מר כרמל שאמה הכהן: גודל של מגרש פדל זה בערך רבע, זה שליש ממגרש טניס, 20X10, זה משולב עם זכוכית שהכדור פוגע בזכוכית וחוזר. זה מצריך פחות טיפה כושר ופחות מיומנות. זה מה שנקרא למתחילים ולחובבנים.

מר משה רווח: המיקום בפארק הוא חשוב.

מר כרמל שאמה הכהן: וזה בזוגות, זה בעיקר בזוגות, זה מאד מה שנקרא-

מר ליר לוי: רביעיות כאילו.

מר כרמל שאמה הכהן: רביעיות, זוג מול זוג.

גב' תל אביב וידריך דידיו: כמו סקווש גם, לא?

מר ליר לוי: דומה. אני בחשיבה שלי רציתי לעשות משהו קטן, אמרתי ככה, אבל ראש העיר רואה בגדול, כי זה גם חשוב ואנחנו רוצים באמת לייצר יכולת שהרבה משתמשים יוכלו לבצע את הספורט הזה. וגם כי אנחנו בסוף מייצרים פה פרויקט מניב, אנחנו רוצים גם להחזיר את ההשקעה הזאת, ועדיין אנחנו נהיה הכי זולים בארץ. אנחנו נעשה את זה, איפה שהיום נמצא מתחם הכדורעף שקיים היום בפארק, ממול יש חומה, מכירים את החומה שיש ממול?

גב' עדנה וידל: מול מוזיאון האדם והחי?

מר כרמל שאמה הכהן: עוד לפני.

מר ליר לוי: אנחנו מפילים את החומה-

מר משה רווח: איפה שיש חניון שם?

מר כרמל שאמה הכהן: כן. על החניון.

מר משה רווח: בחניון עצמו?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר ליר לוי: יש חניון שם שרובו לא ממומש בכלל, לא מפותח, אז אנחנו גם ננצל את ההזדמנות הזאת, ראש העיר עוד באישורים של התוכניות, אבל אנחנו-

מר משה רווח: רגע, אבל זה לא החניון של הספארי?

מר ליר לוי: זה בשטח של החניון של הספארי, אבל זה עם חניות שהן לא מפותחות לחניה. יש שם בעיקר שטח עפר כזה שלא משתמשים בו. אנחנו גם נשתמש בפרויקט הזה-

גב' עדנה וידל: תצרף אותו למוזיאון האדם והחי.

מר ליר לוי: על מוזיאון האדם והחי יש לי דברים אחרים להגיד, אבל-

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מקדמים גם בבורסה מתחם ואנחנו מקדמים גם בסביבות אצטדיון רמת גן, גם מתחם של פדל, בכיכר שניצר.

מר ליר לוי: אנחנו נהיה מעצמת הפדל. זה לא יהיה רק מגרשים. ברגע שראש העיר החליט לקחת את זה ולעשות עם זה משהו גדול, אז אנחנו הולכים שם לפיתוח של כל האזור וזה יהיה פרויקט מעניין מאד. המסגרת של ההלוואה היא קצת יותר גדולה, לא בטוח שנזדקק לכולה, אבל זה לעוד כל מיני פרויקטים שאנחנו חושבים לעשות, כולם פרויקטים מניבים.

מר משה רווח: לכמה זמן ההלוואה?

מר ליר לוי: לא, זו ערבות. הפארק עצמו-

מר משה רווח: כי אמרת הלוואה.

מר ליר לוי: הערבות הזאת היא ערבות רק לצורך פרויקטים מניבים ולפיתוח, הפארק גם את 2023 וגם את 2024 סיים עם דו"ח כספי מצוין והכספים האלה יילכו אך ורק לצורך פיתוח לפרויקטים מניבים ולכן אנחנו מבקשים את אישור המועצה לערבות הזאת.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, אתה ממהר, לא?

מר ליר לוי: כן, כן, זהו.

מר כרמל שאמה הכהן: הקדמנו את הסעיף לבקשתך. למישהו יש עוד הערות? שאלות? מאושר פה אחד.

החלטה:

אישור מתן ערבות עירייה להלוואה של חברת הפארק הלאומי על סך של עד 5,000,000 ₪ לצורך הקמת פרויקטים מניבים.

הצבעה:

אושר פה אחד.

1. רשימה מס' 3 בתקציב הבלתי רגיל.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה לחזור לרשימה מס' 3 בתקציב הבלתי רגיל.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן. הרשימה מונחת בפניכם. בעיקר מדובר על רשימה של שינויי מקורות תקציביים. אם יש שאלות – אני אשמח לענות.

סטטוס ברירים - תקציב בלתי רבילי חלקי, לשנת 2025 ע"פ מס' רשימה - סה"כ (בהתאם לתקציב בשיעור ומשקעות נוספות במהלך השנה)

מספר רשימה	אישור מועצה	אומדן הוצאה	חוב בעלים	משכורת	זכות מוסדות	ק. פיתוח השבחה	ק. פיתוח הנ.	ק. פיתוח	ק. פיתוח	מילווה	קרן ו' ייחור זכויות	קרן שצ"פ	קרן מקרקעין
		חלקי 24	521		523	541	542	543	560	546		580
1-6	30.12.24	146,681,525	0	10,414,942	0	136,266,583	0	0	0	0			0
2	29.1.2025	6,780,475	0	-4,450,000	12,301,475	-1,121,000	0	0	0	0			0
3	27.2.2025	26,632,794	-1,130,000	21,704,397	295,000	-146,568,667	2,850,000	4,844,000	52,099,711	0		42,418,154	50,120,289
	סה"כ	180,044,794	-1,130,000	27,659,249	12,596,475	-11,423,084	2,850,000	4,844,000	52,099,711	0	0%	42,418,154	50,120,289
	באחוזים	100%	-1%	15%	7%	-6%	2%	3%	29%	0%		24%	28%

* רשימה מס' 6 לשנת 2024 מוצאת לאישור לקטגוריה שנת 2025 זאת עקב הפעב המדיני ואי הוודאות השורר. הרשימה מגלמת את ההוצאות לתחילת שנת 2025.

| יתרה לסוף שנה | יתרה לתקופה | יתרה | יתרה | יתר

מר כרמל שאמה הכהן: אין שאלות. אם אין מתנגדים ואין נמנעים – מאושר פה אחד.

החלטה:

אישור רשימה מס' 3 בתקציב הבלתי רגיל.

הצבעה:

אושר פה אחד.

2. רשימה מס' 7 לשנת 2024 בתקציב הרגיל.

מר כרמל שאמה הכהן: סעיף 2 – רשימה מס' 7. רווח, נעמת לנו.

עו"ד אסף וייס: לא לנו.

גב' עדנה וידל: הוא נאם לנו ב-א'.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אמרתי, למעט ההערות האופנתיות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רשימה מס' 7 לשנת 2024 בתקציב הרגיל – מונחת. יש שאלות?

מר כרמל שאמה הכהן: יש שאלות? הערות? מי מתנגד לרשימה 7? אין מתנגדים. מי נמנע לגבי רשימה 7? אושר פה אחד. תודה.

החלטה:

אישור רשימה מס' 7 לשנת 2024 בתקציב הרגיל.

הצבעה:

אושר פה אחד

העברות מס 7			תקציב 2024			תקציב2024	
הכנסות							
מס'	סעיף	תאור	מקורי	הקטנה	הגדלה	מעודכן	הערות
1							
רוצאות							
מס'	סעיף	תאור	מקורי	הקטנה	הגדלה	מעודכן	הערות
1	1617000750	הוצ' משפטיות	1,540,000		200,000	1,740,000	
2	1623100610	הוצ' גביה	7,386,000		330,000	7,716,000	
3	1931000411	שכירויות	1,955,000		338,000	2,293,000	
4	1811000690	ר"ג פלוס	11,300,000		115,000	11,415,000	
5	1617000541	דיוור משפטיות	260,000		35,000	295,000	
6	1721000750	הוצ' אבטחה	1,900,000		106,000	2,006,000	
7	1743000770	מאור רחובות	6,600,000		115,000	6,715,000	
8	1764000430	מים גינון ציבורי	9,500,000		298,000	9,798,000	
9	1764000431	מים מוסדות עירייה	3,000,000		415,000	3,415,000	
10	1769000540	דיוור כלל עירוני	1,200,000		315,000	1,515,000	
11	1824000821	הנחות מבע	2,600,000		500,000	3,100,000	למילואינקים
12	1611000471	תמלול ישיבות	100,000	60,000		40,000	
13	1611000750	פרויקטים ואירועים	270,000	70,000		200,000	
14	1611000788	תרבות ישראלית	275,000	80,000		195,000	
15	1721000760	שיטור עירוני	415,000	80,000		335,000	
16	1752000780	פעילות לשכת מנכל	800,000	40,000		760,000	
17	1761220750	מייקרס - נגריה	350,000	50,000		300,000	
18	1761300731	דלק	5,220,000	268,000		4,952,000	
19	1761300735	שכירויות - ליסינג	5,280,000	650,000		4,630,000	
20	1769000755	הפעלת מערך הסעות ילים	6,500,000	70,000		6,430,000	
21	1769000780	הוצ' שונות	320,000	40,000		280,000	
22	1782000750	גביית חובות בימש	700,000	300,000		400,000	
23	1827000783	שירותי דת	270,000	40,000		230,000	
24	1829300782	אירועי ספורט לקהילה	100,000	100,000		-	
25	1870000750	סקרים	80,000	60,000		20,000	
26	1870000782	פרוייקטים יחודיים איכהס	209,470	60,000		149,470	
27	1611000783	מעמד האישה	170,000	40,000		130,000	
28	1773000580	יעוץ משפטי וכלכלי	50,000	50,000		-	
29	1773000582	פיקוח על פרויקטים	54,000	40,000		14,000	
30	1773000750	יעוץ כלכלי	19,000	19,000		-	
31	1761100780	הוצאות תפעול	4,300,000	300,000		4,000,000	
32	1761100541	תקשורת הולכה	3,350,000	250,000		3,100,000	
33	1751000780	יום העצמאות	1,950,000	100,000		1,850,000	
34							

רשימת תברים לסגירה שנת 2024

לאישור מועצה 27.02.25

מס' תב"ר	שם	סכום	מחלקה	סיבת סגירה
4228	עב' בטיחות ברחבי העיר	1,550,000.00	בטיחות בדרכים	סיום ביצוע
4322	עבודות בטיחות בדרכים	5,670,000.00	בטיחות בדרכים	סיום ביצוע
4498	תכנית אב לשילוט הכוונה	300,000.00	בטיחות בדרכים	סיום ביצוע
4499	זמזמים בצמתים מרומזרים	1,880,000.00	בטיחות בדרכים	סיום ביצוע
4546	פעולות בטיחות בדרכים	1,332,850.00	בטיחות בדרכים	סיום ביצוע
4743	תכנית אב לתחבורה	250,000.00	בטיחות בדרכים	סיום ביצוע
4326	פיתוח ושיקום גנים ציבוריים	7,900,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4407	גינה בואדי כופר	18,991,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4505	שיקום וחידוש גנים	10,300,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4564	תכנון ושיקום גנים ציבוריים	300,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4578	שיקום גנים ושצפ"ים	6,200,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4579	חידוש גנים, גיזום, ריהוט וצמ	2,300,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4581	מערכות השקיה בגנים	1,600,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4654	חידוש ושיקום גנים	2,300,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4707	גן משחקים וספורט בחרוזים	750,000.00	גנים ונוף	סיום ביצוע
4227	סלילת נתיבים אלוף שדה/כניסה	2,200,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4276	תכנון שיקום רח' באיזור הבורס	10,300,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4317	שיקום/ריבוד כבישים ומדרכות	14,914,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4492	שיקום כבישים ומדרכות	23,332,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4553	עב' בטיחות בכפר רמבם	980,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4569	מעגל תנועה ארלוזרוב חשמונאים	850,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4731	שיקום שבילים ברחבי העיר 20	1,000,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4734	שיקום כבישים 20	2,945,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4866	שיקום כבישים ומדרכות	6,940,000.00	דרכים ומדרכות	סיום ביצוע
4433	שיפוץ בתי כנסת 2016	2,000,000.00	דת	סיום ביצוע
4800	שיפוץ בתי כנסת 20	3,000,000.00	דת	סיום ביצוע
5018	שיפוץ בתי כנסת 2022	3,500,000.00	דת	סיום ביצוע
4187	התאמות עב' בטיחות ונגישות בג	9,750,000.00	חינוך-גני ילדים	סיום ביצוע
4658	שיפוץ ושידרוג ג"י 2019	7,400,000.00	חינוך-גני ילדים	סיום ביצוע
4692	התאמות גני ילדים	2,000,000.00	חינוך-גני ילדים	סיום ביצוע
4759	שיפוץ ושידרוג ג"י 2020	7,500,000.00	חינוך-גני ילדים	סיום ביצוע
4647	שיקום והחלפת עמודי תאורה	3,000,000.00	מאור רחובות	סיום ביצוע
4739	שיקום והחלפת תאורה 20	3,000,000.00	מאור רחובות	סיום ביצוע
4740	החלפת תשתיות תאורה 20	5,400,000.00	מאור רחובות	סיום ביצוע
4125	עב' שדרוג ונגישות במוזיאון ה	500,000.00	מוזיאונים	סיום ביצוע
4367	הקמת מוזאון	4,800,000.00	מוזיאונים	סיום ביצוע
5053	מוזיאון רמת גן- מזמנים	340,000.00	מוזיאונים	סיום ביצוע
5092	בית לוזרוס	551,000.00	מוזיאונים	סיום ביצוע
4163	פיתוח מע' מיחשוב במשרדי העיר	4,150,000.00	מינהל	סיום ביצוע
4556	תכנון פריסת סיבים אופטיים בעי	350,000.00	מינהל	סיום ביצוע
4599	עבודות פיתוח מתחם הבורסה	3,415,000.00	מינהל	סיום ביצוע
4682	תכנית מתאר אצטדיון לאומי	750,000.00	מינהל	סיום ביצוע
4617	שיקום מקלטים במוס"ח	2,700,000.00	מקלטים	סיום ביצוע
4633	שיפוץ אגף ביטחון	457,000.00	מקלטים	סיום ביצוע
4975	הקמת מרכז הפעלה	6,113,000.00	מקלטים	סיום ביצוע
4164	התקנת מע' מצלמות ברחבי העיר	11,738,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4354	תכנון וטיפוח מרכזים עירוניים	2,904,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4356	תכנית אסטרטגית	2,060,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4454	ה.פשרה ש.ובינוי ה השבחה אפעל	30,318,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4532	שיפוץ והרחבת אגף הרכש	900,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4694	שיפוץ מתחמים עירוניים	2,000,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4715	עב' בטיחות במבנים עירוניים	930,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4804	שיפוץ מבני עירייה 20	1,700,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4808	שיפוץ בתים ת.הדיור2020	3,000,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4937	שיפוץ בתים תרבות הדיור	2,000,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4938	שיפוץ מבני עירייה 2021	1,600,000.00	נכסים	סיום ביצוע
5039	שיפוץ בתים תרבות הדיור 22	3,000,000.00	נכסים	סיום ביצוע
5047	חיזוק מבנים עירוניים	300,000.00	נכסים	סיום ביצוע
4014	שדרוג בריכת שחיה ר.עמידר	18,500,000.00	ספורט	סיום ביצוע

רשימת תברים לסגירה שנת 2024

לאישור מועצה 27.02.25

מס' תב"ר	שם	סכום	מחלקה	סיבת סגירה
4451	מבנה מלתחות יביל ליד זיסמן	285,000.00	ספורט	סיום ביצוע
4566	הקמת מגרש סינטטי ברמת עמידר	880,000.00	ספורט	סיום ביצוע
4612	תכנון מתחם איצטדיון ר"ג	700,000.00	ספורט	סיום ביצוע
4795	אולם ספורט אביגור	13,000,000.00	ספורט	סיום ביצוע
4993	עבודות פיתוח בפארק 22	7,225,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
4994	חידוש מדשאות בפארק	1,750,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
4995	חידוש שירותים בפארק מרום גו	500,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
4996	פארק קונביץ - נחלול	500,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
4998	מתחם הנצחה לחיים גורי	1,500,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
5032	כלי צמ"ה לעבודות הנדסיות בפא	750,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
5040	רכישת רכבת לפארק הלאומי	1,500,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
5056	שביל החורש בפארק הלאומי	1,000,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
5087	החלפת קווי מיים שלב א'	300,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
5088	ריהוט רחוב שלב ב'	1,200,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
5089	פארק קונביץ פיתוח	600,000.00	פארק לאומי וסאפר	סיום ביצוע
4582	עבודות פיתוח בפארק הלאומי	4,000,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4656	עבודות פיתוח בפארק הלאומי	1,750,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4657	הנגשה ומצלמות אבטחה בפארק	2,800,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4696	הסדרת שביל נעמי שמר	11,200,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4752	עבודות פיתוח בפארק הלאומי 20	2,850,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4757	חידוש מתחם מתקני משחק גן אבר	500,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4842	רכ' רכבים חשמליים לפארק לאומ	1,286,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4896	עב' פיתוח בפארק הלאומי	4,600,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4900	כניסת חירום לפארקלאומי תשת'	2,500,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4949	פיתוח ורישוי אמפי פארק	630,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4972	מזרקה בפארק הלאומי	14,933,000.00	פארק לאומי וסאפרי	סיום ביצוע
4684	רכישת כלי רכב 2020	2,917,882.00	תחבורה	סיום ביצוע
4816	רכישת כלי רכב 2020	5,500,000.00	תחבורה	סיום ביצוע
4653	עבודות ניקוז ותיעול	7,000,000.00	תיעול וניקוז	סיום ביצוע
4827	ניקוז בין תחנות הקו האדום	6,000,000.00	תיעול וניקוז	סיום ביצוע

3. אישור רשימת תב"רים לסגירה לשנת 2024.

מר כרמל שאמה הכהן: סעיף 3 – אישור רשימת תב"רים לסגירה לשנת 2024.

רו"ח גלית שניידר מימרן: מדובר על רשימה של תב"רים. אווה, מנהלת התקציב הבלתי רגיל והסגנית שלי, בעצם עברה על כל ה-תב"רים שצריך לסגור אותם אחד אחד, זה פרויקטים שהסתיימו, נשארו בהם יתרות וצריך לסגור לפי הנחיות המבקר.

מר כרמל שאמה הכהן: פה אחד. תודה.

החלטה:

אישור רשימת תב"רים לסגירה לשנת 2024.

הצבעה:

אושר פה אחד.

ב. אישור חוק עזר לרמת גן (אגרת תעודת אישור), התשפ"ה-2024.

מר כרמל שאמה הכהן: אישור חוק עזר לרמת גן (אגרת תעודת אישור), התשפ"א-2024.

רו"ח גלית שניידר מימרן: דודי מנהל הארנונה יציג את זה בבקשה.

מר דוד מזרחי: אנחנו מבקשים לעדכן את התעריף של אגרת אישור לטאבו מתעריף של 40 ₪ לתעריף של 120 ₪. אני חייב לומר ולציין, מזה עשרות שנים, כמעט מעל 40 שנה, שלא עודכן התעריף. היום התהליך של אישור טאבו הופך להיות הרבה יותר מורכב מבחינת מחלקת הגביה.

אנחנו מעבירים את זה למדידות, אנחנו בודקים היטלי פיתוח, אנחנו מגבים בסופו של יום את הקונה שלא תהיה לו כל טענה מהמוכר במידה וגילו דברים שנבנו ללא היתר ודברים אחרים. בסופו של יום, עשינו סקר בהרבה רשויות והתעריף הממוצע הוא בין 100 ל-150 ₪, ולכן הדרישה שלנו היא להעלות את זה לסכום של 120 ₪ היא מידתית והיא מאד מאד הגיונית לאחר כמעט 40 שנה שהתעריף לא עודכן. אז המועצה כרגע מתבקשת-

עו"ד אסף וייס: בטבלה שצורפה אנחנו על הרף העליון אני מבין.

מר דוד מזרחי: זו לא חותמת, זה תהליך ארוך. אנחנו גם מנסים היום לשקף לתושב, פיתחנו תוכנה שבאמצעותה האישור יישלח ישירות ללשכת רישום המקרקעין מבלי צורך שהתושב יטפל בזה, יגיע ישר ללשכת הרישום ושם זה יטופל באופן מיידי. אנחנו גם עובדים על תוכנה נוספת שבמסגרתה אנחנו ננסה לשקף לתושב, בכל צעד וכל תחנה הוא יוכל לראות בדיוק איפה נמצא האישור.

מר דני גולדשטיין: אני לא שואל על זה. אני שואל, למה לוקח כל כך הרבה זמן?

מר דוד מזרחי: זה מה שאני אמרתי וכתבתי את זה פה. אנחנו עכשיו עובדים-

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז א', אנחנו עושים מאמצים בעצם לשפר את זה. מה שקורה, זו תחנה שאם אתה עובר אותה ואתה נותן אישור לפי סעיף 324 בעצם שאין לך חובות, אחרי זה, אם אתה מוצא שיש בעיה ויש השבחה שפספסת, או יש היטלים שפספסת, או היה משהו, אפילו חריגה או כל דבר, אתה בעצם לא מוגן משפטית. זה מאד מאד מורכב. שתבין שמספר היחידות שזה עובר דרכן זה הגביה וזה ההשבחה וזה ההיטלים וזה מאד מורכב. גם אל תשכחו שמדידת ארנונה היא נטו. ובאמת, הכל פה מאד מורכב. אנחנו כן עכשיו, אורטל מנהלת אגף הכנסות בעצם עושה מערכת ממוחשבת, זה יהיה יותר מהיר. אנחנו גם הולכים להתממשק לטאבו

אונליין, אנחנו עובדים על זה. אבל השעות, הכמות שזה לוקח, היא מאד גדולה. אנחנו מנסים להתייעל כל הזמן.

מר דני גולדשטיין: אם לדוגמא אנחנו מדברים במגדל שנבנה לפני שנתיים ובקומה 5 כאילו איזה השבחה אנחנו יכולים לקבל-

רו"ח גלית שניידר מימרן: שם לא צריכה להיות בעיה. אבל אני רוצה לספר לך שפעם ברמת גן לא היו גובים וזה לא היה עובר, והיום, מה לעשות, יש שלבים בדרך שאין מה לעשות, אנחנו מוציאים גביה. ואם היינו מוותרים, גם לא היינו יכולים לקבל את הכסף לעולם.

מר כרמל שאמה הכהן: בדקנו את עצמנו מול רשויות אחרות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני יודעת דבר אחד, שאנחנו פעם לא גבינו-

מר כרמל שאמה הכהן: על זמן השרות.

עו"ד אסף וייס: אני יכול להגיד לך, בעיריית תל אביב זה לוקח חודש וחצי.

גב' עדנה וידל: על מה הוא משלם את זה?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני אסביר על מה הוא משלם. כשבן אדם מבקש אישור לטאבו, בעצם זה הצומת שצריך לבדוק שאין לו חובות לעירייה. ואז זה עובר את כל המחלקות, אחת אחת, גם בהיטלי פיתוח-

גב' עדנה וידל: זה דמי טיפול.

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה דמי טיפול.

מר דוד מזרחי: גם מדידה בנכס אנחנו עושים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה דמי טיפול שאף פעם אפילו לא הצמדנו לצערי.

גב' עדנה וידל: או קיי, הבנתי.

מר אביהוא בן-משה: אני רוצה הערה לגבי הנושא הזה. שתי הערות: א', לדעתי זו קפיצה, פי 3, די גבוהה. אני לא יודע מה כמות הדירות שבשנה עוברת, אני מתעסק בנושא הזה ביום יום בעסקאות מהסוג הזה ולכן קצת יש לי פרספקטיבה מערים אחרות. גבעת שמואל, אני יודע שהם גובים גם כן בסביבות ה-120. אבל לדוגמא, כפר סבא גובה 65 ₪. אני רוצה רק להגיד משהו אחד, לגבי היטלי השבחה, העירייה מוציאה שמאי וגובה על זה, יש כאלה שמבקשים מכוח סעיף 19 אם אינני טועה, את הגביה עצמה, שעצם זה שאתה בעצם פונה, אתה יכול לקבל את זה בתמורה ל-2,500 ₪. זה אחד. שתיים - אם אתה פונה במסגרת עסקת מכר, אתה אמנם לא משלם אגורה אחת, אבל אתה מקבל בעצם שובר של היטל השבחה של אותה שומה שיצאה שיכולה לנוע מאפס שקלים ועד, אני קיבלתי לפני שבוע, לא עבורי כמובן, עבור לקוח, 100,000 ₪. זה שתיים. שלוש – יש את המסלול של היטלי הפיתוח, שזה עוד קבוצה שבגינה העירייה גובה כספים. כלומר, יש פה מחלקות שמייצרות כסף עבור העירייה. והמחלקה האחרונה היא מחלקת הגביה, ששם בעצם ברגע שמגיעה דירה שרוצה להימכר, אז גם מוציאים מודד, כלומר, יש אפילו אופציה שכתוצאה מהמכירה עצמה העירייה תרוויח עוד ארנונה-

מר דוד מזרחי: המודד לא על חשבון העירייה.

מר אביהוא בן-משה: שניה, שניה. אני אומר, ברוב המקרים תמיד הארנונה עולה בעקבות המדידה, בעקבות המכירה. כלומר, העירייה עושה פה, אני מדבר קצת בבוטות, קופה יפה – היטל השבחה, אגרות פיתוח, מדידה ועכשיו להקפיץ פי 3 את העניין עצמו, נראה לי הרבה מאד. וגם אם בסוף נחליט שכן נעשה את זה, ראש העיר, אני כן חושב שצריכות להיות איזה שהן הנחיות מעבר. כלומר, מי שכבר הגיש, מי שכבר קיבל נגיד את

האישור ועכשיו הוא צריך לחדש אותו, כלומר, מכאן ולהבא, ממש, מי שמגיש עכשיו זה בעצם יחול עליו, לא רטרואקטיבית.

מר כרמל שאמה הכהן: זה לא בעיה.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: לא יהיה רטרואקטיבי. אף פעם חוק עזר הוא לא רטרואקטיבית. גם חוק הוא אף פעם לא.

מר אביהוא בן-משה: יש כאלה שכבר הגישו וקיבלו וצריכים לחדש אותו. יש כאלה שכבר הגישו את הבקשה, עוד לא קיבלו את האישור. אז שזה יהיה-

מר דני גולדשטיין: אתה יכול אז להחליט על תאריך, החל מה-1.4.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: רגע, אני רוצה רק לומר משהו. בעצם חוק העזר הזה, בעצם הוא לא עודכן משנת 1976. התעריפים פה לא סבירים ואין הצמדה. ואנחנו עשינו בדיקה והתעריפים נעים ברוב הרשויות בין ל-150 ₪, זאת אומרת שהסכום הוא סביר. אם תסתכלו גם בדברי ההסבר, לא רק אגרה לטאבו יש פה, יש פה עוד כמה תעודות שאנחנו מעדכנים פה את המחירים, אז זה עדכון סביר, זה נבדק וזה נמדד ולכן בעצם אני סבורה שהמועצה צריכה לאשר את התיקון הזה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה.

מר אביהוא בן-משה: אגב, עוד הערה אחת, השירות מהיר ברמות מטורפות, המקוון. הקטע היותר בעייתי זה הקטע של השמאי, ששם זה-

מר כרמל שאמה הכהן: אז אם אין מתנגדים ואין נמנעים, חוק העזר מאושר פה אחד.

משה כהן הכתב המיתולוגי, הכותרת שלך בעניין התפילין – מנהל התיכון אסר הנחת תפילין בתיכון ברמת גן – נא לתקן בשבוע הבא. שמעת את האמת.

החלטה:

אישור חוק עזר לרמת גן (אגרת תעודת אישור), התשפ"ה-2024.

הצבעה:

אושר פה אחד.

ג. אישור הנצחת רב-סמל במילואים ארז בן אפרים ז"ל –

אישור יציאה לפרסום החלפת קטע מרחוב טבנקין ברמת-גן (בין בית מספר 1 עד בית מספר 25 כולל בית מספר 4 + 16 + 18)

מספר בתי האב בקטע של ר"ג 292, התגורר ברחוב טבנקין 18.

מר כרמל שאמה הכהן: אישור הנצחת רב-סמל במילואים ארז בן אפרים ז"ל – אישור יציאה לפרסום לפני תגובות הציבור, שימוע ציבורי והתנגדויות. החלפת קטע מרחוב טבנקין ברמת גן, בין בית מספר 1 עד 25, בית מספר 4 + 16 + 18. מספר בתי האב בקטע של רמת גן הוא 292. זה מה שהמשפחה ביקשה אחרי שיח מתמשך איתה.

מר שמואל לרמן: כרמל, משהו שאני רוצה לומר.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בבקשה.

מר שמואל לרמן: אני כמובן בעד להנציח את החיילים האלה שנהרגו וזה כבוד גדול, רק יש לי איזה שהוא חשש שאנחנו יכולים להתבזות והמשפחה יחד איתנו.

מר כרמל שאמה הכהן: במה?

מר שמואל לרמן: אני מכיר פה היסטוריה בעיר הזאת על הרבה פעמים שניסו להחליף שמות של רחובות, שאנשים רבים היו גרים שם, החל ממלמדוביץ ז"ל, שהיינו שנינו צעירים בקדנציה הראשונה שרצו להחליף את רחוב רוקח לרחוב מלמדוביץ, כל עוד ישנם הרבה בתי אב שצריכים לשנות כרטיסי ביקור וצריך לשנות את השם על-

מר כרמל שאמה הכהן: זה בזמנים של מלמדוביץ. היום פחות.

מר שמואל לרמן: ואחרי זה היה עוד הרבה הרבה.

מר כרמל שאמה הכהן: היום הרוב אוטומטי. הרוב המוחלט של השינויים הוא אוטומטי.

מר שמואל לרמן: השאלה, אני פוחד מאי הנעימות שתיווצר בגלל התנגדות תושבים.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אז אני אגיד לך, אז אנחנו גם מסבירים את זה דרך אגב למשפחה. אנחנו אומרים להם שעלולה להיווצר התנגדות. דרך אגב, מהניסיון שלנו-

מר שמואל לרמן: מה דיני ההתנגדות? אם נניח 20 מתנגדים-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא קשור לדיני, זה שיקול דעתנו. אני אגיד לך מה אנחנו אומרים למשפחה. אנחנו אומרים למשפחה ככה – אנחנו חייבים לצאת לשמוע את הציבור. זו לפחות העמדה שלי שאני אומר להם. לא משנה, אני אומר להם, מה תהיה ההתנגדות, אנחנו חוזרים אליכם אם תהיה התנגדות ומסבירים לכם. אתם תחליטו אם להמשיך או לעצור. יש משפחות שמראש אמרו – אז אל תכניס אותנו לזה. מוותרות. אבל בסוף, אחרי שהם שמעו את הכול, הן רוצות את זה. מה כן תומך היום במשפחות האחרונות? שיש לנו כבר ניסיון. בהתחלה היה לנו באמת חשש גדול כמו שאתה מביע אותו-

מר שמואל לרמן: ככל שיש יותר משפחות, הסכנה יותר גדולה.

מר כרמל שאמה הכהן: מתקבל בצורה מדהימה, מרגשת אצל הציבור, גם אצל דרי הרחוב. ואני אומר לך, התושבים ברמת גן, זה כל כך עושה להם טוב לראות שהעיר מכבדת את הזכר בצורה הזו. אני מקבל תגובות נפלאות, בעיקר מהדור הוותיק-

מר שמואל לרמן: צריך רק להתריע בפניהם שיכולה להיווצר אי נעימות.

מר כרמל שאמה הכהן: התרעתי. התרענו. היתה לנו משפחה אחת שנסוגה. המשפחה של עילאי בר שדה, הוא קיבל בסוף את אשכול הגנים ברימלט, היו צריכים להחליף רחוב אחר, אמרתי להם – אם אתם תתעקשו, כי ההתנגדויות לא היו בשמים, אבל היו התנגדויות.

מר שמואל לרמן: למה התחילו בעירייה, מההיסטוריה שאני פה כבר הרבה שנים, עברנו מרחובות לכיכרות, למתנ"סים, כי שם אין עמדת ציבור. אתה מבין? כל מה שקשור לעירייה, אין עמדת ציבור, אז זה לא היה מבייש בסוף.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון. נכון. אבל המשפחות, ברובן, רוצות את הרחוב.

מר שמואל לרמן: פשוט להגיד, שלא תהיה אי נעימות.

מר כרמל שאמה הכהן: התרענו, הסברנו, תאמין לי אני עושה את זה בעצמי, לא מוותר על השלב הזה.

מר שמואל לרמן: זה חשוב.

מר אביהוא בן-משה: אפשר רק הערה לגבי טבנקין? זה רחוב די מורכב, כי הוא גבעתיים ו-

מר כרמל שאמה הכהן: נבדק עד רמת הבניין.

מר אביהוא בן-משה: לא, השאלה מה, יהיה רחוב שהוא טבנקין גבעתיים ורחוב ארז בן אפרים רמת גן?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא, החלק בטבנקין של רמת גן משנה את שמו, מה שיישאר טבנקין ברמת גן זה גינת טבנקין שנמצאת שם ברחוב. הבניין הראשון שהוא כביכול בתוך רמת גן, הפנים שלו זה להרצוג. יש בניין ראשון שהוא של גבעתיים ולא שלנו.

מר אביהוא בן-משה: כל הרחוב עצמו, טבנקין, הוא לא רמת גן מצד אחד וגבעתיים מצד שני?

מר שמואל לרמן: הוא חצי חצי.

מר כרמל שאמה הכהן: זה לא חצי חצי, זה מזוגזג, אבל זה יסתדר בסוף. כי הבניין הראשון שהוא מזגזג, יש לו פנים והכניסה שלו היא מרחוב אחר, היא מרחוב הרצוג, הרחוב שאתה נכנס שם. אני מבין שאנחנו מאשרים את זה לפרסום פה אחד ונראה אחרי זה את השימוע של הציבור.

החלטה:

אישור הנצחת רב-סמל במילואים ארז בן אפרים ז"ל – אישור יציאה לפרסום החלפת קטע מרחוב טבנקין ברמת-גן (בין בית מספר 1 עד בית מספר25 כולל בית מספר 18+16+4).

מספר בתי האב בקטע של ר"ג 292, התגורר ברחוב טבנקין 18.

הצבעה:

אושר פה אחד.

ד. אישור הנצחת רב-סרן דביר ציון רווח ז"ל-
אישור יציאה לפרסום החלפת קטע מרחוב הרב לוין
(מרחוב אליאן מבית מספר 1 ועד בית מספר 15 ומבית מספר 2 עד בית מספר 16)
מספר בתי האב בקטע להחלפה 273. התגורר ברחוב הרב לוין 10.

מר כרמל שאמה הכהן: הסעיף הבא – אישור הנצחת רב-סרן דביר ציון רווח ז"ל – אישור יציאה לפרסום החלפת קטע מרחוב הרב לוין, מרחוב אליאן מבית מספר 1 ועד בית מספר 15, כלומר, מחזון איש לשעבר אליאן ועד מגרש הכדורגל. הרב לוין הוא רחוב מאד ארוך, מספר בתי האב בקטע להחלפה 273. התגורר ברחוב הרב לוין 10. כמו ארז, רס"נ דביר הוא תושב שלנו שנפל. ארז היה איש מילואים. רס"נ דביר הוא איש קבע. גיבור גדול, באמת גיבור גדול. זה בן אדם שחזר עם פריצת דיסק להילחם. אני עם טיפה נזלת לא הייתי עכשיו 5 ימים בעבודה, אמיתי, לא יצאתי מהמיטה.

מר צחי זליכה: דרך אגב, בפורום הסגנים היה דיון על הסיפור הזה של ההנצחה של החיילים, קיבלת הרבה מאד פרגון על זה, שאתה עושה את זה, אתה לא רואה את המערכת. אתה רץ עם זה. כולם סיפרו על הקשיים, רמת גן עושה את זה בצורה שרק הערכה.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא ירושלמי, במקור מפרדס חנה, נשוי לאשת חינוך אור, ההורים, המשפחה מאד שורשיים ברמת גן. האבא של האלמנה מלמד בישיבה תיכונית. דרך אגב, האבא של הנופל שהגיע אלינו, הוא חשש לנצחה של רווח. הוא אמר – אם זה בא על חשבון הנצחה של זאב רווח, אמיתי הוא אמר לי. הוא אמר – אני לא רוצה, אני מוותר. הוא מעריץ את זאב רווח. הוא אמר – אני אומר לכם, אם זה בא על חשבון, כי אני לא רוצה – בצדק, משרד הפנים לא נותן שני רווח. אמרתי לו – אל תדאג, נמצא לזה פתרון, קודם כל שיאושר. אנשים צנועים, אנשים טובים, באמת, מלח הארץ. האישה בהריון עם ילד אחד קטן. דרך אגב, זה יוצר שם מלבן ברמת עמידר שזה כבוד אדיר לשכונה. במלבן קטן יש 4 – יאיר כהן, אליאן, דביר רווח וגיא שבתאי.

מר אביהוא בן-משה: ועילאי בר שדה, שזה האשכול ליד.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אבל זה כבר לא ברמת עמידר. זה ממש בתוך רמת עמידר. זו השכונה ששילמה את המחיר הכי יקר.

מר דני גולדשטיין: כבוד לנו שאנחנו עושים את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: וכולם בני הציונות הדתית.

מר דני גולדשטיין: זה פחות קשור.

מר כרמל שאמה הכהן: לא קשור? קשור.

מר שמואל לרמן: לצערנו, רוב הנופלים זה-

מר כרמל שאמה הכהן: זה לא קורה סתם הסטטיסטיקה הזאת.

מר שמואל לרמן: רוב הנופלים נמצאים משם.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון.

מר אביהוא בן-משה: רק הערה לגבי רחוב הרב לוין, הרחוב הוא די מורכב בצורה שלו, הוא מתחיל מ-1-15 ואז יש שם שדרת הרב לוין ואז כביש ואז זה ממשיך עוד ומגיע עד כביש 4. אז פה שרק יהיה ברור שמדובר פה בחלק שמתחיל מרחוב-

מר כרמל שאמה הכהן: עד מגרש הכדורגל, כולל המגרש. אושר פה אחד.

החלטה:

אישור הנצחת רב-סרן דביר ציון רווח ז"ל – אישור יציאה לפרסום החלפת קטע מרחוב הרב לוין (מרחוב איליאן מבית מספר 1 ועד בית מספר 15 ומבית מספר 2 עד בית מספר 16)

מספר בתי האב בקטע להחלפה 273, התגורר ברחוב הרב לוין 10.

הצבעה:

אושר פה אחד.

ה. החלטות נוספות בענייני שמות.

מר כרמל שאמה הכהן: החלטות נוספות בענייני שמות – אני פרסמתי אתמול הצעה שאני מביא אותה בפניכם, עדכנתי גם את משפחת ביבס ואמרתי להם שזה כפוף להחלטת מועצת העיר. אנחנו אישרנו בניה של 2 אשכולות חינוך – אחד אשכול מעונות עם 6 מעונות ואשכול נוסף עם 6 גנים, בנויים על 2 מגרשים צמודים. זה בשכונה החדשה, מה שאישרנו ברמת צדק. אז אשכול של המעונות, כפיר הקטן ז"ל, זה ממש הגיל; כפיר ואריאל, והגינה הצמודה היא ממש גינה, וגם כל העצים שם וכל הפרחים יהיו בצבע כתום. יהיה משהו מאד סמלי. זו ההצעה שמובאת בפניכם.

מר צחי זליכה: לא היית צריך לשאול אותנו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני שואל. לא תושבי העיר, אבל אני חושב שזה סמל שהדורות צריכים לזכור איך ילדים, היו עוד ילדים שנרצחו ב-7.10, אבל הם נחטפו מביתם, הוחזקו בשבי ונרצחו בדם קר בשבי. כלומר, אם אנחנו רוצים שיום אחד לא נשכח שהפתיעו אותנו ומה הוביל אותנו לזה ומה המחיר של זה, הכתם הכתום הזה, שיראו אותו גם ממטוסים שנוחתים בנתב"ג בעונת הפריחה, יוכל להזכיר לכולם. אז תודה רבה על האישור. אושר פה אחד. ופה לא צריך דרך אגב משרד הפנים, זה שטח ציבורי שלנו.

החלטה:

החלטות נוספת בענייני שמות:

אשכול מעונות ע"ש כפיר ביבס הי"ד

אשכול גנים ע"ש אריאל ביבס הי"ד

גינה צמודה לאשכולות ע"ש שירי ביבס הי"ד

בשכונת רמת צדק במזרח העיר

הצבעה:

אושר פה אחד.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אדוני ראש העיר, אני רק רוצה רגע לעדכן, לגבי חוק העזר, תיקון חוק העזר, כתוב פה, העברנו את זה 2024, אז רק להעביר את המועצה-

מר כרמל שאמה הכהן: תיקון סופר 2025. תודה רבה לכבוד היועמ"שית.

עו"ד עינב בר כהן: ראש העיר, אני רק חייבת להגיד משהו על ההנצחה. אני חושבת שזה באמת אולי חריג שהם לא תושבי העיר, אבל אני חייבת, באמת, אני כמה ימים עוברת ימים מאד קשים מהאירוע הזה, גם כי הילדים הרכים האלה הם בערך בגיל של הילדים שלי, לא רחוקים, 5 חודשים, חצי שנה ו-3 שנים, ואני פשוט לא מצליחה לדמיין בכלל את האירוע הזה ברמה האישית שלי. היום הגענו אני וראש העיר גם לבקר את ירדן. אני לא הצלחתי לדבר איתו. אני פשוט התחלתי לבכות, מהרגע שנכנסתי ועד הרגע שיצאתי. אני עכשיו מדברת על זה ויש לי דמעות. ואני חושבת שהעובדה שאנחנו שמים את זה בשלב הזה על השולחן ומחליטים שזה באמת אירוע שאסור שאף אחד ישכח, לא רק במדינה הזו, בעולם, זו אמירה ערכית סופר חשובה, ואני חייבת להגיד שאל מול כל כך הרבה החלטות שמקבלים בעמדה של להיות נבחר ציבור, אני פשוט גאה להיות חלק מהנהלת עיר שמגיבה כל כך מהר, מבינה את המשמעויות ומבינה שיש כאן מסר אדיר לעולם על חיות אדם, שלקחו ילדים קטנים ורכים ופשוט עשו מעשה שאני לא מצליחה אפילו לדמיין. וההספד של ירדן אתמול, שהוא מדבר לשירי, והבטיח לה שהוא יילחם בשבילה, זה פשוט בלתי

נתפס. וכאילו ככל שהימים עוברים, אני מרגישה כל כך רחוקה מהאירוע הזה, אבל טוב שאנחנו לא שוכחים את זה וטוב שאנחנו לא מתרחקים מזה וטוב שאנחנו מבינים שיש לנו אחריות ציבורית משמעות. ואני רוצה להודות לך על זה. אני קיבלתי עשרות הודעות מכל הארץ על הפוסט שלך, ואני חושבת שאנחנו בעניין הזה לפעמים צריך להוביל לא רק בדברים המובנים מאליהם, אלא באנושיות, לשים את הסמל הזה על השולחן, וגם להגיד שבחיים זה לא יקרה לנו עוד פעם. ושנעשה הכול כדי שלא נצטרך לעולם להיות עוד פעם בנקודה הזאת. אז באמת, אני גם אומרת לכם, לכל מי שיכול להגיע ולתת חיבוק לירדן, זה אמנם מאד מאד קשה, יש ימים מאד ספציפיים ושעות מאד ספציפיות, אבל אני חייבת להודות שבשבילי זה היה אולי הדבר הכי חשוב שעשיתי בשנה האחרונה. ולהגיד לו שלא משנה מה ולא משנה עד כמה זה יעזור או לא יעזור, אנחנו נהיה בשבילו כעם וכמדינה וכעיר. ואני באמת מודה לך ראש העיר. אני באמת מתרגשת מלהצביע על דבר כזה ולהיות חלק מזה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> נכון. גם הרעיון של השילוב של ה-3 גינות זה רעיון פשוט מדהים וחשוב. ואני רק רוצה להוסיף משפט אחד, זו גם תזכורת בשבילנו. לא רק בשביל העולם, לא רק לרוע, שאנחנו לא הוצאנו אותם בזמן ולכן זה כל כך כל כך חשוב, למען נלמד מזה לקח.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הלקח הכי גדול שלא נאפשר אף פעם ליד זרה מרושעת להגיע לילדים שלנו בתוך הבתים.

<u>גב' עדנה וידל:</u> נכון. נכון. ואם כבר הגיעו – חובתנו להחזיר אותם בחיים, בטח תינוקות.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אנחנו עוד לא מבינים מה קרה לנו, זה העניין. אנחנו חושבים שאנחנו מבינים מה קרה לנו. אנחנו עוד לא מבינים מה קרה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> לא מבינים, אני מסכימה איתך.

גב' תל אביב וידריך דידיו: גם ברמה הבסיסית שהם נכנסו ללב של כולם ואנשים, לא כל אחד יכול או יעשה עליה לקבר, אז מקום כזה, שכל אחד יוכל להגיע לשם, זה סוג של קבר או איזה שהוא מקום לתת כבוד אחרון בהנצחה שכולנו נוכל להגיע אליו.

מר אביהוא בן-משה: וגם חשוב לציין שנשרפו ונרצחו עוד סה"כ 38 ילדים. זה מזעזע.

גב' עדנה וידל: מתחת לגיל 18 ו-2 ילדים מתחת לגיל שנה. שני עוללים מתחת לגיל שנה.

מר כרמל שאמה הכהן: עם ישראל עוד לא מבין בדיוק מה קרה לו. זו טראומה שאנחנו עוד בתוכה.

גב' עדנה וידל: נכון.

ו. ועדות חובה:

1. ועדת ביקורת:

ביטול מינוי חברת מועצת העיר לילי שמה בוועדת הביקורת.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו עוברים לוועדות חובה, ועדת ביקורת – ביטול מינוי חברת מועצת העיר לילי שמה בוועדת הביקורת. זה כיווץ של הגודל של ועדת הביקורת בעקבות השינויים האחרונים. לילי, תודה רבה על שירותך בוועדת הביקורת. אנחנו מבינים שזה מאד יחסר לך, בהזדמנות הראשונה נחזיר אותך.

גב' אפרת אביטל לויאן: תחסרי לי בוועדה.

החלטה:

ועדת ביקורת – ביטול מינוי חברת מועצת העיר לילי שמה בוועדת הביקורת.

הצבעה:

אושר פה אחד.

2. ועדת פס"ח:

א) מינוי מנהלת אגף החינוך כיו"ר הוועדה

ב) מינוי 2 נציגים מאגף החינוך

ג) מינוי 2 נציגים מאגף ביטחון ואכיפה

ד) מינוי 2 נציגים מאגף שירותים חברתיים

ה) מינוי נציג.ה ארגוני מתנדבים

ו) מינוי נציג.ה מועצה דתית

ז) מינוי קצין קישור יקל"ר

ח) מינוי נציג.ה ביטוח לאומי

ט) מינוי נציג.ה משטרת ישראל

י) נציג מחלקת שירותי חרום

יא)מינוי נציג.ה אגף שפ"ע

יב)מינוי נציג.ה מח' חוסן להערכות לחירום

*בטל בזה מינויים של חברי הוועדה הקודמים

מר כרמל שאמה הכהן: ועדת פס"ח – מינוי מנהל אגף החינוך, יש כאן את רשימת הנציגים, אנחנו מאשררים את הרכב ועדת פס"ח, מסתבר שהוא הרכב שלא תואם את החוק באופן מלא. מזכירות העיר העירה את תשומת ליבנו ויחד עם המחלקה המשפטית, זה בעיקר אנשי מקצוע, בעבר היו פה פוליטיקאים, הוציאו אותנו – מינוי מנהלת אגף החינוך כיו"ר הוועדה, מינוי 2 נציגים מאגף החינוך, אגף ביטחון, אני לא אקרא את כל הרשימה.

עו"ד אסף וייס: כל חברי המועצה שמונו לשם מבוטלים.

דובר: כולל ראש העיר שהיה יו"ר.

עו"ד אסף וייס: אין בעיה, אני רק מוודא.

מר אביהוא בן-משה: מה תפקיד הוועדה הזו?

מר כרמל שאמה הכהן: מנהלת אגף החינוך, שואלים על ועדת פס"ח.

גב' עדנה וידל: מה אתם שואלים אותה?

מר כרמל שאמה הכהן: היא רק מונתה.

גב' עדנה וידל: אתם רק ממנים אותה עכשיו.

מר אביהוא בן-משה: נראה לי שזה זיהוי חללים.

החלטה:

ועדת פס"ח:

א) מינוי מנהלת אגף החינוך כיו"ר הוועדה

ב) מינוי 2 נציגים מאגף החינוך

ג) מינוי 2 נציגים מאגף ביטחון ואכיפה

ד) מינוי 2 נציגים מאגף שירותים חברתיים

ה) מינוי נציג.ה ארגוני מתנדבים

ו) מינוי נציג.ה מועצה דתית

ז) מינוי קצין קישור יקל"ר

ח) מינוי נציג.ה ביטוח לאומי

ט) מינוי נציג.ה משטרת ישראל

י) נציג מחלקת שירותי חרום

יא)מינוי נציג.ה אגף שפ"ע

יב)מינוי נציג.ה מח' חוסן להערכות לחירום

***בטל בזה מינויים של חברי הוועדה הקודמים**

הצבעה:

אושר פה אחד.

ז. תאגידים:

מינוי נציגי עירייה או נציגי ציבור בתאגידים העירוניים.

מר כרמל שאמה הכהן: עכשיו תאגידים, אני רוצה שתקשיבו לגבי תאגידים כי אנחנו הולכים לעשות משהו שהוא עד היום לא היה.

אני מבקש לאשר מנגנון חדש למינוי נציגי ציבור בתאגידים העירוניים על ידי קול קורא לציבור הרחב להגיש מועמדויות. עד היום זה היה רק מי מכיר את מי, זה היה מפה לאוזן. להוציא פרסום רחב, לפרסם קריטריונים, להקים בנק של ראויים וראויות שמאושרים למינויים ואחרי זה את כל הפרוצדורה מול משרד הפנים יעשה כבר אגף תאגידים. הוועדה שבסוף מאשרת את ההתאמה ואת ההשמה, היא תהיה ועדה בראשות מנכ"ל העירייה, כבוד היועמ"שית, גזברית העירייה, סמנכ"ל תאגידים ומנהל אגף משאבי אנוש של העירייה. אתם תעשו ישיבה, תקבעו כללים, נורמות, תעדכנו אותנו, תפרסמו ואז נוכל להתקדם עם אישור נציגי הציבור. זה לא פוסל אף אחד מהאנשים שמכיר אותנו, זה לא משהו טהרני, זה משהו שנועד לייעל ולעשות שקיפות. אבל כמובן, כל אחד מחברות וחברי המועצה רשאים להפנות אנשים, רשאים לעודד אנשים להגיש מועמדות. אנחנו כבר בכמה קולות קוראים בנושא הזה רואים הענות נמוכה של הציבור. צריך לעודד אותו.

גב' עדנה וידל: יכול להיות שהציבור לא יודע שיש קולות קוראים.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא על זה, פרסמנו נניח לוועדות הערר, לפעמים צריך לעשות עוד פרסום ועוד פרסום, כי אנשים לא ניגשו.

עו"ד עינב בר כהן: אבל ועדת ערר יש להם תנאים מאד ספציפיים. זה קצת שונה שם.

גב' עדנה וידל: אולי לפרסם את זה בקבוצות העירוניות?

מר כרמל שאמה הכהן: נפרסם הכול. שיכינו את המודעה ואת הכללים. יש שני מקרים של-

מר שמואל לרמן: אני רוצה משהו על החלק הקודם, אפשר לפני שאנחנו מגיעים לאלה?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בטח, כן.

מר שמואל לרמן: מה שאני מנסה לומר, עד היום היה בתאגידים העירוניים 3 מגזרים – נציגי ציבור, עובדים ונבחרי ציבור. אנחנו כרגע מדברים על הפלח שנקרא נציגי ציבור וחלק מהם נמצאים לנו פה על השולחן. אני מניח שבמנגנון שאתה רוצה לייצר, הרי לכל סיעה היה איזה שהוא מפתח, בהתאם לגודלה, בהתאם לזה, היתה חלוקה לאנשים האלה. במנגנון שאתה עושה, מי מבטיח שיהיה ייצוג לכל אחד מ-

מר כרמל שאמה הכהן: אני אסביר לך מה זה מונע. כולנו חיים את התהליך הדמוקרטי. אני מניח שכמוני כמוך וכמו אחרים פה, ברגע שמסתיימות הבחירות, באים כל מיני פעילים ופעילות ורוצים להיות נציגים.

מר שמואל לרמן: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: לפעמים חלקם הכי מתאימים בעולם, לפעמים חלקם פחות מתאימים. זה מכניס אותך לאי נעימות. 'אני עזרתי, אני עשיתי, אתה חייב לי' – כל הסיפורים האלה. זה מנקה את הרעשים האלה.

עדיין האנשים שאתה מכיר ואתה מאמין ואתה חושב שהם יכולים לתרום לנציגות, יכולים לגשת. אני אתן לך דוגמא: נניח אני מביא דירקטורית לתאגיד המים, אם אני אראה אותה ברחוב, שלא תיעלב, אני לא אזהה אותה. הייתי פעם אחת בחגיגה בגינה, ניגשה אלי, אמרה לי – תקשיב, אני סמנכ"לית תשתיות של אחת החברות-

מר שמואל לרמן: אין ספק, כולם פה ראויים.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, חברה בינלאומית גדולה. אני הייתי סמנכ"לית של מקורות פיתוח וייזום, אני אשמח להיות באחת מחברות התשתיות שלכם לתרום. אני אוהבת את העיר שלי. בתהליך הייתי אומר לה תגישי, בתאגיד המים יש לנו איזו דחיפות, כי שם, בשונה מהחברות העירוניות שאתה יורד מקוורום באיזון נשים גברים, אתה מתחיל לפגוע בפעילות של החברה, יש ממש כללים נוקשים. אז אנחנו מביאים אותה-

עו"ד עינב בר כהן: גם הדרישות הן מאד גבוהות, זה הרבה יותר ממה שבמשרד הפנים. צריך ניסיון מאד ספציפי.

מר כרמל שאמה הכהן: השניים האחרים, היתה איתם תקלה. נניח יורם דבש, שהוא נשיא הבורסה, הוא סיים את הכהונה שלו, אני לא מכיר אותו, הוא גם לא מרמת גן. הוא אמר לי – אני אשמח, אני הייתי נשיא הבורסה, אשמח לתרום. גם קודמו, יאיר סהר, היה דירקטור בחברה הכלכלית וסיים. הוא אמר – אם אני אוכל להחליף את יאיר סהר – בן אדם כזה עם הקשרים שלו, עם ההבנה העסקית שלו, אמרתי לו – בשמחה. הוא כבר השתתף בכמה ישיבות בחברה הכלכלית. ופתאום הציגו לנו שלא השלימו, בגלל הבחירות וזה לא השלימו את כל ההליך של האישור שלו במשרד הפנים, למרות שהוא מילא את כל הטפסים והכול, ועכשיו משרד הפנים אומר – בגלל שהיו בחירות, תאשררו אותו עוד פעם במועצה. אז את אלה הבאתי חריגים כדי לאשרר כי באמת-

עו"ד אסף וייס: רוני גוילי?

מר כרמל שאמה הכהן: רוני גוילי אושר ב-

גב' עדנה וידל: למה? כאילו הוא היה בוועדת בניין עיר נציג ציבור.

מר כרמל שאמה הכהן: לא יודע, נבדוק את זה עם היועמ"שית.

מר שמואל לרמן: אבל אני אגיד לך, כרמל, הבעיה היא כזאת, אני אגיד לך משהו בעניין הזה. בדיוק אמרת, עברנו שנה מאז הבחירות, היום, ועד היום, למרות שאני מנסה אפילו להסתכל במבט עירוני, אני עדיין חלק מהאופוזיציה. האופוזיציה לא קיבלה עדיין אפילו ולו נציג אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: גם הקואליציה.

מר שמואל לרמן: כן קיבלתם. כי עשיתי איזו שהיא בדיקה, היו 5 נציגים.

גב' עדנה וידל: לא, לא קיבלנו עוד.

מר כרמל שאמה הכהן: לא קיבלנו. לא קיבלנו.

עו"ד עינב בר כהן: לא עבר כלום.

מר כרמל שאמה הכהן: לא עבר. תאמין לי, זה עולה לי בדם. כל רגע פונים אלי כולם.

גב' עדנה וידל: נכון, אנחנו כל הזמן פונים לראש העיר.

מר שמואל לרמן: אני הסתכלתי במשך השנה-

עו"ד עינב בר כהן: אין, אין, אין.

מר שמואל לרמן: אני ספרתי איזה 4. לא הרבה, אבל ספרתי איזה 4. אני אעביר לך במייל את השמות שאני מצאתי.

מר כרמל שאמה הכהן: תעביר.

עו"ד עינב בר כהן: וגם אם כן, זה רק מקרים, באמת, תאגיד המים לצורך העניין, אני אומרת, זה תנאים מאד מאד קשים, זה כמעט כמו הוועדה שכרמל דיבר עליה של הקול קורא שיצאנו ולא ניגשו. כי צריך זיקה מאד ספציפית לסוג של העבודה.

מר שמואל לרמן: עינב, אני חייב להגיד אבל שאני מניח שבכל חלקי האוכלוסייה ישנם אנשים מוצלחים לכל הדברים האלה, גם לתאגיד המים ימצאו מאנשי האופוזיציה. מה שאני מנסה לומר, שאני בטוח שיש כאן אנשים מצוינים, אני מכיר את רובם, אבל אני חושב שצריך גם לדאוג בסופו של דבר, כי גם לנו יש אנשים שרוצים לתרום ואני חושב שהם מוצלחים – מהנדסים-

עו"ד עינב בר כהן: אבל הקול קורא נותן פתרון.

מר שמואל לרמן: שניה, אני חושב שאם אנחנו רוצים איכשהו להתחיל בשיטה שלך ואני חושב שהיא שיטה לא רעה, זה מזכיר את נבחרת הדירקטורים של יאיר לפיד לדעתי שבשעתו עשה את זה, אני חושב שהיא שיטה לא רעה וגם אמרת לי – תשמע, אתה יכול להעביר אנשים מהליכוד למשל שהם מוצלחים וזה גם יעזור לך.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיקה פוליטית לא פוסלת.

מר שמואל לרמן: זה גם יעזור לך, כי מי שרוצה להיכנס ואין לו כישורים, המסננת היא לא שלך, יש שם מישהו אחר.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון. נכון.

מר שמואל לרמן: חסכת לך אי נעימות מול אותו בן אדם. אני חושב שטוב היום, אני בהחלט מוכן ללכת עם ההצעה שלך, אני חושב שהיא הצעה טובה, כל אחד ידאג להעביר, אני מניח שימצאו איזה שהוא מתווה. עוד לא החליטו אני מבין, נכון? עוד לא החלטתם-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא, נתתי להם רק את הרוח, הם יכינו.

מר שמואל לרמן: הם יכינו איזה שהוא מנגנון כדי שייצר את זה, נכון?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, כן, ברור.

מר שמואל לרמן: אני חושב שטוב יהיה אם אמרת ואני סומך עליך, אולי טעיתי, שעד היום לא אושר אף אחד, לא מהקואליציה ולא-מהאופוזיציה בוודאי לא וגם לא מהקואליציה, לא אושר אף אחד. בוא נמשיך בנוהל הזה, נוותר כרגע על האישור של ה-4 האלה, נכניס אותם לנבחרת הדירקטורים שאתה המלצת. ואני מסכים לשיטה הזאת, אני חושב שהיא שיטה טובה כי היא תביא לנו אנשים טובים. נמתין איתם, נכניס אותם לנבחרת של הדירקטורים, תוך כמה זמן, תוך חודש ייצא קול קורא? משהו כזה.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אבל זה תהליך שייקח איזה 3 חודשים-

עו"ד עינב בר כהן: זה לוקח זמן, כי צריך לפרסם, יהיו התנגדויות.

מר שמואל לרמן: לא, אבל מניח שתוך חודש ייצא המתווה.

גב' עדנה וידל: מה שהוא אומר, אם הולכים לפי שיטה מסוימת, בואו נתחיל אותה נקי-

דוברת: אין לי בעיה, אני יכולה להתחיל גם ביום ראשון, אבל-

גב' עדנה וידל: שניה, שניה, ואז הם יכולים להמשיך למלא את מקומם עד שייכנס הנוהל הזה ואז נעשה איפוס מחדש. אני מבינה מה שאת אומרת גלית, אז בואו נמנה ממלא מקום זמני.

מר שמואל לרמן: כרמל, מה שאני אומר, אני שומע פה את עדנה בצד שהיא חושבת שזה גם רעיון טוב, נימנע ממה שזה, נפתח נבחרת דירקטורים, יעבירו כל אחד, יעשו את זה מהר. אני חושב שהרעיון הוא טוב. הרעיון הוא טוב ובואו נעביר ונחליט כרגע לכולם, שגם לך לא יעלה ב-

עו"ד עינב בר כהן: תאגיד המים חייבים.

מר שמואל לרמן: אין בעיה, אתם צריכים אחד לתאגיד המים, כי בלי זה, זה לא יתפקד? אז בסדר.

עו"ד עינב בר כהן: לא, לא מאשרים לך-

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, תקשיב, מר לרמן-

מר שמואל לרמן: שמוליק, שמוליק.

מר כרמל שאמה הכהן: שמוליק, יורם דבש לא ילד, בהתנדבות, מגיע לישיבות-

מר שמואל לרמן: שיהיה ממלא מקום.

מר כרמל שאמה הכהן: אין דבר כזה ממלא מקום. הבדיחה היא שהוא כבר השתתף שנה בישיבות, יותר משנה, ורק עכשיו כשבדקו אמרו – לא הושלם ההליך עד הסוף, ומאחר והיו בחירות באמצע, הוא יותר משנה לפני הבחירות כבר משתתף, או קיי?

מר שמואל לרמן: או קיי.

מר כרמל שאמה הכהן: להגיד לו עכשיו, אתה צריך להגיד לו תודה רבה, הלוואי ויבואו עוד 20 כאלה. לא תושב העיר בכלל. הוא לא מצביע לאף אחד מאיתנו, הוא לא קשור.

מר שמואל לרמן: זה לא קשור, או קיי, יש לך פה 4 אנשים, מי אתה אומר ביניהם, כדי להתחיל-

מר כרמל שאמה הכהן: היחידי שהוא תושב העיר זה רוני גוילי, שאושר במועצת העיר ערב הבחירות לפארק הלאומי.

מר שמואל לרמן: גם יש לך פה את שולמית סרוסי.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בסדר. שמרית, אני אמרתי, לא מכיר אותה בכלל.

מר שמואל לרמן: שולמית סרוסי.

מר כרמל שאמה הכהן: זה אני לא יודע מה זה בכלל.

דוברת: נדמה לי בבית אבות, אצלנו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מכיר את שולמית סרוסי.

מר שמואל לרמן: שולמית סרוסי היא גם תושבת העיר. אם אתה אומר, יש לך בעיה-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא דחוף לי.

עו"ד עינב בר כהן: מה זה, חידוש שלה? חידוש לא צריך מועצה.

מר שמואל לרמן: כרמל, אם אתה אומר שלא נעים לך מיורם דבש, בסדר. אתה חייב מישהו לתאגיד המים, כי אם לא זה לא יעבוד, אני מבין מה שאתה אומר. אלה חייבים, תכניס אותם ... חדש ונעבוד בשיטה הזאת. אתה אומר שניים – אחד לא נעים לך ואחד חייבים-

מר כרמל שאמה הכהן: לא שזה לא נעים.

מר שמואל לרמן: בסדר, לא משנה, תקרא לזה בשפתך.

עו"ד עינב בר כהן: אחד אושר בעבר ומשרד הפנים ביקש מאיתנו-

מר כרמל שאמה הכהן: אחד כבר התחיל להיות ממש פעיל.

מר שמואל לרמן: אני מסכים, אני מסכים.

עו"ד עינב בר כהן: שני אנשים שכבר משרד הפנים החזיר רק לאשרור. זה אחד. הנוסף זה תאגיד המים שאנחנו חייבים, שיש להם חוקים ברשות המים.

מר שמואל לרמן: איפה גוילי יושב, באיזה תאגיד?

מר כרמל שאמה הכהן: בפארק הלאומי.

מר שמואל לרמן: אני מכיר את האיש, אני גם איתו בקשרים טובים.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה בקשרים טובים איתו?

מר שמואל לרמן: אני מכיר אותו טוב, כן.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מוריד אותו מסדר היום.

מר שמואל לרמן: אתה יכול.

מר כרמל שאמה הכהן: אני צוחק. אני צוחק.

מר שמואל לרמן: אני מכיר אותו הרבה שנים, גם מתוך המקצוע שלו, גם ישבתי בוועדת תשתיות.

מר כרמל שאמה הכהן: איש רציני מאד.

מר שמואל לרמן: אין לי טענה.

עו"ד עינב בר כהן: אני אומרת, באמת, זה שני אירועים בירוקרטיים לחלוטין: אחד - אנחנו חייבים לתאגיד המים כדי שהוא יתפקד, יש כללים לרשות המים. ולא רק זה, מחייבים כל נבחר ציבור יחד עם נציג ציבור, לא משנה, גלית יכולה להרחיב אם אתה רוצה.

מר שמואל לרמן: מכיר. מכיר.

עו"ד עינב בר כהן: הדבר השני, זה היה בעבר, זה אנשים שישבו כבר כמשקיפים ואנחנו מביאים אותם לאישור רק כהליך פרוצדורלי מול משרד הפנים.

דובר: מי היה?

עו"ד עינב בר כהן: שניהם, הם עברו בקדנציה הקודמת. זה כל האירוע. והנוספת, אני לא מכירה את הסיפור, הם אומרים שזו בכלל הארכה.

דובר: הוא לא ראוי.

מר כרמל שאמה הכהן: למה הוא לא ראוי? תסביר. בגלל פוליטיקה?

מר שמואל לרמן: אבל למה הארכה?

עו"ד עינב בר כהן: לרמן, אני לומדת תוך כדי עכשיו את השמות, אני גם לא הכרתי. הארכה לדעתי לא צריך להביא למועצה אמרתי להם, אבל אני לא מכירה.

מר שמואל לרמן: זה לא נכון, את כן צריכה, גם הארכה.

מר צחי זליכה: אתה יודע, אתה מכיר אותי, כמה פעמים אני אמרתי דברים כאלה?

דוברת: הארכה לא צריך.

מר שמואל לרמן: לא, את כן צריכה.

עו"ד אסף וייס: למה הארכה?

מר שמואל לרמן: הארכה אתה צריך להביא.

עו"ד אסף וייס: למה?

מר שמואל לרמן: כי זה מינוי-

עו"ד אסף וייס: לא, אני מדבר עכשיו, שיבוא אחרי שזה.

מר שמואל לרמן: הארכה נעשה אחרי שפתרנו את הדירקטורים.

עו"ד אסף וייס: נכון. מי שצריך להאריך לו, שייבחר בנבחרת דירקטורים. לא צריך אוטומטית ירושה.

מר שמואל לרמן: אני חושב כמוך.

עו"ד עינב בר כהן: מ-3 ל-4? היא כבר עשתה 3 שנים והיא עוברת ל-4? או קיי, הבנתי.

דוברת: שלומית, אני יודעת מי היא, נציגת ציבור, אין לי איזו היכרות איתה חוץ מזה.

מר שמואל לרמן: אני מכיר, אני מכיר אותה טוב גם.

דוברת: היא שנים כבר בדירקטוריון.

מר שמואל לרמן: של מי?

דוברת: של חברת בתי אבות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן, אבל שם בבית האבות, חבל לא להשאיר. עכשיו המנכ"לית איננה, יש מישהי שמכירה, להאריך בעוד שנה למה שתהיה בעיה?

מר שמואל לרמן: מאיה, את הרי יו"ר בתי אבות, נכון?

גב' מאיה פלומבוים: נכון. אני פעילה גם.

מר שמואל לרמן: כשאני הייתי שם בקדנציה הקודמת, לא ראיתי אותה.

גב' מאיה פלומבוים: אז עכשיו, אני מכירה אותה מתחילת הקדנציה עכשיו. היא כל הזמן מגיעה. הנה, תשאל את אפרת גם, שהיא גם איתי, היא כל הזמן מגיעה.

גב' עדנה וידל: אבל אני חושבת שנציגי ציבור צריכים להתחלף, בואי.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מכיר את הגברת סרוסי, לכן-

עו"ד עינב בר כהן: לא, אבל כל נציג ציבור יכול להיות 3 שנים ויש שנה נוספת להארכה. זה רק עוד שנה. בגלל זה אני חשבתי לפני זה שזה כאילו מעבר, אז לכן לא הבנתי.

מר שמואל לרמן: חשבתי הארכה של קדנציה.

עו"ד עינב בר כהן: הבנתי. הבנתי.

מר שמואל לרמן: כרמל, אני מכיר 3 מתוך ה-4 בהיכרות טובה. פרט לגב' שמרית מגן אדמוני, אותה אני לא מכיר.

מר כרמל שאמה הכהן: אז את סרוסי אתה מכיר?

מר שמואל לרמן: כן, בטח. היא מנווה יהושע.

דוברת: שלומית סרוסי, היא נציגת ציבור.

מר שמואל לרמן: היא מהליכוד, אבל-

מר כרמל שאמה הכהן: היא נציגה של ש"ס.

מר שמואל לרמן: יכול להיות שהיא נציגה של ש"ס, אבל היא-

מר כרמל שאמה הכהן: זה מה שאמרו לי, אתה אמרת לי עכשיו ש"ס.

דוברת: שלומית נציגה של ש"ס?

מר שמואל לרמן: כרמל, היא פקודה של הליכוד.

מר כרמל שאמה הכהן: אביהוא אומר ש"ס.

מר שמואל לרמן: כרמל, בעלה הוא גבאי של איזה בית כנסת שם אם אני לא טועה. נכון, אביהוא, בעלה הוא גבאי של איזה שהוא בית כנסת בנווה יהושע.

גב' מאיה פלומבוים: אתה זוכר אותה.

מר שמואל לרמן: אני מכיר אותה.

גב' מאיה פלומבוים: אני לא מכירה אותה, פעם ראשונה ראיתי אותה בדירקטוריון.

מר שמואל לרמן: היא דווקא של-

גב' מאיה פלומבוים: בסדר, שוב, אני הכרתי אותה פעם ראשונה לפני כמה ישיבות שהיא השתתפה.

גב' עדנה וידל: אבל לאן אתם רוצים לצרף אותה כנציגת ציבור? לאן?

גב' מאיה פלומבוים: באותו מקום. להאריך כנראה.

מר אביהוא בן-משה: מאיה, היא היתה בעד המנכ"לית ...

גב' מאיה פלומבוים: נו, בסדר.

מר כרמל שאמה הכהן: אהה, כן?

מר אביהוא בן-משה: נגד העמדה שלנו.

מר שמואל לרמן: לא רק גוילי היה איתי בוועדת תשתיות, גם סרוסי היתה איתי בוועדת תשתיות לפני קדנציה.

גב' מאיה פלומבוים: זה אותם נציגים.

מר כרמל שאמה הכהן: אתם כולכם פה פרוסים חזק. בסוף אני לא מכיר ואתם מכירים.

מר שמואל לרמן: אנחנו מכירים, לצערנו גם מהנופלים וגם מהחיים.

מר כרמל שאמה הכהן: יש עוד מישהו שיש לו דעה בעניין?

מר שמואל לרמן: אני חושב שמה שאפשר לדחות לאחרי ההצעה שלך, אני בעד. מה שחייבים – תעשה.

מהנדס שלומי בן ששון: אני אגיד את זה בקצרה, מעטים האנשים שיש לי דעות עליהם ככה מאד מובהקות. ואני אגיד את זה כיוון שהוא לא פה, רוני גוילי, אני לא מוכן שהוא יהיה נציג ציבור.

מר כרמל שאמה הכהן: על מה זה נתמך האמירה שלך? זו אמירה קשה. לפסול אדם פרסונלית צריך-

מהנדס שלומי בן ששון: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: על מה?

מהנדס שלומי בן ששון: כי דרך ארץ קדמה לכל דבר אחר.

מר כרמל שאמה הכהן: מסכים איתך, אבל מה?

מהנדס שלומי בן ששון: לא, הוא לא פה, אני לא אדבר עליו. אם אני צריך לקבל החלטה, אני אומר-

מר שמואל לרמן: לא נעים לו. גם הוא לא פה כדי להגיב.

מהנדס שלומי בן ששון: לא, הוא לא פה. הדעות שלי מאד ברורות – דרך ארץ קדמה לכל דבר אחר.

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה, השאלה משפטית? בגלל זה אני שואל, כדי להבין.

מהנדס שלומי בן ששון: אני חושב שבן אדם כזה לא צריך לייצג אף אחד. זה הכול.

עו"ד אסף וייס: זה בדיוק השיח שאנחנו, אין לי שום דעה, אני לא אומר עליך שום דבר, אני רק אומר שזה בדיוק הסיבה למה נבחרת הדירקטורים הזאת היא טובה. וראש העיר, זו בדיוק הסיבה למה כדאי שאנחנו עכשיו פה ננהל דיון רק על, אם יש לך דחיפות כמו ששמוליק אמר בתאגיד מי רמת גן, אז בוא נאשר את זה בדחיפות. אבל כל השאר, שאולי זה הארכה או שאנחנו חושבים שהם מאד מאד מוכשרים, ויכול להיות שהם אנשים מאד מוכשרים, שיעברו בדרך המקצועית.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל מישהו שנמצא בישיבות, זה לא ברור לי-

עו"ד אסף וייס: אבל יכול להיות שיש גם אחרים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לדעתי זה לא מכובד כלפי אנשים. בן אדם מגיע לישיבות.

עו"ד אסף וייס: אז מה? יש עוד נציגי ציבור שמגיעים לישיבות. יש דירקטוריונים אחרים.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא התחיל קדנציה. הוא רק התחיל.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הוא מגיע לישיבות כאילו הוא נציג ציבור. היתה תקלה טכנית. עכשיו מבקשים ממך לאשר, אומרים שהוא-

עו"ד אסף וייס: אז בסדר, אז אם הוא אושר כבר בעבר ואנחנו רק מאשרים אותו עכשיו – בסדר. אבל לא, אבל יש עוד שניים. יש לך פה 4 אנשים. יש פה 4 אנשים.

מר שמואל לרמן: גלית, אני לא חושב שאת צריכה להיות מעורבת, זה לא עסק שלך.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אולי זה לא עסק שלי, אני אומרת כתושבת עיר מה ראוי ומה לא.

מר שמואל לרמן: אבל זה לא רלוונטי. אני חושב שזה לא שיח של גזברות. זה לא שיח של גזברות.

עו"ד אסף וייס: למה אבל שהוא ימונה? שיעבור את המסלול.

מר שמואל לרמן: זה שיח של נבחרי ציבור. לא, את מתערבת בעניין כאילו זה קשור לענייני כספים, זה ענייני-

רו"ח גלית שניידר מימרן: אמרתי שהוא פשוט בן אדם, אני דירקטורית, רגע, אני רוצה לענות ללרמן-

מר שמואל לרמן: זה לא קשור.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני דירקטורית בחברה הכלכלית, אני רואה בן אדם שמגיע. אני אומרת, רק בשיקולכם – תכבדו אותו. מותר לי להגיד את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה, גלית. האספקט התקציבי בעניין הזה מובהק ולכן הגזברית הביעה את עמדתה. תודה רבה. אין דבר אחר שחשוב לה חוץ מטובת העיר. שמע לי.

מר שמואל לרמן: אני לא חלוק בנקודה הזאת, אבל זה שיח של חברי מועצה. אין ויכוח על עניין המקצועיות שלה והאכפתיות שלה.

מר כרמל שאמה הכהן: והיא מעורבת בכל. לא סתם קוראים לה 'גזברכלית'. היא הכול.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, אומרים בן אדם כזה, בואו נעליב בן אדם כזה. זה נשמע לי הזוי.

עו"ד אסף וייס: לא, למה? חס וחלילה. למה להעליב אותו?

מר שמואל לרמן: אבל זה שיח של- גם בכנסת ישנם-

עו"ד עינב בר כהן: זה עוד מהקדנציה הקודמת הם נמצאים. דבש לדעתי אושר כשאני הייתי מנכ"לית החכ"ל, נראה לי מאז.

עו"ד אסף וייס: אני לא מכיר את הבן אדם, אין לי מושג מי הוא.

מר שמואל לרמן: אבל זה שיח של חברי מועצה, עם כל הכבוד.

גב' עדנה וידל: אני רק רוצה כדי לאזן את התמונה, לומר שבוועדת בניין עיר הוא עשה שירות מאד יפה.

מר שמואל לרמן: אני חושב קצת אחרת.

רו"ח גלית שניידר מימרן: מותר לי לדבר. אני דירקטורית בחברה הכלכלית, מותר לי לדבר.

גב' עדנה וידל: אשרייך.

מר אביהוא בן-משה: על מה הוויכוח עכשיו? לא הבנתי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: שפתחתי את הפה.

מר שמואל לרמן: אל תגידי ככה, גלית, לא אמרתי את המילים האלה.

גב' עדנה וידל: לא, לא, גלית, גלית, את מפספסת.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא בעדך. הוא מעריך אותך מאד, הוא פעם אמר לי.

מר שמואל לרמן: לא אמרתי לך מילה כזאת.

גב' עדנה וידל: לא משנה. אני חושבת שהשיח ביניינו הוא לא נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אומר לך, לרמן, אני יודע שטובת העיר חשובה לך, אין מישהו שתורם לעיר, תאמין לי-

מר שמואל לרמן: מילה לא אמרתי וזה לא קשור, אבל זה שיח של חברי מועצה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני כל הזמן צוחק על רפי סהר ששחרר אותה, כל פעם הבדיחה מחדש.

מר שמואל לרמן: לא, אין לי טענה, אני רק טוען שיש שיח מסוים שהוא שיח של חברי מועצה.

גב' עדנה וידל: זה בסדר שחבר מועצה אומר את מה שהוא חושב.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא נתן לנו אותה ולקח את עליזה זיידלר. אתה מבין איזו עסקה הוא עשה.

גב' עדנה וידל: זה לא אישי, חס וחלילה, גם פה זה אישי, זה לא אישי.

מר כרמל שאמה הכהן: מלחמת עולם שם.

מר שמואל לרמן: אני יודע.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה יודע? אתה מכיר? אתה עוקב?

מר שמואל לרמן: כן.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מנסה רגע למצוא איזה שהוא, אני חושב תוך כדי למצוא איזה שהוא פתרון בשביל לא לעכב את ההליך. אני מקבל את הצעתו של אסף וייס, אני קצת ארחיב אותה. אסף וייס הציע שנאשר אותם, לא נקרא לזה זמנית, אבל הם יצטרכו להגיש מחדש ברגע שהמנגנון, כי המנגנון הזה גם יכול לקחת 3-4 חודשים, תשמעו לי-

גב' עדנה וידל: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: הם יצטרכו להגיש, בין היתר אני אשמח ששלומי בבן ששון ייפגש עם היועמ"שית, אם אתה לא רוצה פה, יחדד לה על מה כבודו מדבר. יכול להיות שיש דברים בגו. לגבי עובדי עירייה, אנחנו פעם דיברנו שעובדי עירייה, לדעתי גם על נציגי ציבור, היה איזה דיון במועצה, תבדקו את זה, מה מותר להם ומה אסור להם לומר. כשאתה תושב אתה יכול להגיד כל מה שאתה רוצה, אבל נניח once אתה מייצג משהו בתוך הגופים העירוניים, זה היה לגבי חברי ועדות אם אני לא טועה או דירקטוריונים-

מר שמואל לרמן: הוא לא אמר משהו. הוא רק אמר שהוא לא רוצה להגיד.

מר כרמל שאמה הכהן: אני הבנתי, אני מנסה להבין מה מפריע לו.

מר שמואל לרמן: לשמור על כבודו.

גב' עדנה וידל: על מה זה יושב.

מר כרמל שאמה הכהן: על מה זה יושב. אבל חברים, קודם כל, כמו שאמרנו בתחילת הדיון, אנחנו לא שופטים אף אחד בשיפוט מהיר במעמד צד אחד. מי שיהיה לו משהו כלפי מי מנבחרת הדירקטורים יצטרך להביא

לכך ראיות, לתת זכות תגובה לצד השני כמובן. אנחנו לא בית דין שדה. אני מכיר את רוני, דרך אגב, תוקף אותי לא פעם על היותי בעיניו איש שמאל, למרות שהוא היה חבר הסיעה שלי ברשימה בקדנציה הקודמת ואנחנו גם חברים מאד טובים. אבל הוא מאד אידיאליסט, הוא מאד שמרן ומאד ימני, ואני יכול להבין שאולי היה להם פעם איזה clash פעם או פעמיים והוא קצת נוקב. אבל צריך לבדוק.

מהנדס שלומי בן ששון: דרך אגב, זה לא רק איתי.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, אני אומר לך, גם איתי, אבל איתי זה לא חצה גבולות. תביאו, תבדקו, אני באמת סומך עליה. אם יהיה משהו בגו-

מהנדס שלומי בן ששון: לא חסרים תושבים שאין להם שום clash עם אף אחד, הם לא חייבים-

מר כרמל שאמה הכהן: תקשיב, רוני משרת כבר 5-6 שנים בוועדת ערר ארנונה, מהאנשים הרציניים. יש כאלה שלא מגיעים לישיבות, הוא מגיע. בן אדם משכיל מאד, עם ניסיון רב, יש לו מה לתרום. אמרה עדנה שגם בוועדת תכנון ובניה היא התרשמה מהפעילות שלו ומהנוכחות שלו.

גב' עדנה וידל: הוא היה ממש בסדר.

מר כרמל שאמה הכהן: לפעמים גם אם יש, או שאפשר ליישר הדורים, או אם נחצו קווים-

מר שמואל לרמן: הוא איש רציני, רק יכול להיות שיש לו איתו עניין.

מר כרמל שאמה הכהן: יכול להיות. אני לא יודע מה. הוא לא רוצה, אני מכבד שהוא לא רוצה להרחיב כאן. אני מכבד. תעשו, יש מספיק זמן. אנחנו הולכים לפי פשרת אסף וייס. פה אחד התקבל. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: מה הפשרה? רק תגיד שוב.

מר כרמל שאמה הכהן: שברגע שיהיה מנגנון של קול קורא, הם יצטרכו להגיש מחדש.

מר שמואל לרמן: מה שנקרא, כרגע זה אישור זמני עד למועד ה-

מר כרמל שאמה הכהן: לא זמני. זה אישור. ברגע שיהיה מנגנון, אני אבקש מהם אישית להגיש מחדש, יצטרכו לעבור את כל הפרוצדורה, כולל מבחן-

עו"ד אסף וייס: אדם מילוא.

החלטה:

מינוי נציגי עירייה או נציגי ציבור בתאגידים העירוניים.

פרסום "קול קורא", להגשת מועמדות ומינוי נציגי ציבור בתאגידים העירוניים ע"י ועדה עירונית בהשתתפות:

מנכ"ל העירייה

גזברית העירייה

יועצת משפטית

סמנכ"ל תאגידים עירוניים

מנהל אגף משאבי אנוש

הצבעה:

אושר פה אחד.

החלטה:

אישור מינוי גב' שמרית מגן בתאגיד מי רמת גן.

אישור מינוי מר יורם דבש, בחברה הכלכלית לפיתוח רמת גן.

אישור מינוי גב' שולמית סרוסי, בבית האבות העירוני.

אישור מינוי מר רוני גווילי, בפארק הלאומי ע"ש אברהם קריניצי.

הצבעה:

אושר פה אחד.

אגודת שוחרי מוזיאון האדם והחי (ע"ר):

אישור עדכון תקנון ושינוי שם העמותה ל"מוזיאון האדם והחי"

מר כרמל שאמה הכהן: אישור עדכון תקנון ושינוי שם העמותה ל"מוזיאון האדם והחי" – פה אחד.

החלטה:

אגודת שוחרי מוזיאון האדם והחי (ע"ר) -

אישור עדכון תקנון ושינוי שם העמותה ל"מוזיאון האדם והחי".

הצבעה:

אושר פה אחד.

ז. דיווח ואישור על משלחות לחו"ל.

מר כרמל שאמה הכהן: דיווח ואישור על משלחות לחו"ל – קרן בר היתה בראשות משלחת יחד עם אפרת ותל אביב לעיר התאומה שלנו בטייוואן. על פי חוק, יש חובת דיווח לגבי מהות המשלחת, מה הם התרשמו והביאו בחזרה איתן. בבקשה, קרן.

גב' קרן בר: האמת שאני לא ממהרת, אנחנו הכנו סיכום של 10 עמודים, אני מציעה שכרגע אני אציג אותו.

מר כרמל שאמה הכהן: זה האופוזיציה ביקשה. אנחנו עושים מה שהאופוזיציה אומרת.

גב' קרן בר: אני מציעה שכרגע אני אציג אותו בראשי פרקים.

גב' עדנה וידל: אל תסתכלי עלי, אני לא אופוזיציה.

גב' קרן בר: לא, אני הסתובבתי לשני הצדדים.

מר שמואל לרמן: נשארתי אני יחיד פה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, למה? לימינך.

מר שמואל לרמן: שכחתי אותה.

מר כרמל שאמה הכהן: לעולם לא תצעד לבד, שמוליק.

מר שמואל לרמן: גם אני מרגיש פה נוח לבד. הכול בסדר.

גב' קרן בר: אז אני מציעה שאני אציג אותו כרגע ממש בראשי פרקים ואני אשמח לקיים על זה דיון נפרד יחד עם החברות שלי למשלחת, אפרת ותל אביב. אני אתחיל קודם כל במקרו. אני חושבת שכמי שהשתתפה בתור נערה בחילופי נוער עם עיר תאומה לרמת גן, לפני 35 שנה, העיר התאומה ונהיים, אני חושבת שלערים התאומות שלנו יש תפקיד מאד מאד חשוב. ואחד הדברים שהעסיקו אותנו בנסיעה הזו, מעבר לתוכן של הנסיעה עצמה, זה מה מהות הקשר שלנו עם הערים התאומות. זה משהו שאני לא בקיאה מספיק בנושא. אני חושבת שזה נושא שצריך להעמיק בו. בעיני, בעינינו, עיר תאומה זה הרבה יותר מאשר לנסוע או לארח משלחת.

יש בזה פוטנציאל מאד גדול, בוודאי בשנים שבהן יכולת הנסיעה היא מוגבלת, יכולת האירוח היא מוגבלת, מגיפות, מלחמה קשה, אתגרים תקציביים. ואני חושבת שה-maintenance של הקשרים עם הערים התאומות אפשרי גם בשנים שבהן המציאות היא מורכבת, עדיין אפשר לקיים את הקשר, חשוב לקיים את הקשר ולחזק אותו. זה באופן כללי. אנחנו הצענו מספר דרכים ככה מהשיח שהתפתח לאורך הימים של הביקור, מה ניתן לעשות לא רק עם העיר התאומה בטייוואן שם ביקרנו, אלא באופן כללי עם הערים התאומות. דוגמה קטנה אני אתן ואנחנו נעשה על זה, אני אשמח, גם איתך לימור שיח נפרד.

בטייוואן מאד מאד בולט האתגר של האנגלית כשפה שניה. אני מתרשמת שגם אצלנו אנגלית כשפה שניה. מפגשי אונליין של תלמידים בין בתי ספר בטייוואן לבין בתי ספר ברמת גן, בערים התאומות. אפשר גם בעצם לחזק את ההיכרות האישית והתרבותית, גם לחזק מיומנויות בשפה האנגלית בשיחה. זה רק רעיון קטן שעלה ועלו עוד רעיונות נוספים.

הנושא המרכזי שעמד בבסיס הביקור הוא הנושא של החדשנות העירונית והבינה המלאכותית. ביקור בהאבים, מפגש עם סטרט-אפים, גם בעיר התאומה טייוואן וגם עם נציגת ישראל בטאיפיי. שיח מאד מעניין. זה גם היה בדיוק ביום של-

<u>מר שמואל לרמן:</u> כמה זמן הייתם, קרן?

<u>גב' קרן בר:</u> נטו 4 ימים או 5 ימים. אבל ממש אינטנסיביים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> טיסות זה עוד יומיים לכל צד.

<u>גב' קרן בר:</u> זה היה ממש ביום של חזרת החטופים, אני כבר איבדתי זמנים, זה היה מאד סמלי שהיינו במיוחד ביום הזה בנציגות יחד עם מאיה הנציגה, שהיא כמו שגרירה, רק במעמד של נציגה.

אם אני ככה מסתכלת בתקציר המנהלים, אנחנו ממליצות להמשיך את השיח בנושא הקמת המרכז לבינה מלאכותית ברמת גן שנוצר במהלך הביקור, להמשיך את השיח הזה, להזמין אלינו לעיר את נציגת טייוואן בישראל. מסתבר שיש לה-

מר שמואל לרמן: היא לא שגרירה פה?

גב' קרן בר: היא לא שגרירה כי לטייואן אין שגריר באו"ם.

מר כרמל שאמה הכהן: בגלל סין.

גב' קרן בר: נכון. סין אחת, זו המדיניות. מסתבר שלשגרירה, נקרא לה שגרירה, נציגת טייואן בישראל יש קשר עם הרבה ערים בישראל. יש לה יכולת גם של תרומה כספית, משתתפת בנטיעות בדימונה וכן הלאה. אנחנו נזמין אותה לכאן. הנושא של הבינה המלאכותית מאד מעניין אותם בהקשרי עיר.

גב' עדנה וידל: היא דומה למאי גולן, לא?

גב' קרן בר: הטייואנית? לא מכירה.

מר כרמל שאמה הכהן: כן. כן.

גב' עדנה וידל: בטוב ליבה, כן? של הטייואנית.

גב' קרן בר: עד כאן. אגב, החדשנות הטייואנית בתחום הבינה המלאכותית באה לידי ביטוי בעיקר בתחום הייצור של השבבים, של הצ'יפים והם מאד מאד צמאים ללמוד מאיתנו כמדינה-

מר כרמל שאמה הכהן: אגב, לזכותם אני אעיר, בשיא הקורונה, כשהיתה בעיה של בשרשרת הספקה של שבבים-

מר שמואל לרמן: המפעל הגדול בעולם שם.

מר כרמל שאמה הכהן: כן. הם פנו אלי ביוזמתם ואמרו, אם יש בעיה, אם אתם צריכים שבבים, הם הגיעו אלי למשרד, הנציג שלהם אמר - אם רמת גן, אם יש לכם צורך כזה או אחר, צורך דחוף בשבבים – אנחנו נדאג לכם. זה לזכותם. אמרתי להם שאני אבדוק. הם לא ידעו איזו תעשייה יש לנו בעיר. הם אמרו – אם יש לכם איזו הזמנה שמתעכבת בגלל חוסר בשבבים, תגידו לנו אפילו את המפעל, איפה חסר לכם בעולם, אנחנו נדאג, יש לנו מלאי חירום, יגיעו אליהם שבבים. הנה דוגמא לקשר. דרך אגב, גם הסינים מיוזמתם פנו בסגר הראשון ושלחו לנו עשרות אלפי מסכות, אתם זוכרים שהיו חסרות מסכות בהתחלה, שלחו לנו כפפות, ים כפפות כאלה-

מר שמואל לרמן: חד פעמיות האלה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא חד פעמיות, משהו יותר עבה.

גב' עדנה וידל: נכון שקראו להם פעם פורמוזה?

מר כרמל שאמה הכהן: יכול להיות.

מר שמואל לרמן: כן, כן. טייואן היתה פעם פורמוזה, כן.

מר כרמל שאמה הכהן: אז זהו, אז זו רק אנקדוטה בעניין הזה של הקשר עם ערים תאומות.

גב' קרן בר: אז גם שבתחום השבבים, תעשיית השבבים הם מאד מתקדמים גם בשילוב של הבינה המלאכותית, בכל מה שקשור, גם בהקשרי עיר באופן כללי ובכלל לשילוב בינה מלאכותית בחיים, יש להם הרבה מאד רצון ללמוד מאיתנו, מישראל כמדינה ומרמת גן ששואפת להיות עיר מובילה בתחום. ובכלל, ניכר שכל מה שקשור לרוח היזמית, היצירתית, החדשנית שלנו כישראלים, זה משהו, ראינו את הפיצ'ים שלהם כשבאנו לכל סטארט-אפ, כל כך מתכוננים, כל כך כל כך מתרגשים, יש משהו בחספוס-

מר כרמל שאמה הכהן: אין יותר מתקדמים מאיתנו ברמה העירונית בבינה מלאכותית. הם הראו לכם משהו שהם כבר הטמיעו?

גב' קרן בר: יש לנו פירוט פה של כל הסטארט-אפים שפגשנו בתחום של חקלאות, בתחום של מזון, בתחום של חינוך דרך אגב. קונקרטית בתחום עירוני, בתחום של ה-smart city עוד פעם והצ'יפ של זה לבינה מלאכותית, פחות ראינו דוגמאות. אבל אני חייבת לחדד משהו, אנחנו גם בסיכום התייחסנו לאבחנה בין השלטון המרכזי, שיש לו ראייה בטייואן יותר אסטרטגית ויותר פתוח לשיתופי פעולה גלובליים, גם יכולת משאבית יותר גדולה, לעומת השלטון המקומי. אמנם טייואן העיר התאומה היא עיר של 2 מיליון תושבים, אבל היא מאד מאד ממוקדת פנימה ואנחנו דווקא שאבנו אני חושבת יותר גם השראה וגם רעיונות לשיתופי פעולה מטאיפיי, מהמפגש עם הנציגה, מהרעיונות שעלו שם ומשיח שממש העמקנו. אגב, גם האיגודים, יש שם ממש איגודים ממשלתיים שנתמכים על ידי הממשלה, ממומנים, שמאד מתעניינים בקשר איתנו ומאד מעניין אותם לשמוע על התוכניות שלנו כעיר, כל על הספקטרום, בהסתכלות הוליסטית – גם חינוך, גם אופרציה של עיר, גם מחקר אקדמי – כל ההיבטים האלה, ואנחנו נעשה את זה בהשתתפות הנציגה, נציגת טייואן בישראל.

אני חושבת שאני לא אפריז אם אני אומר, אני פחות בקיאה, עוד פעם, בהיבטים ה-קש"חים עיר מול עיר, לראות אותם פה בישראל מגיעים לביקור, מעניין אותם, להכיר את התעשייה כאן. זה שיש לנו את ברית הערים התאומות, זה משהו שיכול להיות מנוף שלהם להגיע לכאן. הצענו כאן עוד תוכניות. ככל שאנחנו נוכל כעיר לתמוך גם במיזמים שהם מקוונים אני אומרת, של סטארט-אפים ישראלים, אפילו רמת גנים, מול סטארט-אפים טייואנים, או מטייואן העיר התאומה-

מר כרמל שאמה הכהן: את יכולה גם לחבר אותם לארק שהיינו.

גב' קרן בר: נכון, בדיוק. אלה דברים שבעינינו הם מאד מאד פיזיביליים. בהקשרי חינוך עלה גם העניין של האנגלית, גם העניין של הספריות, ואפרת כמחזיקת תיק הספריות, את רוצה לומר על זה כמה מילים?

גב' אפרת אביטל לויאן: הספריות זו הזדמנות לקיים סוג של הסברה. מאד מעניין אותם מה קורה פה בישראל, מה קרה אחרי ה-7 באוקטובר. הם מאד חסומים מבחינת התקשורת, כי זה רק מה שעובר או דרך אל-ג'זירה או דרך סין. מאד מסקרן אותם. הם ממש ביקשו להקים פינה של רמת גן או ישראל, לקבל ספרות מפה, לשמוע מה קורה.

מר שמואל לרמן: איך הם, פרו ישראלים שם?

גב' תל אביב וידריך דידיו: הם פרו ישראלים והם היו בעיקר פרו ישראלים בתחילת המלחמה, אבל מה שהם הסבירו זה שלפי החוק מותר להם לשדר רק תכנים שמותאמים לילדים ולכן הם בקושי הציגו את הצד שלנו במלחמה. ודעת הקהל משתנה בהתאם.

גב' קרן בר: אם ככה נסכם את הדברים, מעבר לזה שזה היה ביקור למידה, סיור למידה בהקשר של קשר בין ערים תאומות, באיזה שהוא מקום הרגשנו שזה הפך להיות אפילו קומה אחת מעל זה. גם מההיבט הלאומי, אי אפשר היה להתעלם ממנו. אנחנו בעיצומה של מלחמה, הם מאד מתעניינים במה שקורה, והמרכיב של ההסברה, שאפרת חיברה לספריות, עלה שם בצורה מאד דומיננטית. שוב אני חייבת לומר, שבראייתנו, זה נושא ששווה להעמיק בו בהסתכלות רחבה יותר, בכלל על הקשר עם הערים התאומות והפוטנציאל שגלום בלהעמיק אותו, לחזק אותו, מעבר לנסיעות, למה שקורה בין לבין. החילופין, אין ספק שהם חוויה, אני זוכרת את עצמי בשנת 1989 בעיר התאומה בגרמניה, בונהיים, שעד היום אני בקשרים איתם, אבל יש גם מה שקורה-

מר שמואל לרמן: אני ב-2005 הייתי שם ואני עדיין בקשרים איתם.

גב' קרן בר: גם אני, עם הכומר. הוא היה עכשיו בארץ גם לא מזמן.

מר שמואל לרמן: נכון. לובישר. אוהב ישראל.

גב' קרן בר: ויש, אני אומרת, הרבה פוטנציאל בלחזק את הקשרים ולבנות מערכת יחסים, היום יש לנו כלים גם מרחוק. אני חושבת שזה טוב לחינוך, זה טוב להסברה, זה טוב גם להיבטים נוספים.

גב' עדנה וידל: זה טוב למדינה גם.

גב' קרן בר: זה טוב למדינה, לגמרי.

גב' אפרת אביטל לויאן: וגם הם ביקשו לחדש את כל שיתופי הפעולה שהיו בתחומי האמנות, שנעצרו מאז ה-7 באוקטובר.

מר כרמל שאמה הכהן: תחברו אותם לרועי.

גב' אפרת אביטל לויאן: כן, חיברנו כבר.

גב' קרן בר: יש סיכום כתוב ונשמח לעשות על זה דיוני העמקה כדי לקחת את זה קדימה מבחינת הצעדים.

גב' תל אביב וידריך דידיו: אני רוצה להוסיף-

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה. תל אביב גם חברה במשלחת.

גב' תל אביב וידריך דידיו: כן. אני רוצה להוסיף גם לעמיתתי הבולדוזרית והבולדוזרית השניה, שגם פה, שבאמת, היתה נכונות שם להמשיך. כלומר, אתן זורקות פה את הנושא של הספריות, חשוב להגיד שכל הדברים שישבנו איתם שם, אלה דברים שכבר ברור גם איך הנכונות שלהם לתת בהם מיד. כלומר, כבר הנציגה גם אמרה – אנחנו יכולים לשלוח את הספרים. כלומר, יש לנו כבר פרקטיקות גם בנויות שזה לא רק

בדיבורים. עלה פה התלחששויות – זה סינים, זה לא סינים – הסיפור של טייואן, יש בו הרבה דברים שמזכירים את ישראל בזה שהם די מנודים בעולם, כך שאנחנו סוג של אי בגלל הגבולות שלנו והם באמת אי, אז הרבה מן המשותף. וגם זה שאנחנו מעצמה טכנולוגית והם. אז אנחנו נחשפנו שם גם לעולם הזה של הטכנולוגיה ויש להם המון רצון לחיבור כזה שקשור לעולם הזה איתנו. וההתרשמות שלהם מהחזון הזה שלך, ראש העיר, בנושא של עיר בינה מלאכותית, הם יותר התמקדו בנושא של תעשייה ואנחנו הבאנו לשם את זה שאנחנו, הרצון שלנו זה לעשות את זה עבור הציבור, עבור משפחות, עבור מורים, עבור תלמידים, עבור כל בית. כך שהם רוצים לקחת חלק בזה.

מר שמואל לרמן: שם זה ברמה של מדינה הרבה יותר אני חושב, לא?

גב' תל אביב וידריך דידיו: נכון. והעיר שהזמינה אותנו, וחשוב גם להגיד, העיר מימנה את זה. כלומר, העיר התאומה שלנו הזמינה אותנו והם יוצרים לעצמם את הקשרים הדיפלומטיים שלהם בגלל הנסיבות שיש להם עם סין, אז אנחנו הוזמנו על ידם כדי להגיע והם היו צמאים. וממש, אנחנו היינו מטרת המשלחת. כלומר, לא היה שם איזה כנס שהוזמנו אליו, אלא רק אנחנו כדי באמת להביא את מה שקורה כאן ברמת גן ולהבין מהם את מה שקורה שם. אז גם הנושא הזה באמת של ההסברה, גם באמצעות שיתופי פעולה כגון הספריה. ואנחנו מודות על ההזדמנות הנדירה הזו. הקשרים שיצרנו שם, זה לא יסתיים בחזרה שלנו, זה אני יכולה להבטיח לכם.

מר כרמל שאמה הכהן: משלחת מעולה.

דוברת: רק רציתי לשאול, ביקרתם במערכת חינוך?

גב' קרן בר: בבתי ספר לא ביקרנו, אבל מה שמעניין זה שכל ההאבים שביקרנו, היינו ב-3 בסך הכול, הם מנוהלים שם על ידי מחלקת הנוער. זה קצת היה תמוה, עוד כשקיבלנו את האג'נדה, מה הקשר?

אבל זה האבים מאד רציניים, מאד מרשימים. שלחתי אחר כך תמונות, שמנו גם בסיכום, אנחנו נפיץ את זה.

מר שמואל לרמן: זה האב של מה?

מר כרמל שאמה הכהן: חדשנות.

גב' קרן בר: הרשות תומכת. יש להם הרבה כסף, הרשות תומכת בזה, לעיתים ברמה של חממה, כשהרעיון עוד בוסרי, או כשיש כבר ממש מוצר וככה. אבל כל הסיפור של ה-soft skills, של היכולות העסקיות, רואים שזה לא מאד בשל שם. ואני אומרת, לנו כישראלים, ואני מרשה לעצמי לומר, גם כרמת גנים, יש מה לתת להם בתחום הזה.

מר שמואל לרמן: את התכונות המשלימות שלהם לדברים האלה.

גב' קרן בר: נכון. כן. חוויה. חוויה מאד מעצימה. שוב, אנחנו ניקח את זה קדימה.

גב' תל אביב וידריך דידיו: הם רואים אותנו כאנשים מאד יצירתיים. והם כל הזמן ביקשו – תנו לנו רעיונות מה לעשות, איך.

מר כרמל שאמה הכהן: יפה. תודה רבה רבה. (לרמן) אתה לא רוצה לשמוע על כנס החינוך בלונדון?

מר שמואל לרמן: זה אחרון?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר שמואל לרמן: אז אני לא אעליב אותם.

מר כרמל שאמה הכהן: פעם הייתי בדרכי למשלחת בטייוואן ויו"ר הכנסת, עפ"י בקשה של השגריר הסיני, ביקש ממני לא לעלות למטוס. הייתי סגן יו"ר הכנסת של רובי ריבלין ועבורם, לנו יש איזה 8 סגנים בכנסת, עבורם שיגיע deputy speaker של כנסת ישראל וידרוך באדמת טייוואן, זה היה בשבילם אירוע. אחרי זה כשנסעתי, אחרי שנים לטייוואן כיו"ר ועדת הכלכלה, שזה הרבה יותר בכיר, הם לא אמרו מילה. אבל כסגן יו"ר הכנסת, השגריר הסיני הביע מחאה דיפלומטית ורובי אמר לי – אל תסבך אותי עם הסינים. אמרתי לו – אני כבר עם המזוודות. אמר לי – תישאר בבית. ונשארתי בבית. זה היה סיפור. רק אחרי שנתיים הגעתי-

גב' עדנה וידל: זה מורכב כל הסיפור. זה מורכב לאורך שנים.

מר כרמל שאמה הכהן: מאד רגיש. מאד רגיש.

עו"ד אסף וייס: המטוס של ננסי פלוסי, כל העולם הסתכל עליו רק לראות שהוא נוחת בשלום.

מר כרמל שאמה הכהן: שהוא נוחת בשלום.

גב' עדנה וידל: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: אז זה דבר אחד. אני מבקש רק ממזכירות העירייה להשלים את כל הפרטים הטכניים לדיווח לחברות וחברי המועצה – מי נסעו, איזה תאריכים, כמה עלה – למען כל השקיפות והדברים האלה. דרך אגב, גם למשלחת שלכם הצעתי לנציג האופוזיציה להצטרף, לפרופ' אופלטקה. אני ביקשתי מהטייוואנים שהיו בשיח, אני הייתי אמור להיות בראש המשלחת הזאת בתחילה, והם שאלו אותי מה מעניין, אמרתי להם בינה מלאכותית זה על ראש שמחתנו, חינוך מיותר לומר וקיימות. אלה הדברים שאמרתי שאם אני נוסע, מעניין אותי. במקור ההזמנה היתה לאירוע 100 שנים שלהם ובגלל הלו"ז ודברים אחרים לא הסתדר, ואז יצא לדרך, ואני שמח, אני מכיר כל אחת מכן, גם הייתי אתכן בקשר בימים

שהייתי שם, אני יודע שעשיתן עבודה רצינית, אני יודע שעשיתן רושם טוב וייצגתן אותנו. זה מאד חשוב למשלחות, להתנהג ברצינות, כי בכל זאת, אתה בחו"ל, אתה מרגיש קצת דרגות חופש. לשמור בזמן הרשמי על רצינות ולתת את הקשב לדברים האלה, ואחרי זה אפשר לעשות מה שרוצים.

גב' עדנה וידל: נראה לי שבכתובת הזאת לא צריך אפילו להגיד את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: ועכשיו לימור, היינו בתערוכה השנתית העולמית לחינוך ב' בלונדון. היא היתה הגורם המקצועי, יחד עם מנכ"ל מב"ע ויחד עם מנכ"ל העירייה. בבקשה, הבמה היא שלך.

גב' לימור מרקנזון סגל: אז אני אגיד קודם כל שמבחינתי, אני אנסה לעשות את זה קצר, אני יודעת שכולם פה על קוצים, מבחינתי זו היתה הפעם הראשונה שלי בתערוכה. לא ידעתי למה לצפות. ואני אגיד ממש תודה שאפשרת לי לצאת למשלחת הזו, כי באמת, הכול זה למידה, בטח שחינוך, אין בית מדרש בלי חידוש, זה כמו באר בלי מים, וזה היה ממש ממש חשוב ללכת לשם ולראות רגע את המגמות החדשות בחינוך. ולראות כל כך הרבה אנשים, באמת, אני לא יודעת אפילו-

מר כרמל שאמה הכהן: בלתי נתפס כמות האנשים והגודל.

גב' לימור מרקנזון סגל: בלתי נתפס. והגודל. אני יכולה להגיד לכם שהיינו שם 3 ימים מלאים, אתם צריכים לראות שם את ראש העיר, הוא לא ויתר על דוכן אחד, על דוכן אחד, באמת, התנסה שם בהכול, בדק שם הכול. אז באמת, 3 ימים מלאים בתוך התערוכה הזו. ואני חושבת שהדברים המרכזיים, ודרך אגב, השילוב של מב"ע, של אמיר שהוא מנכ"ל מב"ע ושלי כמי שמגיעה מהחינוך, היה מאד מאד נכון, כי יכולנו לעשות ככה את הדיבייט על הרבה מאד דברים שאנחנו יכולים לקחת לתוך המערכת-

מר כרמל שאמה הכהן: וגם matching בתקציבים.

גב' לימור מרקנזון סגל: בדיוק. בסופו של דבר, איגום משאבים, שזה דבר מאד מאד חשוב. אני חושבת שהדברים המרכזיים שלקחתי משם זה קודם כל עד כמה הלמידה הופכת ונהיית הרבה יותר טכנו פדגוגית. זה לא כלי, היום שמעתי ככה בישיבה שהתקיימה עם מנהלי אגפים, הבינה המלאכותית היא כלי. הבינה המלאכותית היא לא כלי, היא לחלוטין תפיסה, תפיסת עולם שמשנה אפילו את המשמעות שלנו בעולם ואת התפקיד שלנו ובטח את התפקיד שלנו בתוך החינוך. אז הדבר הזה הוא מאד מרכזי ורואים איך הכול מושתת טכנולוגיה. זה קצת מצחיק שבימים כאלה שבהם אנחנו שומעים ראש עיר שיוצא נגד פלאפונים בבתי הספר בתיכונים, כל העולם מדבר בדיוק על איך להשתמש במכשירי הקצה כדי להיטיב ולהשביח את הלמידה. אז רגע להגיד-

מר כרמל שאמה הכהן: וגם את הביטחון והבטיחות.

גב' לימור מרקנזון סגל: ברור. ברור.

מר כרמל שאמה הכהן: העולם שם, אנחנו לא הבנו בהתחלה, אתם צריכים להבין את הגודל של ההאנגרים, זה לא נתפס בפרופורציות ישראליות. הדוכן הראשון שנכנסנו, ה-section הראשון עסק באבטחת בטיחות של ילדים, ניטור ילדים שגולשים לשוליים-

גב' לימור מרקנזון סגל: ניטור מצוקות.

מר כרמל שאמה הכהן: ניטור מצוקות. אבל תבינו, זה לא דוכן כמו שאתם מכירים שמוכרים פה פיצות, זה דוכן, זה כאילו כמו של תערוכה, זה כמו חדר כזה גדול, עם הרבה אנשי מכירות, עם מצגות. אז אתה אומר, טוב, נפלנו על משהו חריג. ואז אתה עובר עוד דוכן ואתה רואה שזה אותו נושא, אז אתה מבין שיש תעשייה שלמה ויש לזה כנראה קליינטים. אנחנו בכלל לא בפוקוס על זה. יש כמובן גם סיפורים של רגולציה, כי שם לדוגמא ראינו אחת התוכנות שהיא מזהה גם אם ילד אפילו לא גולש באינטרנט, אלא כותב לעצמו פתק במחשב, התוכנה יודעת לזהות אם הוא אובדני,

בדיכאון, מחפש איזה מעשה קונדס מסוכן. היא מצלמת מסך בלי שהוא רואה בכלל ושולחת למי שמוגדר מראש לנטר ולטפל בזה.

גב' עדנה וידל: אגב, לבתי ספר זה יכול להיות מצוין כשתלמידים, רק לבתי הספר סגור.

גב' לימור מרקנזון סגל: בוודאי. בוודאי.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיוק. ראינו שם עוד חברה, ששם, אם אתה מחבר את כל הכיתה למסכים ולמחשבים, מישהו פתאום ייכנס, סתם אני אומר, ל-ONE לראות תוצאות של ספורט, המורה לא צריך לבוא להסתכל, זה מנטר גם אוטומטית, זה מקפיץ לו את זה כמו מערכת בקרה. זה עושה אינטראקציה שמתחילה לאזן את כל התופעות השליליות האלה. התערוכות האלה, יש כמה דברים-

גב' לימור מרקנזון סגל: רגע, אבל אני לא סיימתי.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אתן לך, את מציגה. התערוכות האלה, אני רוצה להגיד לכם, הן נותנות המון אוריינטציה לאן העולם הולך, על מה לשים דגש, המון חדשנות. חלק מהדברים שם אולי אפילו עוד לא בשלים, אבל אתה יודע איפה העולם הזה יהיה בעוד 3-4 שנים. אתה מתחיל גם לחשוב בצורה הזו. ראינו הרבה המחשות, ואני חי טכנולוגיה, אני חי טכנולוגיה, יום יום אני צורך חדשות של טכנולוגיה, אני מאד מאמין בזה. הייתי שם בהדמיה של פיתוח כישורים מה שנקרא, כל מיני מיומנויות כאלה כמו, אני לקחתי ראיון עבודה. אתם מבינים שאתם לא פראייר בראיון עבודה. ראיינתי הרבה אנשים-

מר מוטי כהן: איך אתה נכנס לראיון עבודה.

מר כרמל שאמה הכהן: איך אתה נכנס, הכול, משפת גוף, נותנים לך משקפיים כאלה תלת ממד במציאות, מה שנקרא, מדומה ורבודה. אתה בוחר את השפה, אתה בוחר מי אתה רוצה שיראיין אותך פחות או יותר.

אתה נכנס לראיון, אשקרה אתה שוכח שאתה נמצא סתם בהצגה. אתה ממש מרגיש את המתח של הריאיון. עזבו את המתח ואת הכול, השאלות, ובסוף יש לך, היא נותנת לך סיכום – ישבת קפוא מדי, העיניים שלך ברחו הצידה לצד ימין יותר מדי, בחירת המילים שלך לא היתה מדויקת. הכול בינה מלאכותית מנתחת, שפת הגוף שלך. כלומר, אתה יכול, ילד או ילדה או נער או נערה, להתחיל לדעת, עכשיו יש אותו דבר דיבור בפני קהל, יש את כל הדברים האלה, וזה הכול מול רובוט ומחשב. זה מצחיק, כי בכנס שאת עשית יש את הסרטון שלי, שמו לי גם משקפיים כאלה בכפר המכביה, אני יודע שאני בכפר המכביה, נכון? מכניסים אותך, אומרים לך – נכנסת למעלית, אין כלום, אתה באוויר, אתה רואה מעלית, תלחץ על כפתור, כאילו מעלה אותך לאיזה גורד שחקים. שם לך קרש לפניך, אתה מסתכל במציאות רבודה, נפתחת לך המעלית כאילו ליפול, אתה רק רואה קרש כזה שאתה יכול ללכת 2 מטר, הוא אומר לך – תלך, הרגליים שלי קפאו. אני אומר לכם, הרגליים שלי קפאו, אני מרגיש, אני כבר התחלתי לפחד שאני עוד רגע נופל הצידה.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> היתה לך סחרחורת ממש.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כן. תבינו עד כמה זה משלה ברגע. זה לא שלקחו אותי ואמרו לי – טוב, עכשיו שעה תשכח. זה אולם מלא מאות אנשים-

<u>גב' עדנה וידל:</u> כמו בדיסנילנד, הריחוף מעל קליפורניה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תבינו לאיזה עולמות זה הולך לקחת את היכולת ללמד ילדים מיליון סוגים של תכנים, מיליון סוגים של מיומנויות, אנחנו רק צריכים להיות שם. לכן זה כל כך חשוב. אנחנו לפני שנתיים נסענו עם 70 אנשי חינוך, הרבה מנהלות, מנהלים, הנהלת האגף, כי היה אפשר – לפני המלחמה, עולם תקציבי גם אחר. עכשיו נסענו מאד מצומצם. אני אשמח מאד שיתאפשר בשנה הבאה להחזיר עוד פעם גם מנהלות בתי ספר, מנהלים. אני חושב שכל חבר וחברת מועצה-

<u>גב' עדנה וידל:</u> זה חשוב מאד מנהלי בתי ספר.

מר כרמל שאמה הכהן: שקשורים להחלטות חינוכיות, צריכים להיות בתערוכה הזאת לפחות פעם אחת בחיים שלהם. אני אגיד עוד משהו ואז לימור תמשיך. ביקרנו מעבר לתערוכה בבית ספר פרטי, שהוא היחידי באירופה שמלמד באמצעות בינה מלאכותית. לא מלמד בינה מלאכותית, אלא אין מורים בכיתה, אין מורים שמלמדים, יש רק בינה מלאכותית שמלמדת.

גב' עדנה וידל: היה את הראיון עם המנהל בכנס.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיוק. נכון. בסרטון. וזה הדבר הכי חשוב שראינו, שזה אפשרי. זה אמנם עוד בייבי, זה אמנם עוד ינוקא מה שנקרא, אבל אתה מבין ששם ילדים, כמו שראיתם בשיחת הזום אחרי זה שעשינו איתו לכבוד הכנס, את קצב ההתקדמות של הילדים. לקחו לשם בסוף את הילדים, נבחרו הילדים הפחות מוצלחים. פתחו את הרישום לכולם, אבל בסוף, אחרי כל הסינון-

גב' עדנה וידל: לא פחות מוצלחים, הם הצליחו פחות.

מר כרמל שאמה הכהן: הצליחו פחות מהשיטה המסורתית.

גב' עדנה וידל: בדיוק.

מר כרמל שאמה הכהן: ופתאום קצב ההתקדמות שלהם גדל. אין מבחנים גדולים, זה הכול בנוי כמחשב, עושה לך מבחנים, גמרת 10 דקות שיעור – בוחן אותך. נכשלת – חוזר לחזק את מה שנכשלת. והיכולת לקבל שם גם הסברה בווידאו, גם לקחת את הסמן ולסמן משהו והבינה המלאכותית נותנת לך את ה-input. ויש בחדר איזו עמדת די-ג'יי כזה, שזה המדריכ.ה שאם הוא מזהה גם דרך הבינה המלאכותית או שמישהו מרים את היד, הוא כמו קואוצ'ר, הוא לא ממש מלמד את החומר. מסתבר שהם סובלים בדיוק כמונו ממחסור חמור במורים ומורות, כמו המערכת הישראלית. זה פתרון אדיר. כי המחסור הולך להחמיר. היה לנו דיון חירום

בפורום ה-15 שלשום וכל ראשי הערים בכו. בכו, כי אנחנו רואים לאן זה הולך. אנחנו ג'ינגלנו פעם שני כדורים-

גב' עדנה וידל: גם מורים וגם מנהלים.

מר כרמל שאמה הכהן: עברנו לג'ינגל 3 כדורים, אנחנו מג'ינגלים כבר 4 ו-5 כדורים, יש שלב שאתה כבר לא יכול לג'ינגל, כי קצב הנכנסים לענף הזה קטן מקצב היוצאים ומהגידול באוכלוסיה. ובסוף הכדורים האלה הולכים להתרסק.

גב' עדנה וידל: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: אז אנחנו קצת משלימים עם פנסיונרים ונותנים כסף לחברות פרטיות, הרבה כסף כדי להשלים פערים, אבל בסוף זה ייגמר. אם לא תהיה התפתחות טכנולוגית אמיתית בתחום הזה, מערכות החינוך של מדינת ישראל בסכנת קריסה.

גב' עדנה וידל: חד וחלק.

מר כרמל שאמה הכהן: היה דיון, אני אומר לכם, מרוביק דנילוביץ בבאר שבע, דרך תל אביב הגדולה חולדאי, יונה יהב בחיפה, כולם, אפילו ראשי ערים של הליכוד אמרו – בואו נשבית את המדינה. ראשי הערים של הליכוד, ה-hard core – אשדוד, חולון – אמרו, אנחנו, אנשי ליכוד, אומרים לכם, בואו נצא נגד-

גב' עדנה וידל: מזמן אומרים שזו בעיית מדינה ואף אחד לא מטפל בזה כמו שצריך.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל עוד אין פתרון. נכון.

גב' לימור מרקנזון סגל: בכל הרבדים של החינוך.

מר כרמל שאמה הכהן: בכל הרבדים.

גב' עדנה וידל: יש פתרונות, לא רוצים לנקוט בפתרונות האלה. אין כזה דבר אין פתרון, לא רוצים לנקוט אותו. אבל תן ללימור לדבר.

גב' לימור מרקנזון סגל: אין לי מה להגיד אחרי- הוא אמר הכול.

גב' מירב גרומר: אבל אם אפשר רק להוסיף משהו קטן שבאמת, הדבר הזה של לשבת בכיתה מספר שעות כל כך, זה כבר לא מתאים להיום.

מר כרמל שאמה הכהן: כמה 'ססנים' זה של 25 דקות. 5 דקות הפסקה, 25 דקות.

גב' לימור מרקנזון סגל: אני חושבת שמה שאפשר היה לראות בתערוכה הזאת, מעבר לזה שהכול באמת באמת הוא טכנו-פדגוגי לגמרי, זה הסיפור של החוויה, זה מאד מאד בלט שם. הלמידה חייבת להיות כמה שיותר חווייתית כדי להתחבר לעולם של הילד, אינטר-דיסציפלינרית, ממש שילובים של תחומים. ראינו מערכת מדהימה שאנחנו הולכים להביא אותה, שהיא משלבת בין מדעים לבין אנגלית, או מערכת שמשלבת בין ביולוגיה לבין כימיה, ממש חיבורים שהם מאד מאד חשובים, כי זה העולם היום, העולם של האינטגרציה, של החשיבה האינטגרטיבית. והסיפור באמת של כל, שהתפקיד של המורה מאד מאד משתנה, כי הוא פחות מורה והרבה יותר מנטור והרבה יותר צריך להדריך ולהנחות את התלמידים והתלמידות מאשר להיות זה שמעביר את התכנים.

והדבר האחרון שבאמת דיברת עליו, זה הסיפור של האבטחה, הסיפור של האיתור של מורכבויות, של ילדים בסיכון, שכל הזמן אפשר לנטר את זה ולהיות על הדבר הזה, שזה בעיני מדהים וזה ממש עולם שלם שקורה שם. אנחנו הולכים להביא משם כמה דברים, אני חושבת שאת משקפי ה-VR

שדיברת עליהם, זה דבר שאנחנו נמצא אותו כאן, ראינו, הבאנו לכנס ממש את המשקפיים האלו, מצאנו את זה כאן בארץ וזה פשוט נפלא.

מר כרמל שאמה הכהן: מה שאני חוויתי זה של חברת META. זה היה בדוכן של META.

גב' לימור מרקנזון סגל: כן. הם עושים בדיוק את אותם דברים, זו אותה מערכת שבעצם מאפשרת לתלמיד גם לעמוד מול אדם אחד, כאילו הוא מנהל איתו שיח, וגם לתוך רעיונות, היא מאמנת את התלמידים לבחינת הבגרות שלהם באנגלית, היא מאמנת אותם לפרזנטציות, זה באמת דבר נהדר. עוד דבר שאנחנו מאד רוצים להביא משם, ראינו שם, אבל אנחנו יודעים שיש את זה גם כאן בארץ ונראה איך אנחנו ניקח את זה מפה, זה המסכים האימרסיביים, אבל זה לא מסך אימרסיבי רק כמסך אלא זה ממש מערכת אינטראקטיבית שמאפשרת לתלמידים באמצעות מגע במסך, הם ממש נמצאים בעולם משלהם ובאמצעות המגע במסך הם לומדים על תכנים, ולא רק לומדים על תכנים, הם ממש יכולים להתמודד גם עם בעיות רגשיות וחברתיות בתוך החדרים האלו.

מר כרמל שאמה הכהן: תיבת הנגינה של אמיר.

גב' לימור מרקנזון סגל: תיבת הנגינה, עפנו עליה אמיר ואני, היא דווקא מכשיר שהוא לא טכנולוגי, היא מכשיר שמופעל-

מר כרמל שאמה הכהן: מכשיר חכם אבל.

גב' לימור מרקנזון סגל: כן, מאד. ובעצם מאפשר, זה פשוט מדהים לראות את זה, הילדים לומדים דרך השימוש בתיבה, זו תיבה ענקית שדרך הלחיצה זה פשוט מאפשר ניגון. יש שם איזה לחצן שעובר תחת הגלגלת ולפי זה הוא מנגן. והילדים שלוחצים עליו, הם בעצם צריכים לעשות את זה על פי הוראות והנחיות. זה גם מחזק מוטוריקה עדינה וזה גם-

מר כרמל שאמה הכהן: צריך לראות את זה כדי להבין.

גב' לימור מרקנזון סגל: נכון, כדי להבין.

מר כרמל שאמה הכהן: זה גם מגע, כי תחשבו, זה הגלגל הגדול של תיבת נגינה שעליו יש מלא כאלה כפתורים שהם לחיצים, שאתה לוחץ עם היידיים. ולמעלה מלבישים, איפה שזה עובר ומתגלגל, כל מיני תוספות שמייצרות כל מיני אפשרויות של נגינה ומנגינה. זה זכה גם כמוצר התערוכה.

גב' לימור מרקנזון סגל: התערוכה, נכון, נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: עם כל ה-

גב' לימור מרקנזון סגל: חדשנות והבינה והזה-

מר כרמל שאמה הכהן: זה המוצר של חברה פולנית, הם מתחרים שם, זכה בסוף בשיפוט כמוצר מספר 1 של התערוכה.

גב' לימור מרקנזון סגל: ממש.

מר כרמל שאמה הכהן: כי הוא בסוף שילב משהו בלי שום, אין שם אלקטרוניקה, זה הכול מכניקה, אבל חכמה, צבעים אגב והכול, וזה לילדים כמובן קטנים, זה לא לבתי ספר, זה לגני ילדים.

גב' לימור מרקנזון סגל: ועוד מערכת, זה בעצם חול, ממש חול שאתם נוגעים בו וכשאתם נוגעים בו אתם בעצם רואים, מקרין לזה מסך כל מיני תכנים בתחומי דעת שונים והילד ממש מרגיש שהוא חווה את זה. זה יכול להיות גאוגרפיה, זה יכול להיות אקולוגיה, זה יכול להיות כדור הארץ, זה יכול להיות גוף האדם, ערים, תכנון ערים, זה משהו ממש ממש מטורף. אחרי זה באמת, כמו שנאמר כאן, סיירנו בבית ספר David game college, ששם, בעצם מהרעיון של לפתח את הסיפור של AI בנו תוכנית

שהיא הפכה להיות תוכנית דגל שלהם לטובת תלמידים שדווקא נמצאים בשוליים של המערכת, תלמידים שהם יותר מתקשים והם צריכים, הם קוראים לזה מערכת אדפטיבית, מערכת שבעצם מתאימה את עצמה לצרכים של התלמידים ומלמדת אותם בצורה דיפרנציאלית, כל ילד על פי ההתקדמות שלו וכל ילד על פי אופן הלמידה שלו. זאת אומרת, זה לא רק ההתקדמות, אלא גם איך אני מעדיף ללמוד, שזה מדהים. הם לומדים 3-4 שעות עם בינה מלאכותית ואחר כך מתרגלים כישורים חברתיים ודיבייט וזה פשוט יוצא מן הכלל. אני אגיד שכבר פנה אלי בכנס מי שאחראי על התכנים, הסמנכ"ל של מטח, והוא אמר לי – בואי רגע נדבר ונראה איך אנחנו יכולים להתקדם, ואולי נצליח. זה ממש פורץ דרך, בואי נראה אם אנחנו יכולים לעשות את זה גם אם נתחיל בתחום דעת אחד ונריץ את זה קדימה זה יהיה מדהים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> יש לנו גם ביקור במטח.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> נכון. בשביל זה הוא רוצה שנבנה משהו. הוא מאד התלהב ממה שנעשה כאן. ואם יורשה לי, עם כל הכבוד לכנס, אני יכולה להגיד לכם שהרבה הרבה אנשים הגיעו לכנס, גם לא מהעיר, גם מרשויות אחרות וגם מאלה שהגיעו להרצות-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הכנס שלך.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> שלי, כן. כן, כן, סליחה, הכנס שלי. אמרו שני דברים מרכזיים אחרי הכנס: אחד – הם התעלפו על הידע שלך ועל מה שדיברת שם בפני כולם. לא היה אחד שלא ציין את זה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> עדנה גם היתה.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> עדנה היתה והיא אמרה, זו היתה ההרצאה המובילה. ואמרו – למה צריך הרצאות כשיש את הידע הזה? זה הפך שם, באמת, לי זה היה מאד חשוב גם ברמה של המנהלים והמנהלות, כשהם רואים שמי שמוביל בינה מלאכותית בעיר, זה היה דבר אחד שנאמר. והדבר השני שחזר אצל כולם ואת זה אני אומרת כאן ואני אומרת את זה

בשבחך, זו העובדה שהבינה, והם היו בהרבה ערים ובהרבה רשויות, הם לא ראו דבר כזה שנעשה פה. וזה הרי לא התחיל היום, זה התחיל כבר לפני שנה, כמו שקורה פה בעיר ומתקדם בעיר.

אז אני אומרת את זה לך, אני אומרת את זה לקרן, שהיא מחזיקת התיק, ואני יודעת שהיא מביאה הרבה מאד דברים. וכן, אנחנו כמובן נקדם ונעשה. אנחנו לוקחים את זה כתפיסה רחבה, אבל זה לא היה מובן מאליו. ועכשיו מגיעים לפה מכל הרשויות, הם מרכזים את כולם להגיע אלינו ליום למידה ללמוד מה קורה פה. אנחנו נזמין אותך להרצות להם.

גב' תל אביב וידריך דידיו: יש לי רק שאלה מהבית, אמיתי, איך מלמדים את המורים והמורות, איך מגיעים לכל המורים והמורות, גם עם הדברים הבסיסיים שאנחנו כבר עכשיו משתמשים ומשתמשות בהם?

גב' לימור מרקנזון סגל: יש תוכנית שלמה. אם היית בכנס, היית שומעת, אני מוכנה לעשות לך הרצאה פרטית. זה ארוך, לא כדאי לך.

מר כרמל שאמה הכהן: יש שאלות לגבי המשלחות? אחרי שדיווחנו על שתי המשלחות בסעיף הזה, יש אישור משלחת לאוסקה וטוקיו, אישור עקרוני. זו משלחת בחודש מאי, שני נבחרי ציבור, 4 עובדי עירייה, זה ההרכב. ברגע שיהיה כמובן דיווח על המשלחת, כולל שם וכולל עלויות, נביא את זה.

גב' עדנה וידל: מה הנושא שם דרך אגב?

מר כרמל שאמה הכהן: אקספו, אדריכלות, שפת רחוב, בינה מלאכותית ותערוכת האורות שאנחנו מתכוונים להחזיר אותה ב-2026. יש שם את החברה המובילה בעולם שאנחנו רוצים. זה כאילו שדרוג של מה שעשינו עם חברה יפנית שהיא מאד יקרה, שנקווה שנצליח להביא אותה לארץ.

גב' עדנה וידל: בפארק הלאומי מה שהיה?

מר כרמל שאמה הכהן: בפארק הלאומי. אבל לא יחזור באותו פורמט, אל תדאגו, זה יהיה עם כרטיסים, יהיה מקסימום 15-20,000 איש ביום, לא יותר מזה, ויהיה גם מסודר לפי שעות.

דוברת: זה היה מאד מרשים.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור, ברור, אבל זה הצליח מדי. הפעם זה יהיה מסודר. מאושר פה אחד. תודה רבה.

החלטה:

ראש העיר ביקש מהמחלקה לקשרי חוץ לשקף לכל חברי המועצה את כל הפרטים הנדרשים לגבי מימון ומהות המשלחת.
הרכב המשלחת, מטרת המשלחת, מועדי ויעדי המשלחת.
עלות טיסות סה"כ ופר משתתף.
עלות מלונות כללית ופר משתתף.
עלות העברות, נסיעות והסעות פנימיות, כללית ופר משתתף.

1) חברת המועצה, הגב' קרן בר דיווחה על נסיעת המשלחת לעיר התאומה טאיוואן.

2) מנהלת אגף החינוך, הגב' לימור מירקנזון, דיווחה על נסיעת המשלחת ללונדון.

3) אישור נסיעת משלחת לאוסקה ביפן בחודש מאי 2025.

יציאת 2 נבחרי ציבור ו- 4 עובדי עירייה,

אקספו, אדריכלות, תערוכת אורות, בינה מלכותית.

הצבעה:

אושר פה אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: למאיה יש משהו חשוב, בואו נכבד. מאיה, בבקשה.

גב' מאיה פלומבוים: אחרון אחרון חביב, כמו בפילאטיס, התרגיל האחרון, מבטיחה. אני לא יודעת כמה מכם יצא לכם בחודש האחרון

להיכנס לאתר העירוני שלנו, אבל האתר העירוני עבר איזה שהוא שדרוג ובעצם עכשיו הוא מונגש בשפות – גם באנגלית, גם בצרפתית, גם ברוסית-

גב' עדנה וידל: עם AI את תוכלי בכל שפה שתרצי.

גב' מאיה פלומבוים: בדיוק. זה עם AI. איך אפשר בלי בינה מלאכותית גם בהקשר הזה? לדעתי זה עדכון מאד חשוב וזו לדעתי בשורה בשני מישורים: המישור הראשון זה כמובן השירות לתושב וקירוב של אוכלוסיות שלא היו נגישות לזה. ואני חייבת להגיד שאני עשיתי כנס תושבים של עולים חדשים וסיפרתי להם את הדבר הזה, וזה היה מרגש מאד, כי זה אנשים שאמרו – אנחנו בכלל לא יודעים איזה אירועים קורים בעיר. אנחנו לא יכולים להזמין כרטיס לאירוע. אנחנו לא יכולים לשלם את הארנונה. וכל מיני דברים שהם נורא בסיסיים לכולנו, זה לא היה נגיש לאנשים מסוימים ואני חושבת שזה היה מאד מרגש לראות כמה דבר כזה יכול לעזור.

וזה גם, אם אנחנו עיר הבינה המלאכותית ובגישה בינלאומית, אז איך זה לא יהיה באנגלית? אז איך אפשר לא להגיד כמה מילים טובות על הדבר הזה? אז אני שמחה שזה קרה וצריך להגיד הרבה תודה גם למנכ"ל וגם לקובי נח וגם לראש העיר שהוביל את זה, וזהו, רק לעוד יוזמות כאלה.

גב' עדנה וידל: אני רק מזכירה לך שאני מחזיקת התיק.

גב' מאיה פלומבוים: ולמחזיקת התיק.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לכולכן. הישיבה נעולה. בעצם נשארתי רק עם נשים ועם אסף.

_____	_____
מר כרמל שאמה הכהן	**מר מוטי כהן**
ראש העיר	**מנכ"ל העירייה**